

—૧૭— નવીન પ્રકાશનો —

૧. વરેલુ વાંચની 'સિદ્ધાન્ત' માસિકની પાસલ [વાર અંત સાથે] ફક્ત.	...	રૂ. ૫—૦—૦
૨. શ્રી સિદ્ધાન્તમન્દ્યાદ્યાનુશાસનમ્ ભાગ ૧ લો [છ પાદ પૂર્વે].	...	રૂ. ૩૦—૦—૦
અને અનેક પરિશિષ્ટો તથા શ્રીતત્ત્વ-પ્રકાશિકા-આનન્દયોધિની સાથે.	...	રૂ. ૧—૨—૦
૩. વિધિયુક્ત-પંચમતિક્રમણ-સૂત્રાણિ [યાજ્ઞયોષ ટાઇપમાં].	...	રૂ. ૩—૦—૦
૪. સિદ્ધિ-નિરિવાલ-કથા [પ્રાકૃત].	...	રૂ. ૧—૬—૦
૫. શ્રીસિદ્ધાન્તપ્રાધન-વિધિ.	...	રૂ. ૨—૦—૦
૬. શ્રીઆગમોચારક [જીવન ચરિત્ર]...	...	રૂ. ૧—૨—૦
૭. તપ અને ઉદ્યાપન	...	રૂ. ૧—૨—૦

—: પ્રાપ્તિસ્થાન :—

૧. શા. ગુણવંતલાલ જેંચંદભાઈ ઠાર
૩૦ ચાંગમલી, મોપીપુરા,

મુ. સુરત.

૨. શ્રીકૃષ્ણભદ્રેવજી હજનરામજીની પેઢી.
૩૦ ચારાકુના, સહેરા તિહરી;

મુ. હડ્ડેન [માલવા]. C. I.

॥ शाश्वत-शान्तिदायक-सकल-मन्त्र-तन्त्र-यन्त्राधिराजराजेश्वर-श्रीसिद्धचक्रेभ्यो नमो नमः ॥

श्रीसिद्धचक्राराधन-तीर्थोद्धारक-पूज्य-पन्न्यास-प्रवर-श्रीचन्द्रसागर-गणीन्द्र-संस्थापितन्त्र भाग्यो

श्रीआनन्द-चन्द्रग्रन्थाब्धौ नवमं-ग्रन्थरत्नम् ॥ ९ ॥

3956

सिरिरयणसेहरसूरीहिं संकलियं तस्सीसहेमचंदेण लिहियं सिरिसिद्धचक्रमाह्वयं

॥ सिरिसिखाल—चरित्त ॥

॥ संशोधक सम्पादकश्च पूज्य-पन्न्यास-प्रवर श्रीचन्द्रसागर-गणीन्द्रः ॥

वी. सं. २४७४ । प्रतयः ५०० । पण्यं रु-३-०-० । वि. सं. २००४ ।

॥ प्रकाशकनुं निवेदन ॥

जेन शासन-मान्य-आराधना-करवामां उजमाळ चतुर्विध-संघ-आश्विन-चैत्र मासनी शाश्वत-अष्टान्दि-
कामां श्रीसिद्धचक्रयन्त्राधिराजनी आराधना करेछे, करावेछे अने अनुमोदेछे अने ते आराधनानुं अनुपम-
अमोघ-फल-प्राप्त करनार श्रीश्रीपालनुं चरित्र एकाग्रचित्ते श्रवण करेछे । शाश्वत-शान्तिदायक-श्रीसिद्धचक्र-
महात्म्ययुक्त श्रीश्रीपाल चरित्रने प्रतिपादन करनारां नाना-मोटां संस्कृत-भाषामां गद्यपद्य अने गुर्जर भाषामां
नाना मोटांरासाओ रचायलां छे. ते ते रसिक-रचनाओने रचनाराओए विक्रम- संवत १४२८ मां रचायेल
पद्यवद्ध-प्राकृतभाषामां रचायेल-सिरिसिखिलकहानो आश्रय लीधेल छे, अने तेज सिरिसिखिलकहानुं
आलेखन ताम्रपत्रो पर थयेलुं होवाथी अने हालमां त्रण-चारगुणी किंमत आपतांपण मुद्रित नकलने प्राप्त
करवानी अनेकविध मुस्कैली होवाथी पांचसो नकलो प्रकाशन करवामां आवी छे.

આગ્રંથનું તામ્રપત્રાલેખન કરવામાં અને પ્રતિસ્વરૂપે પ્રકાશન કરવામાં પોતાના સંવિન્ધોના પુણ્ય-સ્મરણાર્થે આર્થિક-સહાય આપનાર શીરપુરશહેરના અગ્રગણ્ય-ઉદારચરિત-શ્રેષ્ઠિ સ્વૃવચંદ હીરાચંદ, શ્રેષ્ઠિ કપૂરચંદ સ્વૃવચંદ હીરાચંદ, શ્રેષ્ઠિ વેલચંદ લક્ષ્મીચંદ, શ્રેષ્ઠિ નગીનદાસ લીલાચંદ ગુલાવચંદ, અને શ્રેષ્ઠિ અમૃતલાલ દગડુભાઈ છે. આગ્રંથને પરિશોધન કરવામાં પૂજ્ય-પન્યાસ-પ્રવર શ્રીચન્દ્રસાગરગણીન્દ્રના પરમ-વિનેયમુનિ શ્રી રૈવતસાગરજીએ યથાશક્ત્ય પરિશ્રમ લીધોછે આથી સમ્પાદક-સંશોધક-આર્થિક સહાયક-અને પ્રેસના કાર્યવાહક-સેવેનો યથા યોગ્ય આભાર માનીને, અને સમ્પાદક-સંશોધકની નજરદોષથી, અગર પ્રેસકાર્ય-વાહકોના પ્રમાદદોષથી ભૂલચૂક સુધારીને વાંચવાની ભલામણ સાથે વિરમું છું ।

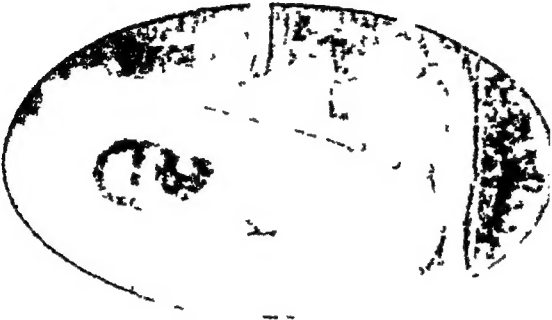
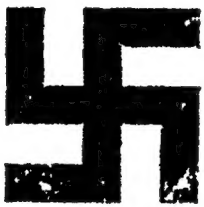
લી.-ફળ્હેરી મોહનલાલ ગુલાવચન્દ્ર:

તામ્રપત્રારુદ્ધ—શ્રીસિદ્ધચક્રસાહિત્ય—સામિતિ—સંચાલક

॥ प्रकाशिका—ताम्रपत्रारूढ—श्रीसिद्धचक्रादि—साहित्य—समितिः ॥

। समिति—सञ्चालकेन चेदं प्रकाशितम् ।

५ आनन्दसागर साधन श्री आनन्दसागरम् श्री भवराज महाराज.

५ आनन्दसागर साधन श्री आनन्दसागरम् श्री भवराज.

॥ दर्भावती(डभोड) नुं यादगार-चातुर्मास ॥

अमाग मद्भाग्ये अमारी सरुल संघनी विनंतिने स्वीकारी, प्रातःस्मरणीय-पूज्यपाद-आगमोद्धारक-
श्रीआनंदसागरसूरीश्वरजी महाराजनी आक्षाथी तेमना विद्वद्दय-परमविनेय-पंन्यासजी महाराज
श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्रना सुशिय-प्रशिष्यादि-परमविनेय-पंन्यास-श्रीदेवचन्द्रसागरजी, मुनि
श्रीसुयोधसागरजी, मुनि श्रीप्रवीणसागरजी, मुनि श्रीदोलनसागरजी, मुनि श्रीनन्दनसागरजी तथा मुनि श्रीनरेश-
सागरजी आदि डाणा छमहित संवत् २००५ना जेष्ठ-कृष्ण-द्वितीया दिने पथारीने अने पाछळथी मुनि भीशानि-
विजयजीप पथारीने सर्व डाणाप अमोने सेवानो अपूर्व लाभ माप्यो छे: जेथी गत्किचिन् तेमना शुभ पगले भयेलां
कायोंनी दंरु नोंध आ ग्रंथ साये आपचा अमो भाग्यदात्री थया छीण
डभोडमां प्रवेग अने सामैयुं

नि. सं. २००५ ना जेष्ठ वद २ ना प्रातःकाळमां शहेरमां अपूर्व आनंद देखातो हतो. पू. पंन्यासजी
महाराजना प्रवेशनी तैयारीमां सामेयु गोटव्युं हतुं. वन्द विवेरेना अने पू. पंन्यासजी महाराजना जयजयकारथी
जेन लनो गजी रागो हनो. मंघे गामना उपाश्रयमां पू पंन्यासजी महाराज आदि मुनिराजोनो प्रवेश कराव्यो.
प. पंन्यासजीनी रमवती-देखनानो प्रारंभ:-

उपाश्रयमां सरुल संघनी मेदनी वच्चे पंन्यासजीप मांगलिक कर्मावाद् श्रीधर्मविन्दु अने भावनाधिकारे
धीजयानंदकैवली चरित्रनुं व्याख्यान चालु क्युं. श्रोताओपर उपदेशो सारी असर करी, अने दिनप्रतिदिन
उपाश्रयमां मानवमोदनी तेमना उपदेशामनुगु पान करया भग्वक प्रमाणमां चालु रली.

ધિમેરે પાંચ જૈન દેરાસરો તથા ઉપાશ્રયનો તથા શ્રીયશોવિજયજી ચાટિકાનો વહીવટ ષફરિત કરી લેવદ્દેવડ આદિ કાર્યની બ્યવસ્થા શ્રી સંઘે પેઢીને સુપ્રત કરી. ઉપરોક્ત કુસંપને કાઢી સુસંપ સ્થાપનાર પૂ. પંન્યાસજી મહારાજના આ કાર્યની અનુમોદના કરીએ છીએ.

મુનિશ્રી પ્રવીણસાગરજીનું સ્વર્ગ પ્રયાણ

પૂ. પંન્યાસજી મહારાજના વયોવૃદ્ધ શિષ્ય પૂ. મુનિશ્રી પ્રવિણસાગરજી મહારાજની તવીયત નાદુરસ્તના કારણે છેલ્લી અવસ્થા હતી. સંઘે સુશ્રુયનો સારો લાભ લીધો હતો, પરંતુ આયુષ્ય પૂરુ થતાં કોઈ સાંધનાર નથી ન પ્રમાણે છેલ્લી આરાધના સાથે નવકાર મહામંત્રનુ સ્મરણ કરતાં આ અસારસંસારનો ત્યાગ કરી સ્વર્ગે ગિધાગ્યા. અંતિમ ક્રિયા ન્યાયાચાર્ય-મહામહોપાધ્યાયજી શ્રીયશોવિજયજી મહારાજના પુનીત નામધી પ્રત્યાત યશોવાટિકામાં કર્યો. સંઘે તેમના પાછલ અષ્ટાદિક મહોન્સવ આદિ શાસનપ્રભાવિક-કાર્યો કરી મદુગનની શાંતિ રચ્છી હતી.

સંપના મંડાણ

માગરગચ્છ અને વિજયગચ્છને પરસ્પર વૈમનસ્ય હતું. તેમાં ષફ એકને પરસ્પર ઉપયોગી ષયા જિનમંદિર મંચન્ધી છેદા દૂર ફરવાના મમજુતીના માર્ગ ઉપર ભાવી જતાં વહે પક્ષે સપધી અરસપરસ થશે પક્ષના ફેરામગના વહીવટની અદલવટલ ફરી સંપની જડુને સુસ્થીર કરી.

શ્રી નવપદજીની ઓઢીની આગાધના—

પંચમંગલ-માતાશ્રુત-સ્કંધ-સ્વરૂપ-શ્રીનવકાર-મહામંત્રનું આરાધન, શ્રીનવપદજીપદની ઓઢી. અને શ્રી નવપદજીનિપાનનું આગાધન તિમેરે કાર્યો ચાતુર્માસ દરમ્યાન થયાં હતાં અને સકલ સંઘે તેનો લાભ લીધો

હતો. આ ચાતુર્માસ દરમ્યાન યુગ કાર્યોની થયેલી પ્રગતિથી સકલ મંત્રમાં આ ચાતુર્માસ મોનેમી અક્ષરે લગનાર ગયું. કારણકે કુર્મંગ નષ્ટ થતાં સુર્વંગ જાગૃત થયો.

જ્ઞાનસેવા—

શ્રીશ્રીપાલના પુત્રિત નામશ્રી ભાગ્યે કોઈ જૈન ગ્રજાણ ત્રો પ શ્રીપાલ ચરિત્રનું લગાલ્યાન થયો ઓઢીઓમાં વાંચવામાં આવે છે. શ્રીપાલચરિત્રને પ્રાકૃતમાં સિરિસિરિવાલ ચરિત્ત કહેવામાં આવે છે જે પ્રાકૃતમાં છે. (કર્તા વિજયગત્તનેશ્વરસૂરિની) તેની પ્રત હાલમાં નહિ મલવાથી પૂ. પંન્યાસ પ્રવર શ્રીચન્દ્ર-સાગરજીગણીન્દ્ર-સંસ્થાપિત-નામપદ્માનંદ-શ્રીસિદ્ધચક્ર સાહિત્ય પ્રચારક સમિતિ પુનઃ મુદ્રિત કરાવેલ પ્રતિઓ સમ્યક્ જ્ઞાનના સાધનોની પ્રભાવના દ્વારા પૂ. પંન્યાસજીના શિષ્ય મુનિશ્રી દોલતસાગરજીના વર્ષીતપના પૂર્ણાહુતિ નિમિત્તે વિના મૂલ્યે ષેટ આપી જ્ઞાનસેવાનો પળ અમોને લાભ આપ્યો છે.

ઉપરની આ વધી હકીકત પ્રાપ્ત કરીને પ્રકાશનમાં મુકવા ભાગ્યશાઢી થયા છીપ.

લિ.

શ્રીસિદ્ધચકારાધન-તીર્થ,

દહેરાલ્હકી. લારા કુવાઃ

ડજ્ઞેન - (માલ્લા)

વિ. સં. ૨૦૦૫.

અશ્વયત્તીયા

શ્રી ઋપભદ્રવજી હગનીરામજીની પેઢીના સંચાલકો.

હગનીરામજી અમરચંદ શીરોલીયા

મગનીરામજી માંગીલાલ શીરોલીયાના

ચઢ્ઢમાનપૂર્વક પ્રણામ.

॥ शाश्वतशान्तिदायकसकलमन्त्र-तन्त्र-यन्त्राधिराजेश्वर-श्रीद्धचक्रेभ्यो नमोनमः ॥
श्रीसिद्धचक्राधन-तीर्थोद्धारक-पूज्यपन्यासप्रवर-श्रीचन्द्रसागरणीन्द्र-संस्थापित—

श्रीआनन्द-चन्द्रग्रन्थाब्धौ नवम-ग्रन्थरत्नम् ॥ ९ ॥

सिरिरयणसेहरसूरिहं संकलियं तस्सीसहेमचंदेण लिहियं सिरिसिद्धचक्रमाहणं

॥ सिरिसिरिपाल—चरित्तं ॥

अरिहाइनवपयाहं, झाइत्ता हियकमलमज्झंमि । सिरिसिद्धचक्रमाहणमुत्तमं किंपि जंपेमि ॥ १ ॥
अत्थित्य जंबुदीवे, दाहिणभरहद्धमज्झिमे खंडे । बहुधणधन्नसमिद्धो, मगहादेसो जयपसिद्धो ॥ २ ॥
जत्थुप्पन्नं सिरिवीरनाहत्तित्यं जयमि वित्थिरियं । तं देसं सविसेसं, तित्थं भासंति गीयत्था ॥ ३ ॥
तत्थ य मगहादेसे, रायगिहं नाम पुरवरं अत्थि । वेमारविउलगिरिवरसमलंकियपरिसरपण्सं ॥ ४ ॥
तत्थ य मेणियराओ, रजं पालेइ तिजयविम्बाओ । वीरजिणचलणभत्तो, विहिअजियतित्थयरगुत्तो ॥ ५ ॥

जस्सत्थि पढमपत्ती, नंदा नामेण जीइ वरपुत्तो । अभयकुमारो बहुगुणसारो चउवुद्धिभंडारो ॥ ६ ॥
चेडयनरिंदधूया, वीया जस्सत्थि चिल्लणा देवी । जीए असोगचंदो पुत्तो हल्लो विहल्लो अ ॥ ७ ॥
अन्नाउ अणेगाओ धारणीपमुहाउ जस्स देवीओ । मेहाइणो अणेगे, पुत्ता पियमाइपयभत्ता ॥ ८ ॥
मो सेणियनरनाहो, अभयकुमारेण विहियउच्छओ । तिहुयणपयडपयावो, पालइ रज्जं च धम्मं च ॥ ९ ॥
एयंमि पुणो समए, सुरमहिओ वद्धमाणतित्थयो । विहरंतो संपत्तो, रायगिहासननयरंमि ॥ १० ॥
पेसेइ पढमसांसं, जिट्ठं गणहारिणं गुणगरिट्ठं । सिरिगोयमं मुणिंदं, रायगिहलोयलाभत्थं ॥ ११ ॥
सो लद्धजिणाएसो, संपत्तो रायगिहपुरोज्ञाणे । कइवयमुणिपरियरिओ, गोयमसामी समोसरिओ ॥ १२ ॥
तस्सागमणं सोउं, सयलो नरनाहपमुहपुरलोओ । नियनियरिद्विसमेओ, समागओ झत्ति उज्जाणे ॥ १३ ॥
पंचविहं अभिगमणं, काउं तिपयाहिणाउ दाऊणं । पणमिय गोयमचलणे, उवविट्ठो उचियभूर्मीए ॥ १४ ॥
भयवंपि सजलजलहर-गंभीरसरेण कहिउमाढत्तो । धम्मसरूवं सम्मं, परोवयारिक्कतल्लिच्छो ॥ १५ ॥
भो भो महानुभागा ! दुलहं लहिऊण माणुसं जंमं । खित्तकुलाइपद्दाणं, गुरुसामग्गिं च पुण्णवसा ॥ १६ ॥
पंचविहंपि पमायं, गुरुयावायं विवज्जिउं झत्ति । सद्धम्मकम्मविसए, समुज्जमो होइ कायव्वो ॥ १७ ॥
सो धम्मो चउभेओ, उवइट्ठो सयलजिणवरिंदेहिं । दाणं सीलं च तवो, भावोऽवि अ तस्सिमे भेया ॥ १८ ॥

तथ्यवि भावेण विणा, दाणं नहु सिद्धिसाहणं होई । सीलंपि भाववियलं, विहलं चिय होइ लोगंमि ॥ १९ ॥
भावं विणा तवोविहु, भवोहवित्थारकारणं चेव । तम्हा नियभावुच्चिय, सुविसुद्धो होइ कायव्वो ॥ २० ॥
भावोवि मणोविसओ, मणं च अइदुज्जयं निरालंबं । तो तस्स नियमणत्थं, कहियं सालंबणं झाणं ॥ २१ ॥
आलंबणाणि जइविहु, बहुण्याराणि संति सत्थेसु । तहविहु नवपयझाणं, सुपहाणं बिंति जगगुरुणो ॥ २२ ॥
अरिहंसिद्धारिया, उज्झाया साहुणो अ सम्मतं । नाणं चरणं च तवो, इय पयनवगं मुणेयव्वं ॥ २३ ॥
तथ्यजरिहंतेऽद्वारसदोसविमुक्के विसुद्धनाणमए । पयडियतत्ते नयसुरराए झाएह निच्चंपि ॥ २४ ॥
पनरसभेयपसिद्धे, सिद्धे घणकम्मबंधणविमुक्के । सिद्धाणंतचउक्के, झाएह तम्मयमणा सययं ॥ २५ ॥
पंचायारपवित्ते, विसुद्धसिद्धतदेसणुज्जुत्ते । परउवयारिक्कंपरे, निच्चं झाएह सूरिवरे ॥ २६ ॥
गणतित्तीसु निउत्ते, सुत्तत्थज्झावणंमि उज्जुत्ते । सज्झाए लीणमणे, सम्मं झाएह उज्झाए ॥ २७ ॥
सव्यासु कम्मभूमिसुं, विहरंते गुणगणेहि संजुत्ते । गुत्ते मुत्ते झायह, मुणरिए निट्ठियकसाए ॥ २८ ॥
सव्वन्नपणीयागमपयडियतत्तत्थसइहरूवं । दंसणरयणपईवं, निच्चं धारेह मणभवणे ॥ २९ ॥
जीवाजीवाइपयत्थसत्थतत्तावोहरूवं च । नाणं सव्वगुणाणं, मूलं सिक्खेह विणएणं ॥ ३० ॥
अमुद्धकिरियाण चाओ, सुहासु किरियासु जो य अपमाओ । तं चारित्तं उत्तमगुणजुत्तं पालहं निरुत्तं ॥ ३१ ॥

सिरिसि

॥ ३ ॥

घणकम्मतमोभरहरणभाणुभूयं दुवालसंगंधर । नवरमकसायतावं, चरेह सम्मं तवोकम्मं ॥ ३२ ॥
 एयाइं नचययाइं, जिणवरधम्ममि सारभूयाइं । कल्लणकारणाइं, विहिणा आराहियव्वाइं ॥ ३३ ॥
 अन्नं च—एणहिं नवपण्हिं, सिद्धं सिरिसिद्धचक्काउत्तो । आराहतो संतो, सिरिसिरिपालुव्व लहइ सुहं ॥ ३४ ॥
 तो पुच्छइ मगेहसो, को एसो मुणिवरिंद ! सिरिपालो ? । कह तेण सिद्धचक्कं, आराहिय पावियं सुक्खं ? ॥ ३५ ॥
 तो भणइ मुणी निमुणसु, नरवर ! अवखाणयं इमं रम्मं । सिरिसिद्धचक्कमाहणसुंदरं परमचुल्लकरं ॥ ३६ ॥
 तथाहि—इत्थेव भरहवित्ते, दाहिणखंडमि अत्थि सुपसिद्धो । सब्बड्ढिकयपवेसो, मालवनामेण वरदेसो ॥ ३७ ॥

सो य केरिसो ?—पए पए जत्थ सुगुत्तिगुत्ता, जोगणवेसा इव संनिवेसा ।

पए पए जत्थ अगंजणीया, कुडुंबमेला इव तुंगसेला ॥ ३८ ॥

पए पए जत्थ रसाउलाओ, पणंगणाओव्व तरंगिणीओ ।

पए पए जत्थ सुहंकराओ, गुणावलीओव्व वणावलीओ ॥ ३९ ॥

पए पए जत्थ सवाणियाणि, महापुराणीव महासराणी । पए पए जत्थ सगोरसाणि, सुहीमुहाणीव सुगोउलाणि ॥ ४० ॥
 तत्थ य मालवदेसे, अकयपवेसे दुकालडमरेहिं । अत्थि पुरीपोराणा, उज्जेणी नाम सुपहाणा ॥ ४१ ॥

सा य केरिसा ?—अणेगसो जल्य पयावईओ, नरुत्तमाणं च न जल्य संखा ।

महेसरा जल्य गिहेसु, सचीवरा जल्य समगलोया ॥ ४२ ॥

धरे धरे जल्य रमंति गोरी —गणा सिरीओ अ पए पए अ । वणे वणे यावि अणेगरंभा, रई अ पीईविय ठाणठाणे ॥ ४३ ॥

तीमे पुरीई मुरवरपुरीई अहियाइ वणणं काउं । जइ निउणबुद्धिकलिओ, सक्कगुरू चेव सक्केइ ॥ ४४ ॥

तत्थत्थि पुहविपालो, पयपालो नामओ अ गुणओ अ । जस्स पयावो सोमो, भीमो विय सिट्ठुट्ठुजणे ॥ ४५ ॥

तस्मचरोहे बहुदेहसोहअवहरियगोरिगव्वेवि । अब्बंतं मणहरणे, निउणाओ दुन्नि देवीओ ॥ ४६ ॥

सोहग्गलडहेदेहा, एगा सोहग्गमुदरीनामा । वीया अ रूवसुंदरि, नामा रूवेण रइतुल्ला ॥ ४७ ॥

यडमा माहेसरकुलसंभूया तेण मिच्छदिट्ठित्ति । वीया सावगधूया तेणं सा सम्मादिट्ठित्ति ॥ ४८ ॥

नाओ नरिसवयाओ, समसोहग्गाउ सरिसरूवाओ । सावत्तेवि हु पायं, परुपरं पीतिकलियाओ ॥ ४९ ॥

नवरं ताणमणट्ठियधम्मसरूवं वियारयंताणं । दूरेण विसंवाओ, विसपीऊसेहि” सारिच्छो ॥ ५० ॥

ताओ अ रमंतीओ, नवनवलीलाहिं नरवरेण समं । श्रवंतरंमि समए, दोवि सगब्भाउ जायाओ ॥ ५१ ॥

पमयंमि पस्सयाओ, जायाओ कन्नगाउ दोहिंणि । नरनाहोवि सहरिसो, वद्धावणयं करावेई ॥ ५२ ॥

मोहग्गमुंदरी नंदणाइ मुरमुंदरित्ति वरनामं । वीयाइ मयणमुंदरि, नामं च ठवेइ नरनाहो ॥ ५३ ॥

ममये समणियाओ, ताओ सिक्खम्मजिणमयविज्जणं । अज्झावयाण रन्ना, सिक्खतिसुबुद्धिनामाणं ॥ ५४ ॥
 मुरसुंदरी अ सिक्खइ, लिहियं गणियं च लक्खणं छंदं । कव्वमलंकारजुयं, तक्कं च पुराणसमिईओ ॥ ५५ ॥
 सिक्खेइ भरहसत्थं, गीयं नट्टं च जोइसतिगिच्छं । विज्जं मंतं तंतं, हरमेहलचित्तकम्माइं ॥ ५६ ॥
 अन्नाइंपि कुंडलविट्ठाइं करलाघवाइकम्माइं । सत्थाइं सिक्खयाइं, तीइ चमुक्कारजणयाइं ॥ ५७ ॥
 सा कावि कला तं किंपि, कोसलं तं च नत्थि विन्नाणं । जं सिक्खयं न तीए, पन्नाअभिओगजोगेणं ॥ ५८ ॥
 सविमेसं गीयाइसु, निउणा वीणाविणोयलीणा सा । मुरसुंदरी वियड्डा, -जाया पत्ता य तारुन्नं ॥ ५९ ॥
 जारिसओ होइ गुरू, तारिसओ होइ मीसगुणजोगो । इत्तुच्चिय सा मिच्छदिट्ठी उक्किट्टुप्पा अ ॥ ६० ॥
 तह मयणसुंदरीवि हु, एया उ कलाओ लीलमित्तेण । सिक्खेइ विमलपन्ना, धन्ना विणएण संपन्ना ॥ ६१ ॥
 जिणमयनिउणेणज्झावएण सा मयणसुंदरीवाला । तह सिक्खविया जह जिणमयंमि कुसलत्तणं पत्ता ॥ ६२ ॥
 एगा सत्ता दुविहो नओ य कालत्तयं गइचउक्कं । पंचेव अत्थिकाया, दव्वछक्कं च सत्त नया ॥ ६३ ॥
 अट्टेव य कम्माइं नवतत्ताइं च दसविहो धम्मो । एगारस पडिमाओ वारस वयाइं गिहीणं च ॥ ६४ ॥
 इच्चाइ वियाराचारसारकुसलत्तणं च संपत्ता । अन्ने सुहुमवियारेवि मुणइ सा निययनामं व ॥ ६५ ॥
 कम्माणं मूलुत्तरपयडीओ गणइ मुणइ कम्मठिइं । जाणइ कम्मविवागं, वंधोदयदीरणं संतं ॥ ६६ ॥

जीसे सो उज्झाओ, संतो दंतो जिइंदिओ धीरो । जिणमयरओ सुहुद्धी, सा किं न हु होइ तस्सीला ? ॥ ६७ ॥
 मयलकलागमकुसला, निमलसम्मत्तसीलगुणकलिया । लजासजा सा मयणसुन्दरी जुव्वणं पत्ता ॥ ६८ ॥
 अन्नदिणे अंभितरसहानिविट्ठेण नरवरिंदेण । अज्झावयसहियाओ, अणाविआओ कुमारीओ ॥ ६९ ॥
 विणओणयाउ ताओ, सरूवलावन्नखोहिअसहाओ । विणिवेसिआउ रन्ना, नेहेणं उभयपासेसु ॥ ७० ॥
 हरिसवसेणं राया, तासिं बुद्धिपरिक्खणनिमित्तं । एणं देइ समस्सा-पयं दुविन्हंपि समकालं ॥ ७१ ॥
 यथा 'पुन्निहिं लब्भइ एहु', तो तक्कालं अइचंचलाइ, अचंतगव्वगहिलाए । सुरसुंदरीइ भणियं, हुं हुं पूरेमि निसुणेह ७२ ॥
 यथा-धणजुव्वण सुवियद्वपण, रोगरहिअ निअ देहु । मण वल्लह मेलावडउ, पुन्निहिं लब्भइ एहु ॥ ७३ ॥
 तं भुणिय निवो वुट्ठो, पसंसए साहु साहु उज्झाओ । जेणेसा सिक्खविया, परिसावि भणेइ सच्चमिणं ॥ ७४ ॥
 तो रन्ना आइझा, मयणा वि हु पूरए समस्सं तं । जिणवयणरया संता दंता ससहावसारिच्छं ॥ ७५ ॥
 यथा-विणयविवेयपसणमणु सीलसुनिम्मलदेहु । परमपहमेलावडउ, पुणेहिं लब्भइ एहु ॥ ७६ ॥
 तो तीण उवझाओ, मायावि अ हरिसिआ न उण सेसा । जेण तत्तोवएसो न कुणइ हारिसं कुदिट्ठीणं ॥ ७७ ॥
 इओ अ -कुरुजंगलंमि देसे, संखपुरीनाम पुरवरी अत्थि । जा पच्छा विक्खाया, जाया अहिछत्तनोमेणं ॥ ७८ ॥
 तात्थत्थि महीपालो कालो इव वेरिआण दमिआरी । पइवरिसं सो गच्छइ, उज्जेणिनिवस्स सेवाए ॥ ७९ ॥

अन्नदिणे तणुत्तो, अरिदमनो नाम तारतारन्नो । संपत्तो पिअठाणे, उज्जेणिं रायसेवाए ॥ ८० ॥

तं च निवपणमणत्थं, समागयं तत्थ दिव्वरूधरं । सुरसुन्दरी निरिक्खइ, तिक्खकडक्खेहि ताडंती ॥ ८१ ॥

तत्थेच थिरनिवेसिअदिट्ठी दिट्ठा निवेण सा वाला । भणिया य कहसु वच्छे ! तुज्झ वरो केरिसो होउ ? ॥ ८२ ॥

तो तीए हिट्ठाए, धिट्ठाए मुक्कलोअलज्जाए । भणियंतायपसाया, जइ लब्भइ मग्गियं कहवि ॥ ८३ ॥

ता सव्वकलाकुसलो, तरुणोवररूवपुण्णलायन्नो । एरिसओ होउ वरो, अहवा ताओचिअ पमाणं ॥ ८४ ॥

नेणं ताय तुमं चिय, सेवयजणमणसमीहियत्थाणं । पूरणपवणो दीससि, पक्खवो कप्परूक्खव्व ८५ ॥

तुट्ठो नरनाहो, दिट्ठिनिवेसेण नायतीइमणा । पभणेइ होउ वच्छे ! एसअरिदमणो वरो तुज्झ ॥ ८६ ॥

सयलसभालोओ, पभणइ नरनाह ! एस संजोगो । अइसोहणोअहिक्खलीपूगतारूणं व निव्वमंतं ॥ ८७ ॥

अह मयणसुंदरीवि हु, रत्ता नेहेण पुच्छिया वच्छे ! । केरिसओ तुज्झ वरो, कीरउ ? मह कहसु अविलंवं ॥ ८८ ॥

पुण जिणवयणवियारसारसंजणियनिम्मलविवेआ । लज्जागुणिक्खसज्जा, अहोसुट्ठी जा न जंणेइ ॥ ८९ ॥

ताव नरिंदेण पुणो, पुट्ठा सा भणइ ईसि हसिऊणं । ताय ! विवेयसमेओ, मं पुच्छसि तांसि किमजुत्तं ॥ ९० ॥

नेण कुलवालियाओ, न कहंति हवेउ एस मज्झ वरो । जो किर पिअहिं दिन्नो, सो चेव पमाणियव्वुत्ति ॥ ९१ ॥

अम्मापिउणोवि निमित्तमित्तमेवेह वरपयाणंमि । पायं पुव्वनिवद्धो, संवंधो होइ जीवाणं ॥ ९२ ॥

जं जेणं जया जारिसमुवज्जियं होइ कम्म सुहमसुहं । तं तारिसं तथा से, संपज्जइ दोरियनिवद्धं ॥ ९३ ॥
जा कन्ना बहुपुन्ना, दिन्ना कुकुलेवि सा हवइ सुहिया । जा होइ हीणपुन्ना, सुकुले दिन्नावि सा दुहिया ॥ ९४ ॥
ता ताय ! नायतत्तस्स, तुज्जनो जुज्जए इमो गव्वो । जं मज्झ कयपसायापसायओ सुहदुहे लोए ॥ ९५ ॥
जो होइ पुन्नवल्लिओ, तस्स तुमं ताय ! लहु पसिएसि । जो पुण पुण्णविहूणो, तस्स तुमं नो पसीएसि ९६ ॥
भवियव्वया सहावो, दव्वाइया सहाइणो वावि । पायं पुव्वोवज्जियकम्माणुगया फल दित्ति ॥ ९७ ॥
तो दुम्मिओय राया, भणेइ रे तंसि मह पसाएण । वत्थालंकाराह, पहिरंती कीसिमं भणसि ? ॥ ९८ ॥
हसिऊण भणइ मयणा, कयसुकयवसेण तुज्झ गेहंमि । उपन्ना ताय ! अहं, तेणं माणेमि सुक्खाइं ॥ ९९ ॥
पुव्वकयं सुकयं चिअ, जीवाणं सुवत्थकारणं होइ । दुकयं च कयं दुक्खाण, कारणं, होइ निव्वतं ॥ १०० ॥
न मुरासुरेहिं, नो नरवरेहिं, नो बुद्धिबलसमिद्धेहिं । कहवि खल्लिजइ इंतो, मुहासुहो कम्मपरिणामो ॥ १०१ ॥
तो रुद्धो नरनाहो, अहो अहो अप्पपुन्निआ एसा । मज्झ कयं किंपि गुणं, नो मन्नइ दुव्वियद्दाय ॥ १०२ ॥
पमणेइ सहालोओ, सामिय ! किमियं मुणेइ मुद्धमई ? । तं चैव कप्परुत्तलो, तुद्धो रुद्धो कयंतो य ॥ १०३ ॥
मयणा भणेइ धिच्छी, धणल्लवमित्तत्थिणो इमे सब्बे । जाणंतावी हु अलिअं, मुहप्पियं चैव जंपंति ॥ १०४ ॥
जइ ताय ! तुह पसाया, सेवयलोआ हंवति सब्बेवि । सुहिया ता समसेवानिरया किं दुक्खिया एगे ? ॥ १०५ ॥

तम्हा जो तुम्हाणं, रुन्निइ सो ताय ! मज्झ होउ वरो । जइ अत्थि मज्झ पुन्नं, ता होही निग्गुणोवि गुणी ॥ १०६ ॥
जइ पुण पुन्नविहीणा, ताय ! अहं ताव मुंदरोवि वरो । होही असुंदरुच्चिय, नूणं मह कम्मदोसेणं ॥ १०७ ॥
तो गाढयरं राया, रूद्धो चित्तेइ दुब्बियद्धाए । एयाइ कओ लहुओ, अहं तओ वेरिणी एसा ॥ १०८ ॥
रोसेण वियडभिउडीभीसणवयणं पलोइऊण निवं । दक्खो भणेइ मंती, सामिय ! रइवाडिसमओ ॥ १०९ ॥
रोसेण धमधमंतो, नरनाहो तुरयरयणमारूढो । सामंतमंतिसहिओ, विणिग्गओ रायवार्डीए ॥ ११० ॥
जाव पुराओ बाहिं, निग्गच्छइ नरवरो सपरिवारो । ता पुरओ जणवंदं, पिच्छइ साडंबरमियंतं ॥ १११ ॥
तो विन्हिण रत्ता, पुट्ठो मंती स नायवुत्तंतो । विन्नवइ देव निसुणह, केहमि जणवंदपरमत्थं ॥ ११२ ॥
सामिय ! सरूवपुरिसा, सत्तसया नववया ससोडीरा । दुट्ठक्कुट्ठभिभूया, सब्वे एगत्य संमिलिया ॥ ११३ ॥
एगो य ताण बालो, मिलिओ उंबरयवाहिगाहियंगो । सो तेहिं परिगाहिओ, उंबरराणुत्ति कयनामो ॥ ११४ ॥
वरवेसरिमारूढो, तयदोसी छत्तधारओ तस्स । गयनासा चमरधरा, धिणिधिणिसद्दा य अग्गपहा ॥ ११५ ॥
गयकन्ना घंटकरा, मंडलवइ अंगरक्खगा तस्स । दद्धुल थइआइत्तो, गलीअंगुलि नामओ मंती ॥ ११६ ॥
केवि पसूइयवाया, कच्छादब्भेहिं केवि विकराला । केवि विजंविअपासासमन्निया सेवगा तस्स ॥ ११७ ॥
एवं सो कुट्टिअपेडएण परिचेडिओ महीवीढे । रायकुल्लसु भमंतो, पंजिअदाणं पणिण्हेइ ॥ ११८ ॥

सो एसो आगच्छइ, नरवर ! आवंडरेण संजुत्तो । ता मग्गमिणं मुत्तुं, गच्छह अन्नं दिसं तुब्भे ॥ ११९ ॥
 तो वलिओ नरनाहो, अन्नाइ दिसाइ जाव ताव पुरो । तो पेडयं पि तीए, दिसाइ वलियं तुरिअ तुरितं ॥ १२० ॥
 राया भणेइ मंतिं, पुरओ गंतूणिमे निवारेसु । मुहमग्गियं पि दाउं, जेणेसिं दंसणं न सुहं ॥ १२१ ॥
 जा तं करेइ मंती, गलिअंगुलिनामओ दुयं ताव । नरवर पुरओ ठाउं, एवं भणिउं समाढत्तो ॥ १२२ ॥
 सामिअ ! अम्हाण पहु, उंवरनामेण राणओ एसो । सब्वत्थ वि मग्निज्जइ, गरुएहिं दाणमाणेहिं ॥ १२३ ॥
 तेणऽम्हाणं धणक्कणयचीरपमुहेहिं कीरइ न किंपि । एतस्स पसायेणं, अम्हे सब्वेवि अइसुहिणो ॥ १२४ ॥
 किंच-एगो नाह ! समात्थि, अम्ह मणचिंतिओ विअणुत्ति । जइ लहइ राणओ राणियंति ता सुंदरं होइ ॥ १२५ ॥
 ता नरनाह ! पसायं, काऊणं देहि कन्नगं एगं ! अवरण कणगक्कण्डदाणेणं तुम्ह पजत्तं ॥ १२६ ॥
 तो भणइ रायमंती, अहो अजुत्तं विमग्गिअं तुमए । को देइ नियं धूयं, कुट्टकिल्हट्टस्स जाणंतो ? ॥ १२७ ॥
 गलिअंगुलिणा भणियं, अम्हेहिं सुया निवस्सिमा किंती । जं किर मालवराया, करेइ नो पत्थणाभंगं ॥ १२८ ॥
 तो मा निम्मलकिंती, हारिजउ अज नरवरिंदस्स । अहवा दिज्जउ काविहु, धूया कुकुलेवि संभूया ॥ १२९ ॥
 पभणेइ नरवरिंदो, दाहिस्सइ तुम्ह कन्नगा एगा । को किर हारइ किंतिं, इत्तियमित्तेण कज्जेण ? ॥ १३० ॥
 चिंतेइ मणे राया, कोवानलजलियनिम्मलविवेगो । नियधूयं, तं दाहिस्सामि एयस्स ॥ १३१ ॥

महसा वलिऊण तओ, नियआवासमि आगओ राया । बुझावइ तं मयणासुंदरिनामं नियं धूयं ॥ १३२ ॥
 हुं अजवि जइ मन्नसि, मज्झ पसायस्स संभवं सुक्खं । ता उत्तमं वरं ते, परिणाविय देमि भूरि धणं ॥ १३३ ॥
 जइ पुण नियकम्मं चिय, मन्नसि ता तुज्झ कम्मणाणीओ । एसो कुट्टिअराणो, होउ वरो किं वियपेण ? ॥ १३४ ॥
 हसिऊण भणइ वाला, आणीओ मज्झ कम्मणा जो उ । सो चैव मह पमाणं, राओ वा रंकजाओ वा ॥ १३५ ॥
 कोवंधेणं रन्ना, सो उंवराणओ समाहूओ । भणिओ य तुममिमीए, कम्माणीओसि होसु वरो ॥ १३६ ॥
 तेणुत्तं नो जुत्तं, नरवर ! बुत्तंपि तुज्झ इय वयणं । को कणयरयणमालं, बंधइ कागस्स कंठमि ? ॥ १३७ ॥
 एगमहं पुव्वकयं, कम्मं भुंजेमि एरिसमणज्जं । अवरं च कहमिमीए, जम्मं वोलेमि जाणंतो ? ॥ १३८ ॥
 ता भो नरवर ! जइ देसि कावि ता देसु मज्झ अणुरूवं । दासिविलासिणिधूयं, नो वा ते होउ कल्लणं ॥ १३९ ॥
 तो भणइ नरवरिंदो, भो भो महनंदणी इमा किंपि । नो मज्झकयं मन्नइ, नियकम्मं चैव मन्नेइ ॥ १४० ॥
 तेणं विअकम्मेणं, आणीओ तंसि चैव जीइ वरो । जइ सा निअकम्मफलं, पावइ ता अम्ह को दोसो ? ॥ १४१ ॥
 तं साऊणं वाला, उट्ठिता झत्ति उंवरस्स करं । गिण्हइ नियकरेणं, विवाहलगंगं साहंती ॥ १४२ ॥
 सामंतमंतिअंतेउरीउ वारंति तहवि सा वाला । सरयससिसरिसवयणा, भणइ सई सुच्चिअपमाणं ॥ १४३ ॥
 एगत्तो माज्जओ, एगत्तो रुपसुंदरी माया । एगत्तो परिवारो, रुपइ अहो केरिसमजुत्तं ? ॥ १४४ ॥

तहवि न नियकोवाओ, वलेइ राया अईव कढिणमणो । मयणावि मुणियतत्ता, नियसत्ताओ न पचलेइ ॥ १४५ ॥
 तं वेमरिसारोविअ, जा चलिओ उंवरो निअयठणं । ता भणइ नयरलोओ, अहो अजुत्तं अजुत्तं ॥ १४६ ॥
 गगे भणंति धिद्धी, रायाणं जेणिमं कयमजुत्तं । अन्ने भणंति धिद्धी, एयं अइदुब्बिणीयंति ॥ १४७ ॥
 केवि निंदंति जणणिं, तीए निंदंति केवि उव्जायं । केवि निंदंति दिव्वं, जिणधम्मं केवि निंदंति ॥ १४८ ॥
 तहवि हु वियभियवयणा, मयणा तेणुवरेण मह जंति । न कुणइ मणे विसायं, सम्मं धम्मं वियाणंती ॥ १४९ ॥
 उंवरपरिवारेणं मिलिणं हरिसनिम्भरेणं । निअपहुणो भत्तेणं, विवाहकिच्चाइं विहियाइं ॥ १५० ॥
 इत्तो-रन्ना मुरमुंदरीइ वीवाहणत्यमुज्झाओ । पुट्ठो सोहणलग्गं, सो पभणइ राय ! निसुणेसु ॥ १५१ ॥
 अज्जं चिय दिणमुद्धी, आत्थि परं सोहणं गयं लग्गं । तइया जइया मयणाइ, तीइ कुट्ठिअकरो गहिओ ॥ १५२ ॥
 राया भणेइ हुं हुं, नाओ लग्गस्स तस्स परमत्थो । अहुणाविहु निअघूरं, एयं परिणावइस्सामि ॥ १५३ ॥
 रायाणसेण तओ, खणमित्तेणावि विहिअसामग्गिं । मंतीहिं पहिट्ठेहिं, विवाहपव्वं समाढत्तं ॥ १५४ ॥
 तं च केरिसं—

ऊमिअतोरणपयडपायं, वज्जितूरगहीरनिनायं ।

नान्निरचारविलासिणिघट्टं, जयजयसइकरंतमुभट्टं ॥ १५५ ॥

पट्टंमुयघडओलिज्जमालं, कूरकपूरतंवोलविसालं ।

धवलद्विअंतसुवासिनिवग्गं, बुद्धपुरंधिकहिअविहिमग्गं ॥ १५६ ॥

मग्गजणदिज्जंतसुदानं, सयणसुवासिणिकयसम्माणं ।

मद्दलवायचउप्फललोयं, जणजणवयमणि जाणियपमोयं ॥ १५७ ॥

कारिअसुरसुंदरिसिणगारं, सिंगारिअरिदमणकुमारं ।

हथलेवइ मंडलविहिचंगं, करमोयणकरिदाणसुरंगं ॥ १५८ ॥

एवं विहिअविवाहो, अरिदमणो लद्धहयगयसणाहो । सुरसुंदरीसमओ, जा निगच्छइ पुरवरीओ ॥ १५९ ॥

ता भणइ सयल्लोओ, अहोऽणुरूवो इमाण संजोगो । धन्ना एसा सुरसुंदरी य जीए वरो एसो ॥ १६० ॥

केवि पसंसंति निवं, केवि वरं केवि सुंदरिं कन्नं । केवि तीए उज्झायं केवि पसंसंति सिवधम्मं ॥ १६१ ॥

सुरसुंदरिसम्माणं, मयणाइ विडंबणं जणो दट्ठुं । सिवसासणप्पसंसं, जिणसासणनिंदणं कुणह ॥ १६२ ॥

इओ य-निअपेडयस्स मज्झे, रयणीए उंबरेण सा मयणा । भणिआ भद्दे ! निमुणसु, इमं अजुत्त कयं रन्ना ॥ १६३ ॥

तहंवि न किपि विणट्ठं, अज्जीवि तं गच्छ कमवि नरयणं । जेणं होइ न विहलं, एयं तुह रुवनिम्माणं ॥ १६४ ॥

इअ पेडयस्स मज्झे, तुज्झवि चिंठंतिआह नो कुसलं । पायं कुसुंगजणिअं, मज्झवि जायं इमं कुट्ठं ॥ १६५ ॥

तो तीए मयणाए, नयणंसुयनीरकलुसवयणाए । पइपाएसु निवेसिअ-सिराइ भणिअं इमं वयणं ॥ १६६ ॥

मामिअ ! मन्चं मह आ-इसेसु किंचेरिसं पुणो वयणं । नो भणियव्वं जं दूहेवेइ मह माणसं एयं ॥ १६७ ॥
 अन्नं च-पढमं महिलाजम्मं, केरिसंयं तं पि होइ जइ लेए । सीलविहूणं नूणं, ता जाणह कंजिअं कुहिअं ॥ १६८ ॥
 मीलं चिअ महिलाणं, विभूमाणं सीलमेव सव्वस्सं । सीलं जीवियसरिसं, सीलाउ न सुंदरं किंपि ॥ १६९ ॥
 ता मामिअ ! आमरणं, मह सरणं तंसि चेव नो अन्नो । इअ निच्छियं वियाणह, अवरं जं होइ तं होउ ॥ १७० ॥
 एवं तीण् अइनिच्च-लाइ दढमत्तापिक्खणनिमित्तं । सहसा सहस्सकिरणो, उदयाचलच्चूलिअं पत्तो ॥ १७१ ॥
 मयणाए वयणेणं, सो उंवराणओ पभायंमि । तीए समं तुरंतो, पत्तो सिरिसहभवणंमि ॥ १७२ ॥
 आणंदपुलइअंगेहिं, तेहिं दोहिवि नमंमिओ सामी । मयणा जिणमयनिउणा, एवं थोउं समाढत्ता ॥ १७३ ॥

भक्तिभरनमिरसुरिंदिवद-वंदिअपय पढमजिणंदचंद ।

चंदुज्जलेकवलकित्तिपूरपूरियभुवणंतरवेरिसूर ॥ १७४ ॥

सूरुव्व हरिअतमतिमिर देव देवासुरखेयरविहिअसेव ।

सेवागयगयमयरयायपायडियपणामह कयपसाय ॥ १७५ ॥

सायरसमसमयामयानिवास, वासवगुरुगोयरगुणविकास ।

कामुज्जलमंजमसील्लील, लीलाइ विहिअमोहावहील ॥ १७६ ॥

हीलापरजंतुसु अकयसाव, सावयजणजणिअआणंदभाव ।

भावलयअलंकिअ रिसहनाह, नाहत्तणु करि हरि दुक्खदाह ॥ १७७ ॥

इअ रिसहजिणेसर भुवणदिणेसर, तिजयविजयसिरिपाल पहे ! ।

मयणाहिअ सामिअ सिवगइगामिअ, मणह मणोरह पूरिमहो ॥ १७८ ॥

एवं समाहिलीणा, मयणा जा थुणइ ताव जिणकंठा । करठिअफलेण सहिआ, उच्छलिआ कुमुमवरमाला ॥ १७९ ॥

मयणावयणाओ उंचरेण सहसत्ति तं फलं गहिअं । मयणाइ सयं माला, गहिया आणंदिअमणाए ॥ १८० ॥

भणिअं च तीइ सामिअ, फिट्ठिस्सइ एस तुम्ह तणुरोगो । जेणेसो संजोगो, जाओ जिणवरकयपसाओ ॥ १८१ ॥

तत्तो मयणा पइणा-सहिआ मुनिचंदगुरुसमीवंमि । पत्ता पमुइअचित्ता, भत्तीए नमइ तस्स पए ॥ १८२ ॥

गुरुणो य तथा करुणापरित्तचित्ता कहति भवियाणं । गंभीरसजलजलहर-सरेण धम्मस्स फलमेवं ॥ १८३ ॥

सुमाणुसत्तं सुकुलं सुरूवं, सोहगमारुगमतुच्छमाउ । रिद्धिं च विद्धिं च पहुत्तकित्ती, पुन्नपसाएण लहंति सत्ता ॥ १८४ ॥

इच्चाइदेसणंते, गुरुणो पुच्छंति परिचियं मयणं । वच्छे कोऽयं धन्नो, वरलक्खणलक्खिअ सुपुन्नो ? ॥ १८५ ॥

मयणाइ रुअंतीए कहिओ सब्बोवि निअयवुत्तंतो । विन्नत्तं च न अन्नं, भयवं ! मह किंपि अत्थि दुहं ॥ १८६ ॥

एयं चिअ मह दुक्खं, जं मिच्छादिदाठिणो इमे लोआ । निंदंति जिणह धम्मं, सिवधम्मं, चेव संसंति ॥ १८७ ॥

ता पट्ट कुणह पसायं, किंपि उवायं कहेह सह पडणो । जेणेम दुट्टवाही, जाइ खयं लोअवायं च ॥ १८८ ॥
 पभणेइ गुरू भदे ! साहूणं न कप्पए हु सावजं । कहिउं किंपि तिगिच्छं, विजं मतं च तंतं च ॥ १८९ ॥
 तहवि अणवज्जेमंगं, समत्थि आराहणं नवपयाणं । इहलोइअपारलोइअ-सुहाण मूलं जिणुद्धिट्ठं ॥ १९० ॥
 अरिहं सिद्धायरिआ, उज्झाया साहूणो य सम्मतं । नाणं चरणं च तवो, इअ पयनवगं परमतत्तं ॥ १९१ ॥
 एण्हिं नवपण्हिं, रहिअं अन्नं न आत्थि परमत्थं । एण्मुच्चिअ जिणसासणस्स सव्वस्स अवयारो ॥ १९२ ॥
 जे किर भिद्धा सिज्झंति जेअ जे आवि सिज्झइस्संति । ते सव्वेवि हु नवपय-ज्ञाणेणं चैव निम्भंतं ॥ १९३ ॥
 एण्हिं च पयाणं, पयमेगयरं च परममत्तीणं । आराहिअण नेगे, संपत्ता तिजयसामित्तं ॥ १९४ ॥
 एण्हिं नवपण्हिं, सिद्धं सिरिसिद्धचक्कमेअं जं । तस्मुद्धारो एसो, पुव्वायरिण्हिं निद्धिट्ठो ॥ १९५ ॥
 गयणमकलिआयंतं, उड्डाहसरं सनायविन्दुकलं । सपणववीआणाहय-मंतसरं सरह पीढंमि ॥ १९६ ॥
 जायह अडदलवलए, सपणवमायाइप्पसुवाहंते । सिद्धाइए दिसासुं, विदिसासुं दंसणाईए ॥ १९७ ॥
 वीअवलयंमि अडदिसि, दलेसु साणाहए सरह वग्गे । अंतरदलेसु अट्ठसु, ज्ञायह परमिट्ठिपढमपए ॥ १९८ ॥
 तइअवलएण्णवि अडदिसि, दिपंतअणाहण्हिं अंतरिण् । पायाहिणेण तिहिंपतिआहिं ज्ञाएह लद्धिपए ॥ १९९ ॥
 ते पणववीअअरिहं, नमोजिणाणंति एवमाइआ । अडयालीसं नेआ, संमं मुगुरूवप्पेणं ॥ २०० ॥

तं तिगुणेणं माया-चर्षिणं सुद्धसेयवण्णेणं । परिचोडिअण परिहीह, तस्स गुरुपायए नमह ॥ २०१ ॥

अरिहं सिद्धगणीं, गुरुपरमादिट्ठणंतसुगुरूणं । दुरणंताण गुरूण य, सपणववीयाओ ताओ य ॥ २०२ ॥

रेहादुगकयंकलसा-गाराभिअमंडलं व तं सरह । चउदिसि विदिसि कमेणं, जयाइजंभाइकयसेवं ॥ २०३ ॥

सिरिविमलसामिपसुहाहिट्ठागसयलदेवदेवीणं । सुहगुरुमुहाओ जाणिअ, ताण पयाणं कुणह ज्ञाणं ॥ २०४ ॥

तं विज्जादेविसासण-सुरसासणदेविसोविअदुपासं । मूलगंहं कंठणिहीं, चउपडिहारं च चउवीरं ॥ २०५ ॥

दिसिवालखितवालेहिं सेविअं धरणिमंडलपइट्ठं । पूयंताण नराणं, नूणं पूरेइ मणइट्ठं ॥ २०६ ॥

एयं च सिद्धचक्कं, कहिअं विज्जाणुवायपरमत्थं । नाएण जेण सहसा सिज्झंति महंतसिद्धिओ ॥ २०७ ॥

एयं च विमलधवलं, जो ज्ञायइ सुक्कजाणजोएण । तवसंजमेण जुत्तो, सो पावइ निज्जरं विउलं ॥ २०८ ॥

अक्खयसुक्खो मुक्खो, जस्स पसाएण लब्भए तस्स । ज्ञाणेणं अन्नाओ, सिद्धिओ हुंति किं चुज्जं ? ॥ २०९ ॥

एयं च परमतत्तं, परमरहस्सं च परममंतं च । परमत्थं परमपयं, पन्नत्तं परमपुरिसेहिं ॥ २१० ॥

तत्तो तिजयपसिद्धं, अट्टमहासिद्धिदायगं सुद्धं । सिरिसिद्धचक्कमेअं, आराहह परमभत्तीए ॥ २११ ॥

खंतो दंतो संतो, एयस्साराहगो नरो होइ । जो पुण विवरीयगुणो, एयस्स विराहगो सो उ ॥ २१२ ॥

तम्हा एयस्सारा-हगेण एगंतसंतचित्तेणं । निम्मलसीलुगुणेणं, मुणिणा गिहिणा वि होयन्वं ॥ २१३ ॥

जो होइ दुष्टचित्तो, एयस्साराहगोवि होऊण । तस्स न भिज्झइ एयं, किंतु अवायं कुणइ नूनं ॥ २१४ ॥
जो पुण एयस्सारा—हगस्स उवरिंमि सुद्धचित्तस्स । चित्तइ किंपि विरुवं, तं नूनं होइ तस्सेव ॥ २१५ ॥
एण कारणेणं, पसन्नचित्तेण सुद्धसीलेण । आराहणिज्जमेअं, सम्मं तवक्कम्मविहिपुब्बं ॥ २१६ ॥
आसोअमेअअट्ठमि—दिणाओ आरंभिऊणमेयस्स । अट्ठविहपूयपुब्बं, आयामे कुणह अट्ठ दिणे ॥ २१७ ॥
नवममि दिणे पंचा—मएण ण्हवणं इमस्स काऊणं । पूयं च वित्थरेणं, आयंखिलमेव कायब्बं ॥ २१८ ॥
एवं चित्तेवि तहा, पुणो पुणोऽट्ठाहियाण नवगेणं । एगासीए आयं—विलाण एयं हवइ पुन्नं ॥ २१९ ॥
एयंमि कीरमाणे, नवयय्झाणं मणंमि कायब्बं । पुन्ने य तवोक्कमे, उज्जमणंमि विहेयब्बं ॥ २२० ॥
एअं च तवोक्कमं, समं जो कुणइ सुद्धभावेणं । सयलसुरासुरनरवर—रिद्धीउ न दुल्लहा तरस ॥ २२१ ॥
एयंमि का न हु दुट्ठकुट्ठखयजरभगंदराईआ । पहवंति महारोगा, पुब्बुप्पन्नावि नासंति ॥ २२२ ॥
दासत्तं पेमत्तं, विकलत्तं दोहगतमंधत्तं । देहकुलजुंगियत्तं, न होइ एयस्स करणेणं ॥ २२३ ॥
नारीणवि दोहगं, निमक्कन्नत्तं कुरंदरंडत्तं । वंझत्तं मयवच्छ--त्तणं च न हवेइ कइयावि ॥ २२४ ॥
किं बहुणा जीवाणं, एयस्स पसायओ सयाकालं । मणवांछियथसिद्धी, हवेइ नत्थित्थ संदेहो ॥ २२५ ॥
एवं तेमिं मिरिमेद्ध--चक्काहाण्णमुत्तमं कहिउं । सावयसमुदायस्सवि, गुरुणो एवं उवइसंति ॥ २२६ ॥

एहिं, उत्तमेहिं, लक्ष्मिज्जह लवखणेहिं एस नरो । जिणसासणस्स नूणं, अचिरेण पभावगो होही ॥ २२७ ॥
 तम्हा तुम्हं जुज्जह, एसिं साहमिआण वच्छहं । काउं जेण जिणिदेहिं वन्निअं उत्तमं एयं ॥ २२८ ॥
 तो तुट्ठेहिं तेहिं, सुमावएहिं वरंमि ठणंमि । ते ठविऊण दिन्नं, धणकणवत्थाइयं सब्बं ॥ २२९ ॥
 न य तं करेइ माया, नेव पिया नेव बंधुवगो अ । जं वच्छहं साहमिआण सुस्सावओ कुणइ ॥ २३० ॥
 तत्थ ठिओ सो कुमरो, मयणावयणेण गुरूवएसेणं । सिक्खेइ सिद्धचक्कपसिद्धूआविहिं सम्मं ॥ २३१ ॥
 अह अत्रदिणे आसोअ-सेअअट्टमितिहीइ सुमुहुत्ते । मयणागहिओ कुमरो, आरंभइ सिद्धचक्कतवं ॥ २३२ ॥
 पढमं त गुमणसुद्धिं, काऊण जिणालए जिणच्चं च । सिरिसिद्धचक्कपूयं, अट्टपयारं कुणइ विहिणा ॥ २३३ ॥
 एवं कयविहिपूओ, पच्चवखाणं करेइ आयामं । आणंदपुलइअंगो, जाओ सो पढमदिवसे वि ॥ २३४ ॥
 वीआदिणे सविसेसं, संजाओ तस्स रोगउवसामो । एवं दिवसे दिवसे, रोगखए वड्डुए भावो ॥ २३५ ॥
 अह नवमे दिवसंमी, पूअं काऊण वित्थरविहीए । पंचामएण ण्हवणं, करेइ सिरिसिद्धचक्कस्स ॥ २३६ ॥
 ण्हवणूसवंमि विहिए, तेणं संतीजलेण सब्बंगं । संसित्तो सो कुमरो, जाओ सहसत्ति दिव्वत्तणू ॥ २३७ ॥
 सन्वेसिं संजायं, अच्छरिअं तस्स दंसणे जाव । ताव गुरू भणइ अहो, एयस्स किमेयमच्छरिअं ? ॥ २३८ ॥
 इमिणा जलेण सब्बे, दोसा गहभूअसाइणीपमुहा । नासंति तक्खणेणं, भविआणं सुद्धभावाणं ॥ २३९ ॥

श्वयकुट्टजरभगंदर-भूया वाया विसूइआईआ । जे केवि दुट्टरोगा, ते सव्वे जंति उवसामं ॥ २४० ॥
 जलजलणसप्पमावय-भयाइं विसवेअणा उ ईईओ । दुपयचउप्पयमारीए, नेव पहवंति लोअमि ॥ २४१ ॥
 वंझाणवि हुंति मुया, निंदूणवि नदणा य नंदंति । फिट्ठंति पुट्टदोसा, दोहगं नासइ असेसं ॥ २४२ ॥
 इचाइ पहावं निसु-णिऊण दट्टण तं च पच्चस्वं । लोआ महप्पमोआ, संतिजलं लिति सविसेसं ॥ २४३ ॥
 तं कुट्टिपेयडं पि हु, तजलसंसित्तगतमचिरेण । उवसंतप्पायरुअं, जायं धम्ममि सरुई य ॥ २४४ ॥
 मयणा पइणो निरुवम-रूवं च निरुविऊण साणंदा । पेभणइ पइं सामिअ ! एसो सव्वो गुरुप्साओ ॥ २४५ ॥
 माअपिअमुअसहोअर-पमुहावि कुणंति तं न उवयारं । जं निक्कारणकरुणा परो-गुरु कुणइ जीवाणं ॥ २४६ ॥
 तं जिणधम्मगुरुरूणं, माहणं मृणिय निरुवमं कुमरो । देवे गुरुंमि धम्मे, जाओ एगतभत्तिपरो ॥ २४७ ॥
 धम्मपसाणं चिय जह जह माणंति तत्थ सुक्खाइ-ते दंपईउ तह तह, धम्ममि समुज्जमा निच्चं ॥ २४८ ॥
 अह अन्नया उते जिणहराउ जा नीहरंति ता पुरओ । पिवस्संति अद्धवुड्डं एगं नारिं समुहमिंति ॥ २४९ ॥
 तं पणमिऊण कुमरो, पभणइ रोमंचंकुइजंतो । अहो अणब्भा बुद्धी संजाया जणणिंदसणओ ॥ २५० ॥
 मयणाविट्ठु पियजर्णणि, नावं जा नमइ ता भणइ कुमरो । अम्मो ! एस पहवो सव्वो इमीए तुह ण्हुहाए ॥ २५१ ॥
 साणंदा मा आसीसदाणपुवं सुयं सुणं च । अभिनिंदिऊण पभणइ, तइयाज्जं वच्छ ! तं मुत्तुं ॥ २५२ ॥

कोमंवीर् विज्ज, सोऊणं जाव तत्थ वच्चामि । ता तत्थ जिणायणे, दिट्ठो एगो मुणवरिंदो ॥ २५३ ॥
 खंतो दंतो संतो, उवउत्तो गुत्तिमुत्तिसंजुत्तो । करुणारसप्पहाणो, अवित्तहनाणो गुणनिहाणो ॥ २५४ ॥
 धम्मं नागरमाणो, पत्थावे नमिय सो मए पुट्ठो । भयवं ! किं मह पुत्तो, कयावि होही निरुयगतो ? ॥ २५५ ॥
 तेण मुणिंदेणुत्तं, भट्ठे ! सो तुब्ब नंदणो तत्थ । तेणं चिय कुट्ठियपेडएण दददूण संगहिओ ॥ २५६ ॥
 विहिओ उंवराणुत्ति, नियपहु लद्धलोयसम्माणो । संपइ मालवनरवइधूयापाणापिओ जाओ ॥ २५७ ॥
 रायसुयावयणेणं, गुरुवइट्ठं स सिद्धवरचक्कं । आराहिऊण सम्मं संजाओ कणयसमकाओ ॥ २५८ ॥
 सो य माहम्मिएहिं, पूरियविहवो सुधम्मकम्मपरो । अच्छइ उज्जेणीए, घरणीइ समन्निओ सुहिओ ॥ २५९ ॥
 तं सोऊणं हरिसिअ-चित्ताऽहं वच्छ ! इत्थ संपत्ता । दिट्ठोसि वहुसहिओ, जुण्हाइ सासिन्व कयहरिसो ॥ २६० ॥
 ता वच्छ ! तुमं वंहूया-सहिओ जय जीव नंद चिरकालं । एसुच्चिअ जिणधम्मो, जावजीवं च मह सरणं ॥ २६१ ॥
 जिणरायपायपउमं, नमिऊणं वंदिऊण सुगुरुं च । तिन्निवि करंति धम्मं, सम्मं जिणधम्मविहिनि उणा ॥ २६२ ॥
 ते अन्नदिणे जिणवर-पूअं काऊण अंगअगमयं । भावच्चयं करंता, देवे वंदंति उवउत्ता ॥ २६३ ॥
 इओ य-धूयादुहेण सा रुपसुंदरी रूसिऊण सह रत्ता । निअभायपुण्णपालस्स, मंदिरे अच्छइ ससोया ॥ २६४ ॥
 वीसारिऊण सोअं, सणिअं सणिअं जिणुत्तवयणेहिं । जग्गिणचित्तविवेआ समागया चेइयहरंमि ॥ २६५ ॥

जा पियखइ सा पुरओ, तं कुमरं देवदंणापउणं । निउणं निरुवमरूवं, पच्चक्खं सुरकुमारं ॥ २६६ ॥
 तपुट्ठीइ ठिआओ, जणणीजायाउ ताव तरसेव । दट्ठूण रुपसुंदरि, राणी चितेइ चितंमि ॥ २६७ ॥
 ही एमा का लहुयावहुया दीसेइ मज्झ पुत्तिसमा । जाव निउणं निरिक्खइ उवलक्खइ ताव तं मयणं ॥ २६८ ॥
 नूणं मयणा एमा, लग्गा एयस्स कस्सवि नरस्स । पुट्ठिइ कुट्ठीअं तं मुत्तणं चत्तसइमग्गा ॥ २६९ ॥
 मयणा जिणमयनिउणा, संभाविजइ न एरिसं तीए । भवनाडयंमि अहवा, ही ही किं किं न संभवइ ? ॥ २७० ॥
 विहिअं कुले कलंकं, आणीअं दूसणं च जिणधम्मो । जीए तीइ सुयाए, न सुयाए तारिसं दुक्खं ॥ २७१ ॥
 जारिसमेरिम असमं—जसेण चरिण जीवयंतीए । जायं मज्झ इमीए, धूयाइ कलंकभूयाए ॥ २७२ ॥
 एवं चिंतंती रुपमुंदरी दुक्खपूरपडिपुण्णा । करुणसरं । रोयंती. भणेइ एयारिसं वयणं ॥ २७३ ॥
 धिद्धी अहो अक्कं, निवडउ वजं च मज्झ कुच्छीए । जत्युपन्नवि विय—वखणावि ही एरिसं कुणइ ॥ २७४ ॥
 तं सोऊणं मयणा, जा पियखइ रुपसुंदरीजणणिं । रूयमाणिं ता नाओ तीए जणणीअभिप्पाओ ॥ २७५ ॥
 चिअंवदणं ममग्गं, काऊणं मयणमुंदरी जणणिं । करवदणेण वंदिअ, विअसिअवयणा भणइ एवं ॥ २७६ ॥
 अम्मो ! हरिगट्ठणे, कीस विमाओ विहिजाए एवं ? । जं एसो नीरोगो, जाओ जामाउओ तुम्हं ॥ २७७ ॥
 अन्नं च जं वियप्पह, तं इज एव्वाइ पच्छिमदिमाए । उग्गमइ कहवि भाण, तहवि न एवं नियमुयाए ॥ २७८ ॥

कुमरजण्णीवि जंपह, मुंदरि ! मा कुणसु एरिसं चित्ते । तुज्झ सुआइ पभावा, मज्झ सुओ सुंदरो जाओ ॥ २७९ ॥
धन्नासि तुमं जीए कुच्छीए इत्थिरयणमुपपन्नं । एरिसमसरिससीलप्पभावचित्तमणिसरिच्छं ॥ २८० ॥
हरिसवसेणं सा रु-णसुंदरी पुच्छए किमेअंति ? । मयणावि सुविहिनिउणा, पभणइ एआरिसं वयणं ॥ २८१ ॥
वेइअहरंमि वत्ता-लावंमि कए निसीहिआभंगो । होइ तओ मह गेहे, वच्चह साहेमिमं सव्वं ॥ २८२ ॥
तत्तो गंतूण गिहं, मयणाए साहिओ समगोवि । सिरिसिद्धचक्कमाहणसंजुओ निययवुत्ततो ॥ २८३ ॥
तं सोऊणं तुट्ठा, रुपा पुच्छेइ कुमरजण्णीपि । वंसुप्पत्तिं तुह नं-दणस्स सहि ! सोउमिच्छामि ॥ २८४ ॥
पभणेइ कुमरमाया, अंगादेसंमि अत्थि सुपसिद्धा । वेरिहिं कयअकंपा, चंपानामेण वरनयरी ॥ २८५ ॥
तत्थ य अरिक्करिसीहो, सीहरहो नाम नरवरो अत्थि । तस्स पिया कमलपहा, कुंकुणनरनाहलहुभइणी ॥ २८६ ॥
तीए अयुत्तिआए, चिरेण वरसुविणसूइओ पुत्तो । जाओ जणिआणंदो; वद्धावणयं च कारवियं ॥ २८७ ॥
पभणेइ तओ राया, अम्हमणाहाइ रायलच्छीए । पालणस्वमो इमो ता हवेउ नामेण सिरिपालो ॥ २८८ ॥
सो सिरिपालो बालो, जाओ जा वरिसजुयलपरियाओ । ता नरनाहो मूलेण, झत्ति पंचत्तसणुपत्तो ॥ २८९ ॥
कमलप्पभा रुयंती, मइसाथरमंतिणा निवारित्ता । धाईउच्छंगठिओ, सिरिपालो थापिओ रज्जे ॥ २९० ॥
जं बालस्सवि मिरिपा-लनाम रंन्नो पवतिआ आणा । सव्वत्थवि तो पच्छा, निवमियकिच्चपि कारवियं ॥ २९१ ॥

बालोवि महीपालो, रजं पालेइ मंतिमुत्तेणं । मंतीहिं सव्वत्थवि रजं रक्खिज्जए लोए ॥ २९२ ॥
 कइवयदिणपज्जंते, बालयपित्तिज्जओ अजिअसेणो । परिगहभेअं काजं, मंतई निवमंतिवहणत्थं ॥ २९३ ॥
 तं जाणिऊण मंति कहिउं कमलणभाइ सव्वंपि । विन्नवइ देवि ! जह तह, रक्खिज्जसु नंदणं निययं ॥ २९४ ॥
 जीवंतेण गुणं, होही रज्जं पुणेवि निव्वंतं । ता गच्छं इमं धिचुं, कत्थवि अहयंपि नासिस्सं ॥ २९५ ॥
 तत्तो कमला धित्तूण, नंदणं निग्गया निसिमुहंभि । मा होउ मंतभेओ-त्ति सव्वहा चत्तपरिवारा ॥ २९६ ॥
 निवभज्जा मुकुमाला, वहियव्वो नंदणो निसा कसिणा । चंकमणं चरणेहिं ही ही विहिंविहिसियं विस्समं ॥ २९७ ॥
 पिअमरणं रज्जसिरिनासो एगागिणित्तमरितासो । रयणीवि विहायंति, हा संपइ कत्थ वच्चिरसं ? ॥ २९८ ॥
 इच्चाइ चिंतयंती जा वच्चइ अगओ पभायंमि । ता फिट्ठाए मिलियं, कुट्टियनरपेडयं एगं ॥ २९९ ॥
 तं ददट्ठणं कमला, निरुवमरूवा महग्घआहरणा । अवला वालिक्कसुआ, भयकंपिरत्तणुलया रुयइ ॥ ३०० ॥
 तं रुयमाणिं दट्ठु, पेडयपुरिसा भणंति करुणाए । भदे ! कहेसु अम्हं, काऽसि तुमं कीम वीहेसि ? ॥ ३०१ ॥
 तीण् निअवंधूणं व कहिओ सव्वोऽवि निययवुत्तंतो । तेहिं च सा सभइणिव्व सम्ममासासिआ एवं ॥ ३०२ ॥
 मा कस्मवि कुणमु भयं, अमहे सव्वे सहोअरा तुज्झ । एयाइ वेसरीइ आरूढा चलसु वीसत्था ॥ ३०३ ॥
 तत्तो जा मा वरवेसरीएँ चडिआ पडेण पिहिअंगी । पेडयमज्झंमि ठिया, नियपुत्तजुआआ मुहं वयइ ॥ ३०४ ॥

ता पत्ता वोरिभडा, उम्भडसत्येहिं भीसणायारा । पुच्छंति पेडयं भो दिट्ठा किं राणिआ एगा ? ॥ ३०५ ॥
 पेडयपुरिसेहिं तओ, भणिअं भो अत्थि अम्ह सत्थमि । रत्ताणियावि नूनं, जइ कज्जंता पणिऐहेह ॥ ३०६ ॥
 एगेण भडेण तओ, नायं भणिअं च दिति मे पामं । सव्वं दिज्जइ संतं, तो कुट्टभएण ते नट्ठा ॥ ३०७ ॥
 तेहिं गएहिं कमला, कमेण पत्ता मुहेण उज्जेणिं । तत्थ ठिआ य सपुत्ता, पेडयमन्नत्थ संपत्तं ॥ ३०८ ॥
 भूसणधणेण तणओ, जा विहिओ तीइ जुव्वणाभिमुहो । ता कम्दोसवओ, उंबरगेण सो गहिओ ॥ ३०९ ॥
 बहुएहिं कएहिं, उवयारेहिं गुणो न से जाओ । कमलपहा अदन्ना, जणं जणं पुच्छए ताव ॥ ३१० ॥
 केणवि कहिअं तीसे, कोसंवीए समत्थि वरविजो । जो अट्टारसजाई, कुट्टस्स हरेइ निम्भंतं ॥ ३११ ॥
 कमला पुत्तं पाडोसिआण सम्मं भलाविज्जण सयं । विज्जस्स आणत्थं, पत्ता कोसंविनयरीए ॥ ३१२ ॥
 तं विज्जं तित्थगयं, पडिक्खभाणी चिरं ठिआ तत्थ । मुणिवयणाओ मुणिज्जण पुरसुद्धिं इहं पत्ता ॥ ३१३ ॥
 साऽहं कमला सो एस मज्झ पुत्तमो (त्थि) सिरिपालो । जाओ तुज्झ सुयाए, नाहो सव्वत्थ विस्खाओ ॥ ३१४ ॥
 साहिरहरायजायं, नाउं जामाउअं तओ रुपा । साणंदं अभिणंदइ, संसइ पुन्नं च धूयाए ॥ ३१५ ॥
 गंतूण गिहं रुपा, कहेइ तं भायपुण्णपालस्स । सोऽवि सहरिसो कुमरं, सकुडुवं नेइ नियगेहं ॥ ३१६ ॥
 अप्पेइ वरावासं, पूरइ धणधन्नकंचणईयं । तत्थऽच्छइ सिरिपालो, दोगुंगदेवलीलाए ॥ ३१७ ॥

अन्नादिणे तस्सावासाससेरीइ निंगओ राया । पिक्खइ गवक्खसंठिअकुमरं मयणाइ संजुत्तं ॥ ३१८ ॥
तो सहसा नरनाहो मयणं दट्ठुण चित्तए एवं । मयणाइ मयणवसगाइ मह कुलं मइलियं नूणं ॥ ३१९ ॥
इक्कं मए अजुत्तं, कोवंधेणं तया कयं वीअं । कामंधाइ इमीए विहियं ही ही अजुत्तरं ॥ ३२० ॥
एवं जायविसायस्स तस्स रन्नो सुपुण्णपालेण । विन्नत्तं तं सब्वं, धूयाचरिअं सअच्छरिअं ॥ ३२१ ॥
तं सोऊणं राया, विम्हिअचित्तो गओ तमावासं । पणओ य कुमारेणं, मयणासहिण विणएणं ॥ ३२२ ॥
लज्जाऽणओ नरिंदो पभणइ धिद्धी ममं गयविवेअं । जं दप्पसप्पविसमुच्छिण कयमेरिसमकज्जं ॥ ३२३ ॥
वच्छे ! धन्नाऽसि तुमं, कयपुन्ना तंसि तंसि सविवेआ । तं चैव मुणियतत्ता, जीए एयारिसं सत्तं ॥ ३२४ ॥
उद्धरिअं मज्झ कुलं, उद्धरिया जीइ नियजणीवि । उद्धरिओ जिणधम्मो, सा धन्ना तंसि परमिक्खा ॥ ३२५ ॥
अन्नाणतमंधेणं, दुद्धरऽहंकारगयविवेगेणं । जो अवरारो तइआ, कओ मए तं खमसु वच्छे ! ॥ ३२६ ॥
विणओणया य मयणा, भणेइ मा ताय ! कुणसु मणखेयं । एयं मह कम्मवसेण चैव सब्वंपि संजायं ॥ ३२७ ॥
नो देइ कोई कस्सवि, सुक्खं दुक्खं च निच्छओ एसो । निअयं चैव समज्जिअमुवज्झइ जंतुणा कम्मं ॥ ३२८ ॥
मा वट्ठ कोई गव्वं, जं किर कज्जं मए कयं होइ । सुरवरकयंपि कज्जं, कम्मवसा होई विवरीअं ॥ ३२९ ॥
ता ताय ! जिणुत्तं तत्तमुत्तमं मुणसु जेण नाएणं । नज्जइ कम्मजियाणं, वलावलं वंभुक्खवं च ॥ ३३० ॥

ततो धम्मं पडिवज्जिऊण राया भणेइ सतुंठो । सीहरहरायतणओ जं जमाया मए लद्धो ॥ ३३१ ॥

तं पत्थरमित्तका, हत्थंमि पसारियंमि सहसत्ति । चडिओ अचिंतिओ च्चिय नूनं चिंतामणी एसो ॥ ३३२ ॥

जामाइयं च धूयं, आरोविय गयवरंमि नरनाहो । महया मेहेण गिहमाणिऊण समसाणइ धणेहिं ॥ ३३३ ॥

जायं च साहुवायं, मयणाए सत्तसीलकलियाए । जिणसासणप्पभावो, सयले नयरंमि वित्थरिओ ॥ ३३४ ॥

अन्नादिणे सिरिपालो, हयगयरहसुहडपरियरसमेओ । चडिओ रयवाडीए पच्चक्खो सुखकुमारुव ॥ ३३५ ॥

लोए असप्पमोए, पिक्खंते चडवि चंदसालासुं । गामिहएण केणवि, नागरिओ पुच्छिओ कोवि ॥ ३३६ ॥

भो भो कहेसु को एस जाइ लीलाइ रायतणउव्व ? । नागरिओ भणइ अहो, नरवरजामाउओ एसो ॥ ३३७ ॥

तं सोऊण कुमारो सहसा सरताडिओव्व विच्छाओ । जाओ वलिऊण समागओ अ गेहंमि सविसाओ ॥ ३३८ ॥

तं तारिसं च जणणी, दट्ठूण समाकुला भणइ एवं । किं अज वच्छ ! कोवि हु, तुह अंगे वाहए वाही ? ॥ ३३९ ॥

किं वा आखंडलसारिस, तुज्झ केणावि खंडिया आणा ? । अहवा अघडंतोवि हु, पराभवो केणवि कओ ते ? ३४० ॥

किं वा कन्नारयणं, किंपि हु हियए खडुक्कए तुज्झ । घरणीकओ अविणओ, सो मयणाए न संभवइ ॥ ३४१ ॥

केणावि कारणेणं, चिंतातुरमत्थि तुह मणं नूणं । जेणं तुह मुहकमलं, विच्छायं दीसई वच्छ ! ॥ ३४२ ॥

कुमरेण भणिअसम्मो !, एएसिं मज्झओ न एक्कंपि । कारणमत्थित्थमिमं, अन्नं पुण कारणं सुणसु ॥ ३४३ ॥

नाहं निअयगुणेहिं, न तायनामेण नो तुह गुणेहिं । इह विक्खाओ, जाओ, अहयं सुसुरस्स नामेणं ॥ ३४४ ॥
 तं पुण अहमाहमत्तकारणं वज्जिअं सुपुरिसेहिं । तत्तुच्चिय मज्जे मणं, दूमिज्जइ सुसुरवासिणं ॥ ३४५ ॥
 तो भणिअं जणणीए, बहुसिन्नं मेलिऊण चउरंगं । गिण्हसु निअपिअरजं, महहिययं कुणसु निस्सल्लं ॥ ३४६ ॥
 कुमरेणुत्तं मुमुरय-वलेण जं गिण्हणं सरजस्स । तं च महच्चिअ दूमइ, मज्झं वित्तं धुवं अम्मो ! ॥ ३४७ ॥
 ता जइ सभुयज्जिअ सिरिवलेण गिण्हामि पेइअं रजं । ता होइ मज्झ चित्तंमि निव्वुइ अन्नहा नेव ॥ ३४८ ॥
 तत्तो गंतूणमहं, कत्थवि देसंतरंमि इक्किल्लो । अज्जिअलच्छिवलेणं, लहुं गहिस्सामि पिअरजं ॥ ३४९ ॥
 तं पइ जंपइ जणणी, वालो सरलोऽसि तंसि सुकुमालो । देसंतरेसु भमणं, विसमं दुक्खवावहं चेव ॥ ३५० ॥
 तो कुमरो जणणीं पइ, जंपइ मा माइ ! एरिसं भणसु । तावच्चिय विसमत्तं, जाव न धीरा पवज्जंति ॥ ३५१ ॥
 पभणइ पुणोऽवि माया, वच्छय ! अम्हे सहागमिस्सामो । को अम्हं पडिवंधो, तुमं विणा इत्थ ठाणंमि ? ॥ ३५२ ॥
 कुमरो कहेइ अम्मो ! तुम्हेहिं सहागयाहिं सव्वत्थ । न भवामि मुक्कलपओ, ता तुम्हे रहह इत्थेव ॥ ३५३ ॥
 मयणा भणेइ सामिअ ! तुम्हं अणुगामिणी भविस्सामि । भारंपि हु किंपि अहं न करिस्सं देहछायव्व ॥ ३५४ ॥
 कुमरेणुत्तं उत्तमधम्मपरे देवि ! मज्झ वयणेणं । नियसस्समुस्समणपरा तुमं रहसु इत्थेव ॥ ३५५ ॥
 मयणाऽऽह पइपवासं सहओ इच्छंति कहवि नो तहवि । तुम्हं आपसुच्चिय महणमाणं परं नाह ! ॥ ३५६ ॥

अरिहंताऽऽइययाइं खर्णपि न मणाउ मिलियन्वाइं । नियजणणिं च सरिजसु कहयावि हु मंऽपि नियदासीं ॥ ३५७ ॥
जणणीवि तस्स नाऊण निच्छयं तिलयमंगलं काउं । पभणइ तुह सेयत्थं, नवपयझाणं करिस्समहं ॥ ३५८ ॥
मयणा भणेइ अहयंपि नाह ! निचंपि निचलमणेणं । कक्षाणकारणाइं झाइस्सं ते नव पयाइं ॥ ३५९ ॥
तेणं मयणावयणामएण सित्तो नमिचु माइपए । संभासिऊण दइयं सिरिपालो गहिअकरवालो ॥ ३६० ॥
निम्मलवारुणमंडलमंडिअससिचारपाणसुपवेसे । तच्चरणपढमकमणं कमेण चहेइ गेहाओ जुम्मं ॥ ३६१ ॥
सो गामागरपुरपत्तनेसु कोऊहलाइं पिक्खंतो । निब्भयचित्तो पंचाणुन्व गिरिपरिसरं पत्तो ॥ ३६२ ॥
तत्थ य एगंमि वणे नंदणवणसरिससरसपुण्णफले । कोइलकलरवरम्मं तरुयंतिं जा निहालेइ ॥ ३६३ ॥
ता चारुचंपयतले आसीणं पवररूवनेवत्थं । एगं सुंदरपुरिसं पिक्खइ मंतं च ज्ञायंतं ॥ ३६४ ॥
सो जाव समत्तीए विणयपरो पुच्छिओ कुमारेण । कोऽसि तुमं किं ज्ञायसि ? एगागी किं च इत्थ वणे ? ॥ ३६५ ॥
तेणुत्त गुरुदत्ता विज्जा मह अत्थि सा मए जविआ । परमुत्तरसाहगमंतरेण सा मे न सिज्जेइ ॥ ३६६ ॥
जइ तं होऽसि महायस ! मह उत्तरसाहगो कहवि अज्ज । ताऽहं होमि कयत्थो, विज्जा सिद्धीइ निब्भंतं ॥ ३६७ ॥
तत्तो कुमरकरणं साहजेणं स साहगो पुरिसो । लीलाइ सिद्धविज्जो जाओ एगाइ रयणीए ॥ ३६८ ॥
तत्तो साहगपुरिसेण तेण कुमरस्स ओसहीजुअलं । पडिउवयारस्स कए दाऊणं भणियमेयं च- ॥ ३६९ ॥

जलतारिणी अ एगा परसत्यनिवारिणी तहा वीया । एयाउ ओसहीओ तिथाउमडियाउ धारिजा ॥ ३७० ॥
कुमरेण समं सो विज्जसाहगो जाइ गिरिनियंवंमि । ता तत्थ धाउवाइअपुरिसेहिं एरिसं भणिओ ॥ ३७१ ॥
देव ! तुह दंसिणं कप्पमाणेण साहयंताणं । केणावि कारणेणं अम्हाण न होइ रससिद्धी ॥ ३७२ ॥
कुमारेण तओ भणियं भो मह दिट्ठीइ साहह इमंति । ता तेहिं तहाविहिए जाया कल्लणरससिद्धी ॥ ३७३ ॥
काऊण कंचणं साहगेहिं भणिअं कुमार ! अम्हाणं । जं जाया रससिद्धी तुम्हाणं सो पसाओत्ति ॥ ३७४ ॥
ता गिण्ह कणगमेयं नो गिण्हइ निप्पिहो कुमारो य । तहवि हु अलयंतस्सवि किंपि हु वंधंति ते वत्थे ॥ ३७५ ॥
तत्तो कुमारो पत्तो कमेण भरुयच्छनामयं नयरं । कणगव्वएण गिण्ह वत्थालंकारसत्थाइं ॥ ३७६ ॥
काऊण धाउमडियं ओसहिजुयलं च वंधइ भुयंमि । लीलाइ भमइ नयरे सच्छंदं सुरकुमारुव्व ॥ ३७७ ॥
इओ य-कोमंजीनयरीए धवलो नामेण वाणिओ अत्थि । सो बहुधयुत्ति लोए कुवेरनामेण विक्खाओ ॥ ३७८ ॥
बहुकणयकोडिगाहिअकयाणगो नेगवाणिउत्तेहिं । सहिओ सो सत्थवाई भरुयच्छे आगओ अत्थि ॥ ३७९ ॥
जाओ य तत्थ लाहो पवरो सो तहवि दव्वलोहेणं परक्खलगमणपणो पउणइ बहुजाणवत्ताइं ॥ ३८० ॥
माअिमजुंगो एगो सोलसवरक्खण्हिं कयसोहो । चत्तारि य लहुजुंगा चउचउक्खेहिं परिकलिआ ॥ ३८१ ॥
वडसफरपवहणाणं एगसयं वेडियाण अट्ठसयं । चउरामी दोणाणं चउमट्ठी वेगडाणं च ॥ ३८२ ॥

सिद्धाणं चउपपन्ना आवत्ताणं च तह य पंचासा । पणतीसं च खुरप्पा एवं सयंपंचवोहित्था ॥ ३८३ ॥
 गहिज्जण निवाण्सं भरिया विविहोहिं ते कयाणेहिं । नाखुइयमालमेहिं अहिट्ठिया वाणिउत्तेहिं ॥ ३८४ ॥
 मरजीवएहिं गम्भिछएहिं खुछासएहिं खेछेहिं । सुंकाणिएहिं सययं कयजालवणीविहिविसेसा ॥ ३८५ ॥
 नाणाविहसत्यविहत्थहत्थमुहडाण दससहस्सेहिं । धवलस्स सेवगेहिं रक्खिज्जंता पयत्तेणं ॥ ३८६ ॥
 बहुचमरछत्तासिक्करिधयवडवरमउडविहिअसिंगारा । सिडदोरसारंनगरपक्खरभेरीहिं कयसोहा ॥ ३८७ ॥
 जलसंवलइंधणसंगेहेण ते पूरिज्जण सुमुहुत्ते । धवलो य सपरिवारो चडिओ चालावए जाव ॥ ३८८ ॥
 ताव वलीसुवि दिज्जंतयासु वज्जंततारतूरसुं । निज्जामएहिं पोआ चालिज्जंतावि न चलंति ॥ ३८९ ॥
 तत्तो सो संजाओ धवलो चिंताइ तीइ कालमुहो । उत्तरिय गओ नयरिं पुच्छइ सीकोत्तरिं चेगं ॥ ३९० ॥
 सा कहइ देवयाथंभियाइं एयाइं जाणवत्ताइं । बत्तीससुलक्खणनरवलीइ दिन्नाइ चळति ॥ ३९१ ॥
 तत्तो धवलो सुमहग्घवत्थु भिट्ठाइ तोसिज्जण निवं । विन्नवइ देव ! एगं बलिकज्जे दिज्जउ नरं मे ॥ ३९२ ॥
 रत्ता भणियं-जो कोऽवि होइ वइदेसिओ अणाहो अ । तं गिण्ह जहिच्छाए अनो पुण नो गहेयव्वो ॥ ३९३ ॥
 तत्तो धवलस्स भडा जाव गवेसंति तारिसं पुरिसं । ता सिरिपालो कुमरो विदेसिओ जाणिओ तेंहिं ॥ ३९४ ॥
 बत्तीसलक्खणधरो कहिओ धवलस्स तेहिं पुरसेहिं । धवलेण पुणो रायाएसो गहिओ य तग्गहणे ॥ ३९५ ॥

सो सिरिपालो चउहट्टयंमि लीलाइ संनिविट्ठोवि । धवलभडेहिं उब्भडसत्थेहिं झत्ति अक्खितो ॥ ३९६ ॥
 रेरे तुरिअं चल्लसु रुट्ठी तुह अज्ज धवलसत्थवई । तं देवयावलीए दिज्जसि मा कहसि नो कहिअं ॥ ३९७ ॥
 कुमरेणुत्तं रेरे देह वलिं तेण धवलपमुणावि । पंचाणणेण कत्थवि किं केणवि दिज्जए हु वली ? ॥ ३९८ ॥
 तत्तो पयडंति भडा किंपि वलं जाव ताव कुमरकयं । सोऊण सीहनायं गोमाउगणुव्व ते नट्ठा ॥ ३९९ ॥
 धवलस्स पेरिणं रन्नावि हु पेसियं नियं सिन्नं । तंपि हु कुमरेण कयं हयप्पयावं खणद्धेणां ॥ ४०० ॥
 धवलाप्सेण भडा नरवइसिन्नेण संजुया कुमरं । वेढंति तिपंतीहिं मायावीयं व रेहाहिं ॥ ४०१ ॥
 धवल्लो भणेइ रेरे एअं इत्येव सत्थछिन्नतणुं । देह वलिं जेणं सा संतुस्सइ देवया अज्ज ॥ ४०२ ॥
 ताण भडाणं सरसिहभल्लखगाइआ न लगंति । कुमरसरीरंमि अहो महोसहणिं पभावुत्ति ॥ ४०३ ॥
 कुमरेण पुणो तेसिं केसिंपि हु केसकन्ननासाओ । लुणिआउ निअसेरेहिं करुणाइ न जिवियं हरियं ॥ ४०४ ॥
 तं पामिऊण धवल्लो चित्तई एसो न माणुसो नूनं । खयरो व सुरवरो वा कोइ इमोऽनप्पमाहणो ॥ ४०५ ॥
 काऊण अंजलिं मत्थयंमि तो विन्नवेइ तं धवल्लो । देव ! तुममेरिणीए सत्तीए कोऽवि खयरोऽसि ॥ ४०६ ॥
 ता मह कुणसु पसायं थंभणवेडीण मीयणोवायं । किंपि हु करेह जेणं उवयारकरा हु सप्पुरिसा ॥ ४०७ ॥
 कुमरेणुत्तं जइ तुह मोयाविजंति जाणवत्ताइ । ता किं लब्भइ सोऽविहु भणेइ दीणारलम्भंति ॥ ४०८ ॥

तत्ता चल्हइ कुमरो विअसिअवयणो य लोअपरिअरिओ । चडिओ य धवलसहिओ अगिह्ले जाणवत्तंमि ॥ ४०९ ॥
 निजामाणसु नियनियपवहणवावारकरणपवणेसु । कयनवपयझाणेणं मुक्का हक्का कुमरेणं ॥ ४१० ॥
 सोऊण कुमरहकं सहसा सा खुइदेवया नद्धा । चलियाइं पवहणाइं वद्धावणयं च संजायं ॥ ४११ ॥
 वज्जंति भेरिभुंगलपमुहाउज्जाइं गहिरसद्दाइं । नचंति नाट्टियाओ महुरं गिज्जंति गीआइं ॥ ४१२ ॥
 तं अच्छरिअं दहुं धवलो चित्तेइ एस जइ होइ । अम्ह सहाओ कहमवि ता विग्यं होइन कयावि ॥ ४१३ ॥
 इअ चित्तिऊण धवलो तं दीणाराण सयसहस्सं च । दाऊण विणयपणओ भणेइ भो भो मसाभाग ! ॥ ४१४ ॥
 दीणारसहसइक्किमित्तयं वरिसजीवणं दाउं । संगहिया संति मए दससहस भडा ससोडीरा ॥ ४१५ ॥
 जइ तं पि हु ओलगं गिण्हसि ता कहसु जीवणं तुज्झ । कित्तियमित्तं दिज्झ जेण तुमं गरुयमाहणो ॥ ४१६ ॥
 हसिऊण भणइ कुमरो जित्तियमित्तं इमेसिं सव्वेसिं । दिन्नं जीवणवित्तं तित्तियमित्तं मामेक्कस्स ॥ ४१७ ॥
 तो सहसा विग्गियओ लिक्खं गणिऊण चित्तेइ सिट्ठी । दीणारकोडि एगा सव्वेसिं जीवणं अत्थि ॥ ४१८ ॥
 एगो मग्गइ कोडि अहह अजुत्तं विमगियं नूनं । एएसिं किं अहियं सिज्झिस्सइ कज्जममुणाऽवि ॥ ४१९ ॥
 इअ चित्तिऊण धवलेणुत्तं जइ कुमर ! दमसहस्साइं । गिण्हसि ता देमि अहं जं पुण कोडी तयं कूडं ॥ ४२० ॥
 कुमरेणुत्तं मह तायतुल्ल ! तुह जीवणेण नो कज्जं । किंतु अहं देसंतरंगंतुमणो एमि तुह सत्थे ॥ ४२१ ॥

जइ भाडण चडयं देसि ममं हरसिओ तओ सिद्धी । मगेइ भाडयं पइमासं दीणारसयेगे ॥ ४२२ ॥
तं दाऊणं चडिण् कुमरे मूह्छिदवाहणे तस्स । भेरिउ ताडियाओ पत्थाणे रयणदीवरस ॥ ४२३ ॥
हक्कारिजंति सठे तह वडिजंति सक्कियाओ अ । चालिजंते सुक्काणयाइं आउल्लयाइं च ॥ ४२४ ॥
एगे मवंति धुवमंडलं च एगे हरंति थागतं । एगे मवंति वेलं एगे मगं पलोयंति ॥ ४२५ ॥
कत्थवि दट्ठु मगरं एगे वायंति दुक्खुक्काइं । एगे य अग्गितिहं खिवंति लहुडिक्कलीआहिं ॥ ४२६ ॥
चोराण वाहणाइं दट्ठु निययाइं पक्खरिजंति । पंजरिण्हिं भडेहिं चोरा दुरे गमिज्जंति ॥ ४२७ ॥
उग्गमणं अत्थमणं रविणो दीसेइ जलहिमज्झंमि । वडवानलपज्जलिया दिसाउ दिसंति रयणीसु ॥ ४२८ ॥
एवंविहाइं कोऊहलाइं पिक्खंतओ समुइस्स । जा वच्चइ कुमरवरो ता पंजरिओ भणइ एवं ॥ ४२९ ॥
भो भो जइ जलइंधणपमुहेहिं किंपि अत्थि तुग्गहणं । कज्जं ता कहह फुडं वच्चरक्कूलं समणुपत्तं ॥ ४३० ॥
मंजत्तिण्हिं भणिअं वच्चरक्कूलस्स मंदिराभिमुहं । वच्च जेण जलाइं गिण्हामो मा विलंवेह ॥ ४३१ ॥
पत्ता य तत्थ लोआ सपमोआ उत्तरंति भूमीण् । दससहसभडसमेओ धवलोवि ठिओ तडमहीण् ॥ ४३२ ॥
इयंतरंमि तेसिं हल्लवोलं सुणिअ आगया तत्थ । वच्चररायनिउत्ता वंदिरलागत्थिणो पुरिसा ॥ ४३३ ॥
मग्गंताणवि तेसिं लगं नो देइ जाव सो सिद्धी । ता तेहिं महाकालो वहाविओ वच्चराहिवई ॥ ४३४ ॥

महाकालो भूरिवलो तत्प गंतूण मगाए लगं । सिद्धी न देइ पद्धरपण्हिं सुहडे पचारेइ ॥ ४३५ ॥
 तो धदलभडा उब्भडसत्था सहसति वन्वरभडेहिं ! जुज्झंति जओ लोए मरंति पचारिआ सुहडा ॥ ४३६ ॥
 पढमं धवलभडेहिं भगं महाकालभडवलं सयलं । तो महाकालनिवेणं उट्टुविअं सबलतुरणं ॥ ४३७ ॥
 नट्टं धवलभडेहिं वन्वरवइतेअमसहमाणेहिं । पयचारि जुज्झंतो धवलो पुण पाडिओ वद्धो ॥ ४३८ ॥
 तं वंधिऊण रुक्खे राया सुहडे निओइऊण निए । सत्थस्स रक्खणत्थं सयं च चलिओ पुराभिमुहं ॥ ४३९ ॥
 इत्थंतरंमि कुमरो धवलं बुल्लावए कहसु इण्हिं । ते सुहडा कत्थ गया जेसिं दिन्ना तए कोडी ॥ ४४० ॥
 धवलो भणेई—भो भो खयंमि किं कुणसि मारपक्खेवं ? । किं वा दड्डाणुवरिं फोडयदाणकियं कुणसि ? ॥ ४४१ ॥
 तो कुमरो भणइ फुडं अजवि जइ कोऽवि तुज्झ सव्वसं । वालेइ तस्स किं देसि ? मज्झ साहेसु तं सव्वं ॥ ४४२ ॥
 धवलो भणेइ न हु संभवेइ एवं तहावि तस्स अहं । देमि सव्वस्सअद्धं इत्थ पमाणं परमपुरिसो ॥ ४४३ ॥
 तो कुमरो धणुहकरो अंसेसुणुबद्धउभयतूणीरो । बुल्लावइ महाकालं पिट्ठी गंतूण इक्खिओ ॥ ४४४ ॥
 भो वन्वरदेसाहिव ! एवं गंतुं न लब्भए इण्हिं । ता वलिऊण वलं मे पिक्खसु खणमित्तिक्खस्स ॥ ४४५ ॥
 तो वलिओ महाकालो पभणइ वालोऽसि दंसणीओऽसि । वररूवलक्खणधरो मुहियाइ मरेसि किं इक्को ? ॥ ४४६ ॥
 कुमरोवि भणइ—नरवर ! इअ वयणाडंबरेण काउरिसा । भजंति तुह सेरेहिवि मह हिययं कंण नेव ॥ ४४७ ॥

इअ भणिऊण कुमरो अफालेऊण धणुमहारयणं । मिल्हंतो सरनिअर पाडइ केउं नरिंदस्स ॥ ४४८ ॥
 तो वव्वरमुहडेहिं विहिओ सरमंडवो गयणमग्गे । तहवि न लगइ अंगे इक्कोवि सरो कुमारस्स ॥ ४४९ ॥
 कुमरसरेहिं ताडिअदेहा ते वव्वराहिवइसुहडा । केउवि हु पडंति केवि हु भिंडंति नासंति केवि पुणो ॥ ४५० ॥
 महकालोवि नरिंदो मिल्हइ सयहात्थियं सहत्थेणं । सोवि न लगइ ओसहिपभावओ कुमरअंगंमि ॥ ४५१ ॥
 तो वेगेणं कुमरो गहिउं सयहात्थियं तयं चेव । अफालिऊण पाडइ भूमीए वव्वराहिवइ ॥ ४५२ ॥
 तं वंधिऊण कुमरो आणइ जा निअयसत्थपासंमि । तं दहुं ते नट्टा सत्थाहिवरक्खगा पुरिसा ॥ ४५३ ॥
 धवलो वंधविमुक्को खगं धित्तूण धावए सिग्घं । महकालमारणत्थं सिरिपालो तं निवारइ ॥ ४५४ ॥
 गेहागयं च सरणागयं च बद्धं च रोगपरिभूयं । नस्संतं बुद्धं चालयं च न हणंति सण्णुरिसा ॥ ४५५ ॥
 जे दग्गसहस्ससुहडा वव्वरमुहडेहिं ताडिया नट्टा । तेसिं रुट्ठो सिट्ठी जीवणवित्तीउ भंजेइ ॥ ४५६ ॥
 ते सव्वेवि हु कुमरस्स तस्स मुहिआइ सेवगा जाया । कुमरेण ते निउत्ता निअभागागयपवहणेसु ॥ ४५७ ॥
 मयमेव महाकालं वंधाओ मोइऊण सिरिपालो । निअभागपवहणाणं वत्थाईहिं तमच्चेइ ॥ ४५८ ॥
 सव्वेवि हु ते सुहडा पहिरावेऊण पवरवत्थेहिं । संतोसिऊण मुक्का कुमरेण विवेअवंतेण ॥ ४५९ ॥
 महकालोवि हु दट्ठूण तस्स कुमारस्स तारिसं चरिअं । चित्ते चमक्किओ तं अब्भत्थइ विणयवयणेहिं ॥ ४६० ॥

पुरिमुत्तम ! मह नयरं नियचरणेहिं तुमं पवित्रेहिं । अम्हेवि जेण तुम्हं नियभत्तिं किंपि दंसेमो ॥ ४६१ ॥
 कुमरो दन्तिवन्ननिही जा मन्नेइ ता पुणो धवलसिद्धी । वारेइ घणं कुमरं सब्वत्थवि संकिया पावा ॥ ४६२ ॥
 वारंतस्सवि धवलस्स तस्स कुमरो समत्थपरिवारो । पत्तो महकालपुरं तोरणमंचाइकयसोहं ॥ ४६३ ॥
 महकालो तं कुमरं भत्तीइ नियासणंमि ठावित्ता । पभणेइ इमं रज्जं मह पाणावि हु तुहायत्ता ॥ ४६४ ॥
 अन्नं च मज्झ पुत्ती पाणेहितोऽवि वल्लहा आत्थि । नामेण मयणसेणा तं च तुमं पसियं परिणेषु ॥ ४६५ ॥
 कुमरेणं भणियमहं विदेसिओ तह अनायकुलसीलो । तस्स कहं नियकन्ना दिज्जइ सम्मं विआरेसु ? ॥ ४६६ ॥
 पभणेइ महाकालो आयारेणावि तुह कुलं नायं । न य कारणं विएसो कुणसु इमं पत्थणं सहलं ॥ ४६७ ॥
 आमंति कुमारेणं भणिए महया महुसवेण निवो । परिणावइ नियधूयं देइ सिरिं भूरिवित्थारं ॥ ४६८ ॥
 नवनाड्याइ दाइज्जयंमि दाऊण चारुवत्थेहिं । परिहावइ परिवारं कुमरेण सहागयं सयलं ॥ ४६९ ॥
 एगं च महाजुगं वाहणरयणं च मंदिरे पत्तं । काऊण कुमरसहिओ रायावि समागओ तत्थ ॥ ४७० ॥
 सिद्धीवि महाजुगं दहुं चउसट्ठिकवयस्णाहं । मणिकंचणपडिपुन्नं चिन्तइ निययंमि हिययंमि ४७१ ॥
 अहह किमेयं जायं जं एसो मज्झ सेवगसमागो । सामित्तमिमं पत्तो भायडमिच्चं न मे दाही ॥ ४७२ ॥
 इअ चित्तिय सो जायइ कुमरं गयमासभाडयं सोऽवि । दावेइ दसगुणं तं ही केरिसमंतरं तेसिं ? ॥ ४७३ ॥

आरोविऊण कुमरं तत्थ महापवहणे सपरिवारं । मुक्कलाविऊण धूयं महकालो जाइ नियनयरिं ॥ ४७४ ॥
 पोएण जणा जलहिं लंधिय पावंति रयणदीवं तं । जह संजमेण मुणिणो संसारं तरिय सिवठाणं ॥ ४७५ ॥
 तत्थ य पोए तडमंदिरसु गुरुलंगरेहिं थंभित्ता । उत्तारिऊण भंडं पडमंडवमंडले ठवियं ॥ ४७६ ॥
 कुमरोवि सपरिवारो पडवंसावासमज्झमासिणो । पिक्खेइ नाड्याइं विमाणमज्झाट्टियसुरुच्च ॥ ४७७ ॥
 सिट्ठीवि तंमि दीवे बहुलाभं मुणिय विन्नवइ कुमरं । देव ! निअवाहणाणं कयाणगे किं न विक्खेह ? ॥ ४७८ ॥
 तो भणइ कुमारो ताय ! अम्हत्तुम्हाण अंतरं नत्थि । तं विअ कयाणगाणं जं जाणसि तं करिज्जासु ॥ ४७९ ॥
 ह्मिओ सिट्ठी चिंतइ हुं हुं निअजाणियं करिस्सामि । जेण कयविक्कओ चिय वणिणो चिंतामणिं त्रिति ॥ ४८० ॥
 इत्तो अ कोजवि पुरिसो सुरसरिसो चारुत्तवेनवत्थो । सुपसन्ननयणवयणो उत्तमहयरयणमारुढो ॥ ४८१ ॥
 बट्ठपरिअरपरिअरिओ पत्तो कुमरस गुइरदुवारं । पिवेखइ नाडयं जा तो सो कुमरेण आहूओ ॥ ४८२ ॥
 सो वयकुमरपणामो आसणदाणेण लद्धसरमाणो । विणयपरो वीसत्थो उवविट्ठो कुमरपासंमि ॥ ४८३ ॥
 मुरपिच्छणयमारिच्छं तं पिच्छणयं पलोइऊण खणं । चिंतइ एस इमाए लीलाए कोवि रायमुओ ॥ ४८४ ॥
 थंक्कंमि नाडए सो पुट्ठो कुमरेण कोजसि भद्द ! तुमं ? । कत्थ पुरे तुह वासो ? दिट्ठि अच्छेरयं किंपि ? ॥ ४८५ ॥
 सो जंपइ विणयपरो कुमरं पइ देव ! इत्थ दीवंमि । सेलोजत्थि रयणसाणु वलयागारेण गुरुसिहरो ॥ ४८६ ॥

तम्मज्झकयनिवेसा अत्थि पुरी रयणसंचयानाम । तं पालइ विजाहराया सिरिकणयकेउत्ति ॥ ४८७ ॥
तस्सत्थि कणयमाला नाम पिआ तीइ कुच्छिसंभूया । कणयपह-कणयसेहर-कणयज्झय-कणयरुइ पुत्ता ॥ ४८८ ॥
तेसिं च उवरि एगा पुत्ती नामेण मयणमंजूसा । सयलकलापारिणा अइरइरूवा मुणियतत्ता ॥ ४८९ ॥
तत्थ य पुरीइ एणो जिणदेवो नाम सावगो तस्स । पुत्तोऽहं जिणदासो कहेमि जुलं पुणो सुणसु ॥ ४९० ॥
सिरिकणयकेउरन्नो पियामहेणित्थ कारिअं अत्थि । गिरिसिहरासिरोरयणं भवणं सिरिसहनाहस्स ॥ ४९१ ॥
संतमणोरहतुंगं उत्तमंनरचरियनिम्मलविसालं । दायारसुजसधवलं रविमंडलदलिअतमपडलं ॥ ४९२ ॥
तम्मज्झे रिसहेसरपडिमा कणयमणिनिम्मिआ अत्थि । तिहुअणजणमणजाणिआऽऽणंदा नवचंदलेहव्व ॥ ४९३ ॥
तं सो खेरराया निच्चं अच्चेइ भत्तिसंजुत्तो । लोओऽवि सप्पमोओ नमेइ पूएइ झाएइ ॥ ४९४ ॥
सा नरवरस्स धूया विसेसओ तत्थ भत्तिसंजुत्ता । अट्टपयारं पूयं करेइ निच्चं तिसंझासु ॥ ४९५ ॥
अन्नादिणे विहिनिउणा सा नरवरनंदिणी सपरिवारा । कयविहिवित्थरपूया भावजुया वंदए देवे ॥ ४९६ ॥
ताव नरिंदोवि तहिं पत्तो पूयाविहिं पलोयंतो । हरिसेण पुलइअंगो एवं चित्तेइ हिययंमि ॥ ४९७ ॥
अहो अपुन्वा पूया रइया एयाइ मज्झ धूयाए । अहो अपुन्वं च नियं विन्नाणं दंसियमिमीए ॥ ४९८ ॥
एसा धन्ना कयपुन्निआ जीए जिणिंदपूयाए । एरिसओ सुहभावो दीसइ सरलो अ सुहहावो ॥ ४९९ ॥

थिरयापभावणाकोसलत्तभर्त्तासुतित्यसेवाहिं । सालंकारमिमीए नज्जइ चित्तंमि संमत्तं ॥ ५०० ॥
 ता गयाए ग्यारिसीइ धूयाइ इवइ जइ कहवि । अणुरूवो कोइ वरो ता मज्झ मणो मुहीहोइ ॥ ५०१ ॥
 एवं निअधूयाए वरचित्तमहसल्लिओ राया । अच्छइ खणं निसन्नो मुन्नमणो ज्ञाणलीणुव्व ॥ ५०२ ॥
 मावि हु नरिंदधूया पूयं काऊण विहियतिपणामा ! नीसरइ जाव पच्छिमपएहिं जिणगग्गमेहाओ ॥ ५०३ ॥
 तक्कालं तह मिलिअं तद्दारकवाडसपुंडं कहवि । वे णवि जह वलिण्णवि पणुल्लियं उग्घडइ नेव ॥ ५०४ ॥
 तत्तो मा निवधूया अपणं निंदेइ गरुअसंतावा । हा हा अहं हयासा किंकयपावा असुहमावा ? ॥ ५०५ ॥
 लेण मए पावाए पमायलग्गाइ मंदभगाए । संकरक्याइ पूयाइ दंसणं खणमवि न लद्धं ॥ ५०६ ॥
 ही ही अहं अहन्ना अन्नाणवसेण कम्मदोसेणं ! आसायणंपि काहं किंपि धुवं वंचिया तेण ॥ ५०७ ॥
 एवं ममावराहं खमसु तुमं नाइ ! कुणसु सुपसायं । मह पुन्नविहीणाए दीणाए दंसणं देसु ॥ ५०८ ॥
 एवं तं मयमाणिं दट्ठणं नंदिणिं भणइ राया । वत्थे ! तुहावराहो नत्थि इमो किंतु मह दोसो ॥ ५०९ ॥
 जं जिणहरमज्जगओ तुहकयपूअं निरिस्सवमाणोऽवि । जा ओऽहं मुन्नमणो तुहवगचिंताइ खणमिक्कं ॥ ५१० ॥
 तीए य मणेणेगतस्सवआमायणाइ फलमेयं । संजायं तेण अहं निआवराहं विक्कमेमि ॥ ५११ ॥
 देवो अ वीयराओ नेवं रूमेइ कहवि किंतु इमं । जिणभवणाहिंदायगकयमपमायं मुणसु वच्छे ! ॥ ५१२ ॥

तत्तो नरेहिं आणाविऊण वालिऊमुभचंदणाईयं । कपूरागुलमयनाहिधूवरुवं च वरभोगं ॥ ५१३ ॥
 राया धूयाइजुओ धूवकडुच्छेहिं कुणइ भोगविहिं । निम्मलचित्तो निच्चलगत्तो तत्थेव उवविट्ठो ॥ ५१४ ॥
 उववासतिगं जायं, धूयासहियस्स नरवरिंदस्स । तो रंगमंडवोऽवि हु रंगं नो जणइ जणहियए ॥ ५१५ ॥
 सामंतमंतिपरिगहयउरजणेषुवि विसन्नचित्तेसु । उवविट्ठेसु निरंतरजलंतदिणंतदविसे ॥ ५१६ ॥
 केवि हु दियंति कन्नाइ दूसणं केवि नरवरिंदस्स । एवं बहुय्यारं परप्पराळावमुहरजणे ॥ ५१७ ॥
 तइयाए रयणीए पच्छिमजामंमि निज्झुणिसहाए । सहसत्ति गयणवाणी संजाया एरिसी तत्थ ॥ ५१८ ॥
 दोस न कोइ कुमारिअह नरवर दोस न कोइ । जिणकारणे जिणहरुजडिओ तं निसुणउ सहु कोइ ॥ ५१९ ॥
 तं सोऊणं बाला संजाया हरिसजणिअरोमंचा । रायाविहु साणंदो संजाओ तेण वयणेण ॥ ५२० ॥
 लोयावि सणमोआ जाया सव्वेवि चिंतयंति अहो । किं कारणं कहिस्सइ ? तत्तो वाणी पुणो जाया ॥ ५२१ ॥
 जसु नरदिट्ठिइ होइसइ जिणहरउ मुक्कदुवारु । सोइज मयणमंजूसियह होइसइ भत्तारु ॥ ५२२ ॥
 गाढयरं तो तुट्ठा, सव्वे चिंतंति कस्सिमा वाणी । एवं च कया होही तत्तो जाया पुणो वाणी ॥ ५२३ ॥
 सिरिसिहेसर ओल्लगिणि, हउं चक्कसरिदेवी । मासव्वंतरि तसु नरह, आविसु निच्छइ लेवि ॥ ५२४ ॥
 इत्थंतरंमि जायं विहाणयं वज्जिआइं तूराइं । रायावि सपरिवारो समुट्ठिओ निअगिहं पत्तो ॥ ५२५ ॥

तत्तो क्यगिहपडिमापूयाइविहीहिं पारणं विहियं । सव्वत्थवि वित्थरिया सा वत्ता लोयमज्झंमि ॥ ५२६ ॥
आवंति तओ लोया सपमोया जिणहरस्स दारंमि । अणउग्घडिए तंमिवि पुणोवि गच्छंति सविसाया ॥ ५२७ ॥
तं जिणहरस्स दारं केणवि नो सक्कियं उघाडेउं । किंतु कओ बहुएहिंवि उग्घाडो नियकम्माणं ॥ ५२८ ॥
एवं च तस्स चेईहरस्स ढंकिअटुवारदेसस्स । संजाओ किंचूणो मासो एयं तमच्छरियं ॥ ५२९ ॥
जइ पुण पुरिमुत्तम ! तंसि चैव तं जिणहरस्स वरदारं । उग्घाडेसि धुवं तो मिलिया चक्केसरीवाणी ॥ ५३० ॥
तो तं कुणगु महायम ! जिणभवणुग्घाडणं तुरियमेव । उग्घडिए तंमि जओ अम्हाणवि उग्घडइ पुन्नं ॥ ५३१ ॥
तत्तो कुमरो तुरिअं तुरयारूढो पयंपए सिहिं । आगच्छसु ताय ! तुमंपि जिणहरं जेण गच्छामो ॥ ५३२ ॥
तो मिट्ठी कुमरं पइ जंपइ तुब्भे अवेयणा जेण । भुंजह अणजियं चिय निच्चं निक्खीणकम्माणो ॥ ५३३ ॥
नृणं तुम्हाणंपिव अम्हेवि न तारिसा इहच्छामो । गच्छ तुमं चिय अम्हे नियकजाइं करिस्सामो ॥ ५३४ ॥
तत्तो धवलं मुत्तूणं अन्नो सव्वोऽवि सत्थपरिवारो । चलिओ कुमरेण समं पत्तो जिणभवणपासंमि ॥ ५३५ ॥
कुमरो भणैइ भो भो ! पिहु पिहु गच्छेह जिणहरदुवारं । जेण फुडं जाणिजइ सो दारुग्घाडओ पुरिसो ॥ ५३६ ॥
तो जंपइ परिवारो मा सामिय ! एरिसं समाइससु । किं सूरमंतरेणं पडिचोहइ कोवि कमलवणं ? ॥ ५३७ ॥
ममिमंडलं विणा किं कुमुयवणुह्मणं कुणइ कोवि ? । किंच वसंतेण विणा वणराइं कोविं मंडै ? ॥ ५३८ ॥

किं सहकारेण विणा उग्याडइ कोवि कोइलाकंठं ? । ता देव ! तं दुवारं तुमं विणा केण उग्यडइ ? ॥ ५३१ ॥
तो कुमरो तुरयाई मोइत्ता विहियउत्तरासंगो । कयनिस्सीहिंसदो सीहुद्वारंमि पविसेइ ॥ ५४० ॥
जा जाह मंडवंतो कुमरो उप्फुल्लनयणमुहकमलो । ता कयकिंकारखं अरिजुयं झत्ति उग्यडियं ॥ ५४१ ॥
सो तत्थं रिसहनाहं वत्थालंकारद्युसिणकयपूयं । अमिलाणकुसुमदामं वंदिय ढोएइ फलमउलं ॥ ५४२ ॥
इत्थंतरंमि राया धूयासहिओ समागओ तत्थ । अच्छरियकारिचरियं पिच्छइ कुमरं निहुयनिहुयं ॥ ५४३ ॥
कुमरोऽवि हरिसवसओ पंचंगणामलीढमहिवीढो । सिरसंठियकरकमलो रिसहजिणिंदं थुणइ एवं ॥ ५४४ ॥
सिरिसिद्धचक्कनवपयमहल्लपढामिल्लपयमय जिणिंद । असुरिंदसुरिंदच्चियपयंपंकय नाह ! तुज्झ नमो ॥ ५४५ ॥
सिरिरिसिहेसरसामिय ! कामियफलदाणकपतरुक्कण ! । कंदप्पदप्पंगंजण ! भवभंजण देव ! तुज्झ नमो ॥ ५४६ ॥
सिरिनाभिनामकुलगरकुलकमलुल्लासपरमहंससम । असमतमतमतमोभरहरणिक्कपईव ! तुज्झ नमो ॥ ५४७ ॥
सिरिमरुदेवासामिणिउदरदरीदारिअकेसरिकिसोर ! । घोरभुयदंडखंडियपयंडमोहस्स तुज्झ नमो ॥ ५४८ ॥
इक्खागुवंसभूसण गयदूसण दूरियमयगलमइंदं ! । चंदसमवयण वियासियनीलुप्पलनयण तुज्झ नमो ॥ ५४९ ॥
कल्लाणकारणुत्तमतत्तकणयकलससरिससंठाण ! । कंठट्टियकलकुंतलनीलुप्पलकालिय तुज्झ नमो ॥ ५५० ॥
आईसर जोईसरलयगमणलक्खलविखयसरुव ! । भवक्खवपडिअजंतुत्तारण जिणनाह ! तुज्झ नमो ॥ ५५१ ॥

भिरिभिद्वमेलमंडण दुहसंडण खयररायनयपाय । सयलमहमिद्धिदायग ! जिणनायग होउ तुज्ज नमो ॥ ५५२ ॥
 तुज्ज नमो तुज्ज नमो देव ! तुज्ज चैव नमो । पणयगुरुरयणसेहररुहरंजियपाय ! तुज्ज नमो ॥ ५५३ ॥
 रायावि मुयामहिओ निमुणंतो कुमरविहियमंथवणं । आणंदपुल्लइअंगो जाओ आमिण सितुव्व ॥ ५५४ ॥
 कुमरोवि जिणं नमिउं ससिंमि निवेसिऊण जिण सेसं । वहिमंडवंमि करवंदणेण वंदेइ नरनाहं ॥ ५५५ ॥
 नरनाहो अभिणंदिअ त पभणइ वच्छ ! जह तए भवणं । उग्घाडियं तहा नियचरियंपि हु अह पयडेसु ॥ ५५६ ॥
 निअं नामंपि हु जंपंति उत्तमा ता कहेमि कह चरिअं । इअ चितइ जा कुमरो ता पत्तो चारणमुणिंदो ॥ ५५७ ॥
 मो वंदिऊण देवे उवविट्ठो जाव ताव तं नमिउं । उवविट्ठेसु निवाइसु चारणसमणो कहइ धम्मं ॥ ५५८ ॥
 भो भो महाणुमावा ! सम्मं धम्मं करेह जिणकहियं । जइ वंछह कक्षणं इहलोए तहय परलोए ॥ ५५९ ॥
 धम्मो जिणेहिं कहिओ तत्ततिगाराहणामओ रम्मो । तत्ततिगं पुण भणिअं देवो अ गुरू अ धम्मो अ ॥ ५६० ॥
 इगिक्किस्स उ भेआ नेया कममो दु तिन्नि चत्तारि । तत्थइरिहंता सिद्धा दो भेआ देवतत्तस्स ॥ ५६१ ॥
 आयरिअउवऽआया मुमाहुणो चैव तिन्नि गुरुभेआ । दंसणनाणचरितं तवो अ धम्मस्स चउभेआ ॥ ५६२ ॥
 पणसु नयपपयं अवरियं सामणस्स मच्चस्सं । ता प्याइं प्याइं आराहह परमभत्तीण ॥ ५६३ ॥
 जहाजिअंतरंगारिजणे मुनाणे मुपाडिहेगइमयणहाणे । संदेहमंदोहरयं हरंते आणह निच्चंपि जिणेइरिहंते ॥ ५६४ ॥

सिद्धि.

सुतत्थसंवेगमयस्सुएणं, सन्निरिखीरामयविसुएणं । परिणति जे ते उवझायराए, झाएह निच्चंपि कयपसाए ॥ ५६७ ॥
खंते अ दंते अ सुगुत्तिगुत्ते, मुत्ते पसंते गुणजोगजुत्ते । गयपसाए हयमोहमाए, झाएह निच्चं
सुवखाइं लहुं लहेह ॥ ५६६ ॥

नाणं पहाणं नयचक्रासिद्धं, तत्तावबोहिकमयं पसिद्धं । धरेह चित्तावसहे फुरतं, माणिक्कदीवुव्व तमो हरतं ॥ ५७० ॥
सुसंवरं मोहनिराहसारं, पंचप्पयारं विगयाइयारं । मुल्लोत्तराणेगगुणं पवित्तं, पालेह निच्चंपिहु सच्चरित्तं ॥ ५७१ ॥
वज्झं तहाभितरमेअमेअं, कयाहुब्भेककुक्कम्ममेअं । दुक्खक्खयत्थं कयपावनानासं, तवं तवेहाग-

एयाइं जे केवि नवण्याइं, आराहयतिट्फलण्याइं । लहंति ते सुस्वपरंपराणं, सिरिं सिरिः-
मिअं निरासं ॥ ५७३ ॥

पालनरेसरुव ॥ ५७३ ॥

राया पुच्छइ भयवं ! को मिरिपालुति ? तो मुणिदेवि ! करसन्नाए दंसइ एसो तुह पासमासीणो ॥ ५७४ ॥
 तं नाऊणं राया, सपमोओ विन्नेइ मुणिरायं । भयवं ! करेह पयंडं एयस्स सरूवमम्हाणं ॥ ५७५ ॥
 ततो चारणमणेण तेण आमूलचूलमेयस्स । कहियं ताव चरित्तं जिणभवणुघाडणं जाव ॥ ५७६ ॥
 इतोवि पर एमो परिणित्तोऽणेरायकन्नाओ । पिअरत्ते उवविट्ठो हेही रायाहिराओत्ति ॥ ५७७ ॥
 तत्य मिरिसिद्धचक्रं विहिणा आराहिऊण भत्तीए । पाविस्सइ सगसुहं कमेण अपवग्गसुखंच ॥ ५७८ ॥
 ततो एम महणा महप्पभावो महायसो धन्नो । कयपुन्नो महभागो संजाओ नवपयपसाया ॥ ५७९ ॥
 जा कोइ महापावो एयस्सुवरिणि किंपि पडिक्कलं । करिही सुच्चिअ लहिही तक्कलं चैव तस्स फलं ॥ ५८० ॥
 एयस्स भिद्धमिरिमिद्धचक्रनवपयपमायपत्तस्स । धुवमावयावि हेही गुरुसंपयकारणं चैव ॥ ५८१ ॥
 एवं चैव कट्ठतो संगत्तो मुणिवरो गयणमग्गे । लोओ अ सपमोओ जाओ नरनाहपासुवस्वो ॥ ५८२ ॥
 तागलं चिअ कुमरस्स तस्स दाऊण मयणमंजूमं । काऊण य सामग्गिं सयलेपि विवाहपव्वस्स ॥ ५८३ ॥
 तस्म भवणस्म पुरोओ मिलिण् मयलेमि नयरलोअंमि । महया महेण रन्ना पाणिगहणंपि कारवियं ॥ ५८४ ॥
 दिन्नाइ बहुविदाइं माणिकंचणरयणभूमणाईणि । दिन्ना य गयहयावि अ दिन्नो य मुसारपरिवारो ॥ ५८५ ॥

दिन्नो अ वरावासो तत्थ ठिओ दोहिं वरकलत्तेहिं । सहिओ कुमारओ जाओ सब्बत्थ विक्खाओ ॥ ५८६ ॥
 निवंपि तंमि चेइयहरंमि कुमरो करेइ साणंदो । पूआपभावणाहिं सहलं निअरिद्धिवित्थारं ॥ ५८७ ॥
 अह विसमासअट्टाहिआउ विहिआउ तत्थ विहिपुव्वं । सिरिसिद्धचक्कपूआविहीवि आराहिओ तेण ॥ ५८८ ॥
 अन्नदिणे तस्स जिणालयस्स सुवलाणयंमि आसीणो । राया कुमारसहिओ कारावइजाव जिणमहिमं ॥ ५८९ ॥
 ता दंडपासिणं विन्नत्तो देव ! सत्थवाणिणं । एगेण दाणभंगं काउं आणावि तुह भग्गा ॥ ५९० ॥
 सो अत्थि मए वद्धो एसो को तस्सा सासणाएसो ? । राया भणेइ आणाभंगे पाणा हरिज्जंति ॥ ५९१ ॥
 कुमरो भणेइ मा मा मारणादेसमिह ठिओ देसु । सावज्जवयणकहणेवि जिणहरे जेण गुरुदोसो ॥ ५९२ ॥
 तो राया छोडाविअ आणावइ जाव निअयपांसमि । तं दट्ठुणं कुमरो उवलक्खइ धवलसत्थवइ ॥ ५९३ ॥
 चिंतइ मणे कुमरो अहह कंहं एरिंसंपि संजायं ? । अहवा लोहवसेणं जीवाणं किं न संभवइ ? ॥ ५९४ ॥
 तं निअजणयसमाणं कहिउं मोआविओ नरिंदाओ । उवयारपरो कुमरो विसज्जए निअयठाणे अ ॥ ५९५ ॥
 अह अन्नादणे कुमरो विन्नत्तो वाणिण एगेण । सामिअ ! पूरिअपोआ अम्हे सब्बेवि संवहिआ ॥ ५९६ ॥
 तो जह चिअ कुसलेणं अम्हे तुम्हेहिं आणिया इहयं । तह निअदेसंमि पुणो सामिअ ! तुरिअं पराणेह ॥ ५९७ ॥
 तो कुमरो नरानाहं आपुच्छइ निअयदेसगमणत्थं । कहकहवि सो विसज्जइ काऊणं गुरुअसम्माणं ॥ ५९८ ॥

दाउं सुयाइसिम्भं कुमरस्स भलाविऊण धूयं च । पोयंमि समारोविअ कुमरं वलिओ नरवरिंदो ॥ ५९९ ॥
 कुमरो बहुमाणेणं धवलंपिहु सारमारपरिवारं । नियपोयंमि निवेसः सेसजणे सेसपोएसु ॥ ६०० ॥
 पत्थाणमंगलंमी पहयाओ दुंदुहीउ भेरीओ । सजीकया य पोया चहंति महह्वगेणं ॥ ६०१ ॥
 पोयारुद्धो कुमरो जलहिंमिवि अणुहवेइ लीलाओ । जह पाल्याहिरूढो देविंदो गयणमग्गेवि ॥ ६०२ ॥
 दट्टुण कुमरलीलं रमणीजुयलं च रिद्धिवित्थारं । धवलो विचलिअचित्तो एवं त्रित्तोउमाढत्तो ॥ ६०३ ॥
 अहह अहो जणमित्तो संपत्तो केरिसिं मिरिं एसो । अन्नं च रमणीजुयलं एरिसयं जस्स सो धन्नो ॥ ६०४ ॥
 ता जइ गयस्स सिरी रमणीजुयलं च होइ मह कहवि । ताउहं होमि कयत्थो अकयत्थो अन्नहा जम्मो ॥ ६०५ ॥
 एवं सो धणलुद्धो रमणीजाणेण मयणसरविद्धो । दुज्झवसायाणुगओ न लहेइ रइं ससल्लुज्ज ॥ ६०६ ॥
 इधिल्लओवि लोहोवलिओमो पुण सदप्पकंदणो । जल्लुज्ज पवणसाहिओ संतावइ कस्स नो हिययं ? ॥ ६०७ ॥
 तत्तो मो गयनिद्धो सयणीअगओऽवि सज्जरयणीए । दुक्खेण टलवळंतो दिट्ठो तामित्तपुरिमहिं ॥ ६०८ ॥
 पुट्ठो अ तेहिं को अज तुज्ज अंगंमि वाहए वाही ? । जेण न लहेसि निहं तो कहमु फुडं निअं दुक्खं ॥ ६०९ ॥
 कहकहवि मोवि दीहं नीममिऊणं कहेइ मह अंगं । वाही न वाहइ किंतु वाहए मं दुरंताही ॥ ६१० ॥
 पुट्ठो पुणेवि तेहिं कासा तुह माणमी महापीडा ? । तो सो कहेइ मज्जं तं निअयं चित्तिअं दुट्ठं ॥ ६११ ॥

તં નિયુગિજ્ઞ તેવિહુ ભળંતિ ચરોડવિ મિત્તવાણિઅગા । હહહા કિમિયં તુમએ ભણિઅં કન્નાણ સૂલસમં ? ॥ ૬૧૨ ॥
અન્નસ્સવિ ધણહરણં ન જુજ્જએ ઉત્તમાણ પુરિસાણં । જં પુણ પહુણો ઉવયારિણો અતં દારુણવિવાગં ॥ ૬૧૩ ॥
इअरिथीणवि संगो उत्तमपुरिसाण निन्दओ लोए । जा सामिणीइ इच्छा सा तस्सव-

सिरमणिसरिच्छा ॥ ६१४ ॥

અન્નસ્સવિ કસ્સવિ પાણદોહકરણં ન જુજ્જએ લોએ । જં સામિપાણહરણં તં નરયનિવંધણં નૂણં ॥ ૬૧૫ ॥
તા તુમએ ઇરિસયં પાવં કહ ચિત્તિયં નિએ ચિત્તે । જહ ચિત્તિયં ચ તા કહ કહિયં તુમએ સજીહાએ ? ॥ ૬૧૬ ॥
आसि तुमं अम्हाणं सामी मित्तं च इत्तिअं कालं । एरिसयं चित्ततो सपइ पुण वेरिओ तंसि ॥ ६१७ ॥
પોઆણ ચાલણં તં તહ મહકાલાહ મોઅણં તં ચ । વિજ્ઞાહરાહ મોઆવણં ચ કિં તુજ્ઞ વીસારિઅં ? ॥ ૬૧૮ ॥
एवंविहोवयाराण कारिणो जे कुणंति दोहमणं । दुज्जणज्जणेषु तेसिं नूणं धुरि कीरए रेहा ॥ ६१९ ॥
મલ્લિણા કુહિલગઈઓ પરછિદરયા ય ભીસણા હસણા । પયપાણેણવિ લાલયંતસ્સ મારંતિ દોર્જીહા ॥ ૬૨૦ ॥
पयडीयकुमीलयंगा कयकडुयमुहा य अवगणिअणेहा । मल्लिणा कढिणसहावा तावं न

कुणंति कस्स खला ? ॥ ६२१ ॥

વિરસં ભસંતિ સવિસ હસંતિ જે છન્નમિતિ મુંઘંતા । તે કસ્સ લદ્ધછિદા દુજ્ઞાણભસણા સુહં દિતિ ? ॥ ૬૨૨ ॥

ता तं न होसि धवलो कालोऽसि इमाइ किणहलेसाए । ता तुज्ज दंसणेणवि मालिन्नं होइ अम्हाणं ॥ ६२३ ॥
 इअ भणिअ गया निअय ठाणेसुं जाव तिन्नि वरपुरिसा । तुरिओ कुडिलसहावो पुणोवि तप्पासमासीणो ॥ ६२४ ॥
 सो जंगइ धवलं पइ न कहिज्जइ एसिमेरिसं मंतं । जं एए अरिन्ध्या तुह अहिअं चव चिंतति ॥ ६२५ ॥
 इक्कोऽहं तुह मणवंछियत्थसंसाहणिक्कत्तल्लिच्छो । अच्छामि ता तुमं मा निअचित्ते किंपि चित्तसु ॥ ६२६ ॥
 छित्तु विमेमेण तुमं सिरिपालेणं ममं कुणसु मितिं । जं सो वीसत्थमणो अम्हाणं सुहहओ होइ ॥ ६२७ ॥
 तो धवलो तुट्टमणो भणइ तुमं चव मज्झ वरमित्तो । किं तु मह वंछियाणं सिद्धी होही कहं कहसु ॥ ६२८ ॥
 सो आह जुज्झणत्थं दोराधारेण मंडिण् मंचे । कह कहवि तं चडाविअ केणवि कोऊहलामिसेणं ॥ ६२९ ॥
 छन्नं चिय छिन्ने दोरयंमि सो निच्छयं समुद्धमि । पडिही तो तुह वंछियसिद्धी होही निरववायं ॥ ६३० ॥
 तो मंतुओ धवलो कुमरसहाए करेइ केलीओ । बहुहासपेसलाओ तहा जहा हमइ कुमरोऽवि ॥ ६३१ ॥
 अन्नदिणे सो उच्चे मंचे धवलो सयं समारुढो । सिरिपालं पइ जंगइ पिच्छह किमेयंति ॥ ६३२ ॥
 दीमइ ममुद्धमज्जे अदिट्ठपुब्बं मइति जंपंतो । उत्तरइ सयं तत्तो कहेइ कुमरस्स सविसेमं ॥ ६३३ ॥
 कुमर ! अपुब्बं कोऊहलंति तुज्जावि पलोयणसरिच्छं । जं जीवियाउ बहुअं दिट्ठं पवरं भणइ लोओ ॥ ६३४ ॥
 तो महमा कुमरोऽवि हु चडिओ जा तत्थ उच्चण् मंचे । ता मंचदोरछेओ विहिओ य कुमंतिणा तेण ॥ ६३५ ॥

तो सहसा मंचाओ कुमरोऽवि पंडंतओ नवपयाइं । झाएइ तक्खणं चिय पडिओ मगरस्स पुट्ठीए ॥ ६३६ ॥
नवपयमाहण्णेण ओसहियबलेण मगरपुट्ठि ठिओ । खणमित्तेणवि कुमरो सुहेण कुंझणतडे पत्तो ॥ ६३७ ॥
तत्थ य वणंमि कत्थवि चंपयतरुवरतलंमि सो सुत्तो । जा जग्गइ तो पिच्छइ सेवापर सुहडपरिवेढं ॥ ६३८ ॥
विणओणएहिं तेहिं भडेहिं पंजलिउडेहिं विन्नत्तं । देव ! इह कुंकणक्खे देसे ठाणाभिहाणपुरे ॥ ६३९ ॥
वसुपालो नाम निवो तेणं अम्हे इमं सामाइट्ठा । जलहितडे जं अचलंतछायतरुतलसमासीणं ॥ ६४० ॥
पिच्छेह पुरिसरयणं अज्जदिणे चैव पच्छिमे जांमे । तं तुरियं चिय तुरयारूढं काऊण आणेह ॥ ६४१ ॥
ता अम्हेहिं तुमं चिय दिट्ठोऽसि जहुत्ततरुतलासीणो । सामिय ! पुन्नवसेणं ता तुरियं तुरयमारुहह ॥ ६४२ ॥
कुमरोऽवि हयारूढो तेहिं सुहडेहिं चैव परियारिओ । खणमित्तेणवि पत्तो ठाणयपुरपरिसरवरणंमि ॥ ६४३ ॥
तस्साभिमुहं रायावि मंतिसामंतसंजुओ एइ । महया महेण कुमरं पुरे पवेसेइ कयसोहे ॥ ६४४ ॥
काऊण य पडिवत्तिं तस्स कुमारस्स असणवसणेहिं । पभणेइ सबहुमाणं राया एयारिसं वयणं ॥ ६४५ ॥
पुण्विं सहाइ पत्तो एगो नेमितिओ मए पुट्ठो । को मयणमंजरीए मह पुत्तीए वरो होही ? ॥ ६४६ ॥
तेणुत्तं जो वइसाहसुद्धदसमीइ जलहितीरवणे । अचलंतछायतरुतलाठिओ हवइ सो इमीइ वरो ॥ ६४७ ॥
अजं चिय तांसि तहेव पाविओ वच्छ ! पुण्णजोएणं । ता मयणमंजरिमिमं मह धूयं श्यति परिणेषु ॥ ६४८ ॥

तहवि निअक्जविमग् धीरेण समुज्जमो न मुत्तब्बो । जं सम्ममुज्जमताण पाण्ण सकए हु ।वहा ॥ ६४४ ॥
एवं मो चिंतितो जा पत्तो निययंमि उत्तारे । ता तत्थ गीअनिउणं हुंक्कुटुवं च संपत्तं ॥ ७०० ॥
मो ताण गायणाणं जाव न चिंताउलो दियइ दाणं । ता हुंवेणं पुट्ठो रुट्ठो किं देव ! अम्हुवरिं ॥ ७०१ ॥
एगंते हुंवं पइ सो जंपइ देमि तुज्ज मूरिधणं । जइ इक्कं मह कज्जं करोसि केणवि उवाएणं ॥ ७०२ ॥
हुंओजवि भणइ पढमं कहेह मह केरिसं तयं कज्जं । जेण मए जाणिजइ एयं सज्जं असज्जं वा ॥ ७०३ ॥
धव्वलो भणेइ जो नरवरस्स जामाउओ इमो अत्थि । जइ तं मारेसि तुमं ता तुह मुहमग्गियं देमि ॥ ७०४ ॥
हुंओ भणेइ तं मारणंमि इक्कुज्जत्थि एरिसोवाओ । जं अन्नायकुलं तं पयडिस्सं एस हुंभुत्ति ॥ ७०५ ॥
तत्तो गया जामाउअंमि तं जमग्गिहंमि पेमेहि । एवं च कए नूणं होही तुह कज्जसिद्धीवि ॥ ७०६ ॥
मंतेण तेण तुट्ठो धव्वलो अपेइ कोडिमुद्धंमि । नियरमुद्धारयणं वेगेणं तस्म पाणस्स ॥ ७०७ ॥
तुट्ठो मोवि हु हुंओ मकुहुंओ जाइ निवगवक्खस्स । हिट्ठिमहीइ चिद्ध गायंतो गीयमइमहुरं ॥ ७०८ ॥
ताणं कोमलकंदुब्भवेण गीएण हरियमणकरणो । राया भणेइ भो भो ! जं मग्गह देमि तं तुब्भं ॥ ७०९ ॥
पाणो भणेइ सामिअ ! मच्चत्थाअं लहेमि बहुदाणं । किं तु न लहेमि माणं ता तं मह देसु जइ तुट्ठो ॥ ७१० ॥
राया भणेइ माणं जम्माहं देमि तस्स तंचोलं । दावेमिमिणा जामाउएण पाण्णिण्णावि ॥ ७११ ॥

हुंवो सहुडुवोऽवि हु पणभइ सामिअ ! महापसाओत्ति तो रायाएसेणं कुमरो जा देइ तंवोलं ॥ ७१२ ॥

ताव सहसति एगा बुड्डा हुंवी कुमारकंठमी । लगेइ धाविअणं पुत्तय पुत्तय कओ तंसि ? ॥ ७१३ ॥

कंठविलग्गा पभणइ हा वच्छय ! किर्त्तियाउ कालओ । मिलिओऽसि तुमं अमहं कत्थं य

भमिओऽसि देसंमि ॥ ७१४ ॥

सुणिओऽसि हंसदीवो पत्तो कुसलेण पवहणारूढो । ततो इह संपत्तो कंहं कंहं पुत्तय ! कहेसु ॥ ७१५ ॥

एगा भणेइ भत्तिज्जओऽसि अन्ना भणेइ भायाऽसि । अवरा कहेइ मह देपरोऽसि पुन्नणे मिलिओऽसि ॥ ७१६ ॥

हुंवो भणेइ सामिअ ! मह लहुभाया इमो गओ आसि । संपइ तुम्ह समीवे ठिओऽवि नो लक्खिओ सम्मं ॥ ७१७ ॥

एएण कारणेणं माणमिसेणं अणाविओ पासे । उवलीक्खिओ अ सम्मं बहुलक्खणलक्खिओ एसो ॥ ७१८ ॥

राया चित्तेइ मणे हीही विट्ठालिअं कुलं मज्झ । एएणं पावेणं तो एसो झत्ति हंतव्वो ॥ ७१९ ॥

नेमिस्सिओ अ वंधाविज्जण आणाविओ नरवरेणं । भणिओ रे दुड्ड ! इमो मायंगो कीस नो कहिओ ? ॥ ७२० ॥

नेमिस्सिओवि पभणइ नरवर ! एसो न होइ मातंगो । किंतु महामायंगाहिवई होही न संदेहो ॥ ७२१ ॥

गाढयरं रुट्ठेणं रत्ता नेमिस्सिओ कुमारो अ । हणत्थं आइड्डा निययाणं जाव सुहडाणं ॥ ७२२ ॥

ता मयणमंजरीवि हु सुणिज्जण समागया तहिं झत्ति । पभणेइ ताय ! किमिअं अवियारियकज्जकरणंति ? ॥ ७२३ ॥

आयगेणवि नजइ कुलंति लोएवि गिजए ताय ! । लोओत्तर आयारो किं एसो होइ मायंगो ? ॥ ७२४ ॥
 तो पुच्छइ नरनाहो कुमरं भो ! निअकुलं पयासेसु । ईमि हसिऊण कुमरो भणइ अहो तुज्ज छेअत्तं ॥ ७२५ ॥
 अहवा नरवर ! तुमए एयं अक्खाणयं कयं सच्चं । पाऊण पाणियं किर पच्छा पुच्छिजए गेहं ॥ ७२६ ॥
 भिन्नं करेह सजं जं मम हत्था कुलं पयागंति । जीहाए जं कुलवन्नएति लजाकरं एयं ॥ ७२७ ॥
 अहवा पवहणमज्झट्ठिआउ जा संति दुन्नि नारीओ । आणाविऊण ताओ पुच्छेह कुलंति जइ कजं ॥ ७२८ ॥
 तोविहिओ अ राया आणाविअ धवलसत्थवाहंपि । पुच्छइ कहेसु किं संति पवहणे दुन्नि नारीओ ? ॥ ७२९ ॥
 धनयेवि हु कालमुहो जा जाओ ताव नरवरिदेणं । नारीण आणणत्थं पहाणपुरिसा ममाइट्ठा ॥ ७३० ॥
 तेहिं गंतण तओ नहिं भणियाओ नरवरिंदध्याओ । पइणो कुलकहणत्थं वच्छा ! आगच्छह दुअंति ॥ ७३१ ॥
 तं मोऊणं ताओ मयणाओ हरिभियाओ चित्तिमि । तेणं मणवद्धेणं नूणं आणाविया अम्हे ॥ ७३२ ॥
 भिविआए चडिआओ संपत्ता नरवरिंदभवणंमि । दट्ठण पाणनाहं जाया हरिसेण पडिहत्था ॥ ७३३ ॥
 रत्तावि पुच्छियाओ वच्छा ! भंजेह अम्ह मंदेहं । को एमो वुत्ततो ? कहेह आमूलचलंति ॥ ७३४ ॥
 तो विज्जादरगया कहेइ मन्वंपि कुमरचरिअं जा । ताव निवो साणंदो भणइ इमो भइणिपुत्तो मे ॥ ७३५ ॥
 गाढगरं मंतुदो राया कुमरस्स देइ बहुमाणं । इवं सक्कुडुंवापि हु ताडावइ गरुअरोमेण ॥ ७३६ ॥

दुव्यो कहेइ मञ्जं सामिअ ! कारावियं इमं सब्वं । एएण सत्थवाहेण देव ! दाऊण मज्झ धणं ॥ ७३७ ॥
 तो राया धवलं पिहु बंधावेऊण निविडवंधेहिं । अप्पेइ मारणत्थं चंडाणं दंडपासीणं ॥ ७३८ ॥
 कुमरो निरुवमकरुणारसवसओ नरवराड कहकहवि । मोआवइ तं धवलं डुवं च कुडुवंसंजुतं ॥ ७३९ ॥
 मायंगाहिवइत्तं पुट्ठो नेमिस्सिओ कहइ एवं । मायंगा नाम गया तेसिं एसो अहिवइत्ति ॥ ७४० ॥
 संपूइऊण राया समं नेमिस्सिअं विसज्जेइ । भयणीसुयंति धूयावरंति कुमरं च खामेइ ॥ ७४१ ॥
 राया भणेइ पिच्छइ अहह अहो उत्तमाण नीयाणं । केरिसमंतरमेयं अमिअविसाणं व संजायं ? ॥ ७४२ ॥
 धवल्यो करेइ एरिसमणत्थमुवगारिणोऽवि कुमरस्स । कुमरो एयस्स अणत्थकारिणो कुणइ उवयारं ॥ ७४३ ॥
 जह जह कुमरस्स जसं धवलं लोअंमि वित्थइ एवं । तह तह सो धवल्योऽविहु खणे खणे होइ कालमुहो ॥ ७४४ ॥
 तहवि कुमारेणं सो आणीओ नियगिहं सवहुमाणं । भुंजाविओ अ विस्सामिओ अ नियचंदसालाए ॥ ७४५ ॥
 तत्थ ठिओ सो चिंतइ अहह अहो केरिसो विही वंको ? । जमहं करेमि कज्जं तं तं मे निफलं होइ ॥ ७४६ ॥
 एवं ठिएवि अज्जवि मारिज्जइ जइ इमो मए कहवि । ता एयाओ सिरीओ सब्वाओ हुंति मह चेव ॥ ७४७ ॥
 अन्नं च इत्थ सत्तमभूमीए सुत्तओ इमो इक्को । ता हणिऊणं एयं रमणीवि वलावि माणेमि ॥ ७४८ ॥
 इअ चिंतिऊण हिट्ठो धिट्ठो नुट्ठो निकिट्ठुपाविट्ठो । असिधेणुं गहिऊणं पहाविओ कुमरवहणत्थं ॥ ७४९ ॥

पवं भणिऊण नरेसरेण अइवित्थरेण वीवाहं । काराविऊण दिन्नं हयगयमणिकंचणार्इयं ॥ ६४९ ॥
 तत्तो मिरिमिरिपालो नरनाहममणियंमि आवासो । मुंजई मुहाइं जं पुन्नमेव मूलं हि मुक्खाणं ॥ ६५० ॥
 रन्नो दंनम्मवि देमवासगामाइआहिवत्तंपि । कुमरो न लेइ इकं थइयाइत्तं नु मग्गेइ ॥ ६५१ ॥
 गया तं हीणंपि हु कम्मं दाऊण तस्स तुट्ठिकए । अच्चंतमाणणिज्जाण तेण दावेइ तंवलं ॥ ६५२ ॥
 डओ य-जइया ममुहमज्जे पडिओ कुमरो तथा धवलसिद्धी । तेण कुमित्तेणं समं संतुडो हियमज्झंमि ॥ ६५३ ॥
 लोयाणा पच्चयत्थं धवलो पभणेइ अहह किं जायं । जं अम्हाणं पहु सो कुरो पडिओ समुद्धंमि ॥ ६५४ ॥
 हियं पिट्ठेइ भिरं च कुट्टए पुक्करेइ मुक्कसरं । धवलो मायावहुलो हा कथ गओडसि सामि ! तुमं ? ॥ ६५५ ॥
 नं मोऊणं मयणाउ ताओ हाहारवं कुणंतीओ । पडियाउ मुच्छियाओ सहसा वजाहयाओव्व ॥ ६५६ ॥
 जलणिहिमीयलपवणेण लद्धमंचेयणाउ ताउ पुणो । दुक्खभरपूरियाओ विमुक्कएक्काउ रोयति ॥ ६५७ ॥
 हा पाणनाह गुणगणमणाह हा तिजयमारउवयार । हा चंदवयण हा कमलनयण हा रूवलियमयण ॥ ६५८ ॥
 हाहा हीणाण अणाहयाण र्हीणाण मरणरहियाणं । सामिय ! तए विमुक्काण गरणमम्हाण को होही ? ॥ ६५९ ॥
 तो धवलो मुयणोडव जंपइ मुयणू ! करेह मा खेयं । एमोउहं निच्चंपि हु तुहं दुक्खं हरिस्सामि ॥ ६६० ॥
 तं मोऊणं ताओ मयिमेमं दुस्सियाउ चिंतंति । नूणमणेणं पावेण चैव कयमेरिगमकज्जं ॥ ६६१ ॥

इत्थंतरे उच्छलियं जलेहिं, वियंभियं उवभडमारएहिं । समुन्नयं घोरघणावलीहिं, कडकियं
 रूहताडिछयाहिं ॥ ६६२ ॥

घोरंधयारेहिं विवाडियं च, रजदसद्देहिं समुट्टियं च । अट्टट्टहासेहिं पयट्टियं च, सयं च उपायसएहिं जायं ॥ ६६३ ॥

तत्तो हछोहलिएसु तेसु पोएसु पोयलोएहिं । खलभलिअं जलजलिअं कलकलिअं मुच्छियं च खणं ॥ ६६४ ॥

डमडमडमंतडमरूपसद्धो अच्चंतरुहरूवधरो । पढमं च खित्तवालो पयडीहूओ सकरवालो ॥ ६६५ ॥

तो माणिपुन्नभदा कविलो तह पिंगलो इमे चउरो । गुरुमुगरवगकरा पयडीहूआ सुरा वीरा ॥ ६६६ ॥

कुमयंजणवामणपुफंदतनामेहिं दंडहत्थेहिं । पयडीहूअं च तओ चउहिंपि पडिहारदेवेहिं ॥ ६६७ ॥

चक्केसरी अ देवी जलंतचक्कइयं भमाडंती । बहुदेवेदेविसाहिया पयडीहूआ भणइ एवं ॥ ६६८ ॥

रेरे गिएहह एयं पढमं दुब्बुद्धिदायगं पुरिसं । जं सन्वाणत्थाणं मूलं एसुच्चिय न अन्नो ॥ ६६९ ॥

तो झत्ति खित्तवालेण सो नरो बंधिऊण पाएहिं । अवलंबिओ य कूवयथंभमि अहोमुहं काउं ॥ ६७० ॥

दाऊण मुहे असुइं खग्गेणं छिन्निऊण अंगाइं । सो दिसिपालाण बलिव्व दिन्नओ संतिकरणत्थं ॥ ६७१ ॥

तत्तो सो भयभीओ धवलो मयणाण ताण पिट्ठिठिओ । पभणेइ ममं रक्खह रक्खह सरणागयं निययं ॥ ६७२ ॥

ता चक्केसरिदेवी पभणइ हे दुट्ठ धिइ पाविट्ठ । एयाण सरणगमणेण चैव मुक्कोऽसि जीवंतो ॥ ६७३ ॥

त्रिओणयाउ ताओ मयणाओ दोवि विम्हियमणाओ । भणियाओ देवीए सपसायं एरिसं वयणं ॥ ६७४ ॥
 वन्था ! वन्धह तुम्हत्तणउ गर्द्धेरिद्धिममेउ । मासाब्भितरि निच्छइण मिलिअइ धरहु म खेउ ॥ ६७५ ॥
 एम भणेविणु चक्कहरे परिमलगुणिहिं विसाल । मयणह कंठिहिं पम्बिवइ सुरतरुमुमह माल ॥ ६७६ ॥
 तुम्हह दुट्टु न देखिमिइ मालह तणइ पमाणि । एम भणेविणु चक्कहरे देवी गई नियठाणि ॥ ६७७ ॥
 एतानि त्रीण्यपि दोहाळंदांमि बोध्यानि ॥ पभणंति तओ तिनिवि, ते पुरिसा सरल्लुद्धिणो धवलं ।

दिङ्गं कुब्बुद्धिदायगफलं तए एरिसविवागं ॥ ६७८ ॥
 पयाणं च मईणं मरणपभावेण जइवि जीवतो । छुट्ठोऽसि तहवि पावं पुणो करंतो लहसिऽणत्थं ॥ ६७९ ॥
 जो परमणीगमणिक्कलामो होइ रागागहगहिओ । जइ मो वुच्चइ पुरिसो ता के खरकुक्कुरा अन्ने ? ॥ ६८० ॥
 धिन्दी ताण नराणं ले परमणीण रूवमित्तेणं । खुहिया हणंति सव्वं कुलजसमगापवग्गमुहं ॥ ६८१ ॥
 जलहिंमि वंहेताणं पोआणं जाव कइवयदिणाइं । जायाइं तओ पुणरवि धवलो चित्तेइ हियंमि ॥ ६८२ ॥
 आत्थि अहो मह पुचोदयनि जं सो उव्ववो टलिओ । फलिया एसा य भिरी मन्वावि मुहेण मज्जेव ॥ ६८३ ॥
 जई रमणाओ एयाओ कहवि मन्नंति मह कलत्तं । ताज्जं हामि कयत्थो इंद्राओ वा ममम्भहिओ ॥ ६८४ ॥
 इअ चिंनिअण तेंणं जा दूइमुहेण पत्तिया ताओ । ता ताहिं कुवियाहिं दूई निम्भत्तिया चाटं ॥ ६८५ ॥

तहविहु कामपिसायाहिट्टिओ नट्टनिम्मलविवेओ । तेणज्झवसाएणं खणंपि पावेइ नो सुभवं ॥ ६८६ ॥
 अन्नदिणे सो नारीवेसं काऊण कामगहगहिलो । मयणाणं आवासं सयं पविट्ठो सुपाविट्ठो ॥ ६८७ ॥
 जाव पलोएइ तहिं ताव न पिच्छेइ ताउ मयणाओ । पुरओ ठिआउ मालाइसाएण अहिस्सरूवाओ ॥ ६८८ ॥
 सो रागंधो अंधुन्व जाव भमडेइ तत्थ पवडंतो । तो दासीहिं सुणउन्व कड्डिओ कुट्टिऊण वहिं ॥ ६८९ ॥
 इत्तो ते बोहित्था मग्गेणउन्नेण निजमाणावि । सयमेव कुंकणतडे पत्ता मांसमि किंचूणे ॥ ६९० ॥
 पढमं उत्तरिऊणं धवल्लो जा जाइ पाहुडविहत्थो । रायकुलं ता पासइ नरवरपासमि सिरिपालं ॥ ६९१ ॥
 रायावि सत्थवाहस्स तस्स दावेइ गुरुयवहुमाणं । तंबोलं तेणं चिय सिरिपालेणं विसेसेणं ॥ ६९२ ॥
 सिरिपालकुमारेणं नाओ सिट्ठी स दिट्ठमित्तोवि । सिट्ठी पुण सिरिपालं दट्ठुणं चित्तए एवं ॥ ६९३ ॥
 धिद्धी किं सो एसो सिरिपालो धवल्लसिट्ठीणो कालो । किंवा तेण सरिच्छो अन्नो पुरिसो इमो कोऽवि ? ॥ ६९४ ॥
 ठाऊण खणं नरवरसहाइ जा उट्ठिओ धवल्लसिट्ठी । पडिहाराओ पुच्छइ थइआइत्तो इमो को उ ? ॥ ६९५ ॥
 तेणं कहिओ सन्वोऽवि तस्स कुमरस्स चरिअवुत्तंतो । तं सोऊणं सिट्ठी जाओ वजाहउन्व दुही ॥ ६९६ ॥
 चिंतेइ हियमज्जे हीही विहिवल्लसिएण विसमेण । जं जं करेमि कज्जं तं तं मे होइ विवरीयं ॥ ६९७ ॥
 एसो सो सिरिपालो जाओ जामाउओ नरिंदस्स । गुरुओ ममावराहो किं होही तं न याणामि ॥ ६९८ ॥

उममगमुग्गाओ पडिओ गो सत्तमाउ भूमीओ । छुरिआइ उरे विद्धो मुक्को पाणेहिं पावुत्ति ॥ ७५० ॥
 मो मत्तमभूमीओ पडिओ पत्तो अ सत्तमिं भूमिं । नरयस्स तारिसाणं समत्थि ठाणं किमन्नत्थ ॥ ७५१ ॥
 नें दट्टुण पभाण् लोओ चिंतइ इमाइ चिट्ठाण् । मरहणत्थकुमेमो नज्जइ आहाविओ नूणं ॥ ७५२ ॥
 अहह अहो अहमत्तं एयस्स कुवेरमिट्ठीणो नूणं । जो उवयारिक्खरे कुमरेऽवि करेइ वहवुद्धिं ॥ ७५३ ॥
 पाणं पावेणं जो दोहो चिंतिओ कुमारस्स । सो एअस्सवि पडिओ अहो महपाण माहपं ॥ ७५४ ॥
 कुमरोजनि हु तन्वरिअं चिंततो सोइऊण खणमिक्कं । काऊण पेअकिच्चं दावेइ जलंजलिं तस्स ॥ ७५५ ॥
 गरवुद्धिदाइणो जे मित्ता धवलस्स आसि तिन्नेव । ते सन्वाइ सिरीए कमरेणऽहिगारिणो ठविआ ॥ ७५६ ॥
 मयणानिगेण माहिओ कुमरो तत्थ ट्टिओ ममाहीए । केवलमुहाइं भुंजइ मुणिच्च गुत्तित्तयममेओ ॥ ७५७ ॥
 अन्नदिणो सो कमरो रयवाडीए गओ सपरिवारो । पिच्छइ गगं सत्थं उत्तरियं नयरउजाणे ॥ ७५८ ॥
 जो तत्थ गन्थवाहो मोवि हु कुमरं समागयं दट्ठुं । वित्तूण भिट्ठुणाइं पणमइ पाए कुमारस्स ॥ ७५९ ॥
 कुमरेण पुच्छिओ गो सत्थाहिं ! आगओ तुमं कत्तो ? । पुरओवि कत्थ गच्छसि किं कत्थवि
 दिट्ठमच्छरियं ? ॥ ७६० ॥
 तो भणइ सत्थवाहो कंनिनयरीओ आगओ अहयं । गच्छामि कंबुदीवं निमुणमु अच्छेरयं गयं ॥ ७६१ ॥

इत्तो य जोयणसए कुंडलनयरं समत्थि विक्खायं । तत्थऽत्थि गुरुप्रयात्रो राया सिरिमगरकेउत्ति ॥ ७६२ ॥
 तस्स कप्पूरतिलया देवी कप्पूरविमलसीलगुणा । तक्कुच्छिभवा सुंदरपुरंदरक्खा दुवे पुत्ता ॥ ७६३ ॥
 ताण उवरिं च एगा पुत्ती गुणसुंदरिति नामेणं । जा रूवेणं रंभा वंभी अ कलाकलावेणं ॥ ७६४ ॥
 तीए कया पइन्ना जो मं वीणाकलाइ निज्जिणइ । सो चेव मज्झ भत्ता अन्नेहिं न किंपि मह कज्जं ॥ ७६५ ॥
 तं सोऊणं पत्ता तत्थ नरिंदराण नंदणाऽणेगे । वीणाए अब्भासं कुणमाणा संति पइदिवसं ॥ ७६६ ॥
 मासे मासे तेसिं होइ परिक्खा परं न केणावि । सा वीणाए जिणइ पच्चक्खसरस्सईतुल्ला ॥ ७६७ ॥
 एगपरिक्खादिवसे दिट्ठा सा तत्थ देव ! अम्हेहिं । रमणीण सिरोरयणं सा पुरिसाणं तुमं देव ! ॥ ७६८ ॥
 अघडंतोवि हु जइ कहवि होइ दुण्हं पि तुम्ह संयोगो । ता देव ! पयावइणो एस पयासो हवइ सहलो ॥ ७६९ ॥
 तं सोऊणं कुमरो सत्थाहिंवइं पसत्थवत्थेहिं । पहिराविऊण संज्ञासमये पत्तो नियावासं ॥ ७७० ॥
 चित्तेइ तओ कुमरो कह पिक्खिस्सं कुंज्हलं एयं ? । अहवा नवपयझाणं इत्थ पमाणं किमन्नेणं ? ॥ ७७१ ॥
 इअ चित्तिऊण सम्मं नवपयझाणं मणमि ठावित्ता । तह झाइउं पवत्तो कुमरो जह तक्खणा चेव ॥ ७७२ ॥
 सोहम्मकप्पवासी देवो विमलसरो समणुपत्तो । करकलिउत्तमहारो कुमरं पइ जंपए एवं ॥ ७७३ ॥
 इच्छाकृतिव्योमगतिः कलासु, प्रौढिर्जयः सर्वविषापहारः । कएठस्थिते यत्र भवत्यवश्यं,
 कुमार ! हारं तममुं गृहाण ॥ ७७४ ॥

पुनं वदन्तेव म मिद्वचक्रा-धिष्ठायकः श्रीविमलेशदेवः । कुमारकण्ठे विनिवेश्य हारं, जगाम

धामाभ्युत्तमात्मधाम ॥ ७७५ ॥

तं लक्ष्मण कुमारो निन्वितो मुत्तओ अह पभाण् । उट्टुतोऽवि हु कुंडलपुरगमणं निअमणे कुणइ ॥ ७७६ ॥

हारपभोवणं कयवामणरूवो गओ पुरे तत्थ । पासइ वीणाहत्ये रायकुमारे ससिगारे ॥ ७७७ ॥

कुमरो वामणरूवो रायकुमारेहिं मह गओ तत्थ । जत्थजत्थि उवज्जाओ वीणासत्थाइं पाढंतो ॥ ७७८ ॥

जह जह उवजायं पइ वामणओ कहइ मंजपि पाढेह । तह तह रायकुमारा हमंति सन्वे हडहडत्ति ॥ ७७९ ॥

दट्टे अपाढयंतं उवजायं ज्ञाति तस्स वामणओ । अपेइ हत्थस्सगं हेलाप् अइमहग्घंपि ॥ ७८० ॥

तो उवजाओ तं आयरेण पुरओ निवेमइत्ताणं । अपेइ सिक्खणत्थं निअवीणं तस्स हत्थंमि ॥ ७८१ ॥

वामणओ तं वीणं विवरीयत्तेण पाणिणा लिंत्तो । तंतिं वा तोडंतो फोडंतो तुंवयं वावि ॥ ७८२ ॥

मन्वेमिं कुमारणं हामरमं चैव वट्टुयंतोवि । केवलदाणचलेणं अग्घइ उवजायपामंमि ॥ ७८३ ॥

मोऽवि पग्गिस्सायमण् रग्गिस्सज्जंतोवि तेहिं मन्वेहिं । कुंडलदाणवमेणं कुमारिमहाण् गओ ज्ञाति ॥ ७८४ ॥

तं कयइच्छास्सं कुमरी पाभेइ निरुवममरूवं । अन्ने वामणरूवं पामंति निवाड्ढो मन्वे ॥ ७८५ ॥

चिंतइ मणे कुमारी मज्झ पइन्ना इमेण जइ पुन्ना । ताज्झं पुन्नपइन्ना अपं मन्नेमि कयपुन्नं ॥ ७८६ ॥
 जइ पुण मज्झ पइन्ना इमिणावि ण पूरिया अहन्नाए । ताहं विहिअपइन्ना सेवेरिणी चेव संजाया ॥ ७८७ ॥
 उवझायाएसेणं तेहिं कुमारेहिं दंसियं जाव । वीणाए कुसलत्तं ताव कुमारीवि दंसेइ ॥ ७८८ ॥
 तीए कुमारिकलाए संकुडियं सयलरायकुमराणं । वीणाए कुसलत्तं चंदकलाइव्व कमलवणं ॥ ७८९ ॥
 तं च कुमारीइ कलं सयलोवि जणो पसंसए जाव । ताव कुमारो वामणरूवधरो वज्जरइ एवं ॥ ७९० ॥
 अहो सुजाणो कुंडल-पुरलोओ केरिसो इमो सब्बो । तो संकिआ कुमारी उवहसिउं मन्नए अपं ॥ ७९१ ॥
 अपेइ नियं वीणं तस्स कुमारस्स रायधूयावि । कुमरोवि सारिऊणं तं च असुद्धं कहइ एवं ॥ ७९२ ॥
 तंती सगव्भरूवा गलगहियं तुंवयं च एयाए । दंडोडवि अग्गिदड्डो तेण असुद्धा मए कहिया ॥ ७९३ ॥
 ते दंसिऊण सम्मं आसारेऊण वायए जाव । ताव पसुत्तुव्व जणो सब्बोवि अचेयणो जाओ ॥ ७९४ ॥
 कस्सवि मुद्धारयणं कस्सवि कडयं च कुंडलं मउलं । कस्सावि उत्तरीयं गहिऊण कओ अ उकरडो ॥ ७९५ ॥
 अह जग्गियंमि लोए अच्छरिअं पासिऊण सा कुमरी । धन्ना पुन्नपइन्ना वरइ कुमारं तिजयसारं ॥ ७९६ ॥
 रायाईओ अ जणो जा चिंतइ वामणो हहा वरिओ । ताव कुमारो दंसइ सहावरूवं नियं ज्ञत्ति ॥ ७९७ ॥
 आण्णिदिओ अ राया परिणावेऊण तेण निअधूयं । दावेइ हयगयाई धणकंचणपूरियं भवणं ॥ ७९८ ॥

तथ टिओ गिरिपालो पुन्नविसालो महामुयालो अ । गुणमुंदरीसमेओ निचिपि करेइ लीलाओ ॥ ७९९ ॥
 अन्नादिणे नयराओ रयाडीए गण कुमरेण । दिट्ठो एगो पहिओ विसेसवत्तं च सो पुट्ठो ॥ ८०० ॥
 सो भणइ देव ! कुंडिणपुराउ पट्टाणीइ पट्टविओ । नयरंमि पइट्टाणे इच्चेण धणावहेणाहं ॥ ८०१ ॥
 आगच्छंतेण मण कंचणपुरनामयंमि नयरंमि । जं अच्छरिअं दिट्ठं पुरिसुत्तम ! तं निसामेह ॥ ८०२ ॥
 तत्थजत्थि कंचणपुरे राया गिरिवज्जसेनानामुत्ति । तस्मजत्थि पट्टदेवी कंचणमालत्ति विस्साया ॥ ८०३ ॥
 तीए कुविखममुभवा पुत्ता चत्तारि संति सेंडीरा । जसधवल जमोहर-चयरमिह-गंथव्वनामाणो ॥ ८०४ ॥
 ताण उवर्णि च एगा पुत्ती तियल्लुक्कुमुंदरी अत्थि । तिअलोएवि न अन्ना जीए पडिछंदए कन्ना ॥ ८०५ ॥
 तीए अणुरुचवरं अलहेत्तेणं च तेण नरवड्ढणा । पारद्धो अत्थि तहिं सयंवरामंडवो देव ! ॥ ८०६ ॥
 तत्थजत्थि गुविच्छिन्नो उत्तुंगो मूलमंडवो रम्भो । मणिकंचणयंभट्ठिअपुत्तलियास्सोहि अज्जणोहो ॥ ८०७ ॥
 तत्तो चउपासैयुं रइआ कोऊहलेहिं परिकलिआ । मंचाडमंचसेणी सग्गविमाणावल्लिमरिच्छा ॥ ८०८ ॥
 जे संति निमंतिअनरवरण पडिवत्तिगउरवनिमित्तं । तत्थ कणत्तिणममूहा ते गरुया गिरिवरेहिंत्तो ॥ ८०९ ॥
 आगाडपट्टमपनखे वीयाए अत्थि तत्थ मुमुहुत्तो । कहे मा पुण वीआ मग्गो पुण जोअणे तमिं ॥ ८१० ॥
 तं गोउणं कुमरेण तस्म पहिअम्म दाविअं जत्ति । निअतुरयकंडकंदल्लमृणमोवन्नमंकल्लयं ॥ ८११ ॥

कुमरो अ निआवासं पत्तो चित्तेइ पच्छिमनिसाए । काऊण खुज्जरूवं तं पि हु गंतूण पिच्छामि ॥ ८१२ ॥

हारस्स पभावेणं संपत्तो तत्थ खुज्जरूवेणं । पिच्छेइ रायचक्कं उवविट्ठं उच्चमंचेसु ॥ ८१३ ॥

कुमरो वि खुज्जरूवो सयंवरामंडवं मि पविसंतो । पडिहारेण निसिद्धो देइ तओ तस्स करकडयं ॥ ८१४ ॥

पत्तो अ मूलमंडवथं भट्ठिअ पुत्तलीण पासं मि । चिट्ठइ सुहं निसन्नो कुमरो कयकित्तिमकुरूवो ॥ ८१५ ॥

तं उच्चपिट्ठिदेसं संकुडियउरं च चिविडनासउडं । रासहदंतं तह उट्टहुट्ठयं कविलकेससिरं ॥ ८१६ ॥

पिंगलनयणं च पलोइऊण लोया भणंति भो खुज्ज ! । कज्जेण केण पत्तो तुमंति ? तत्तो भणइ सोऽवि ॥ ८१७ ॥

जेण कज्जेण तुभे सव्वे अच्छेह आगया इत्थ । तेणं चिअ कज्जेणं अहयं पि समागओ एसो ॥ ८१८ ॥

हडहड हसंति सव्वे अहो इमो एरिसो सरूवो वि । जइ न वरिस्सइ नरवरधूया तो सा कंहं होही ? ॥ ८१९ ॥

इत्थंतरं मि नरवरधूया नरवरविमाणमारूढा । खीरोदगवरवत्था मुत्ताहलनिम्मलाहरणा ॥ ८२० ॥

करकलिअविमलमाला समागया मूलमंडवे जाव । ता सहसच्चिअ कुमरं सहावरूवं पलोएइ ॥ ८२१ ॥

तं दट्ठूण पमुइयचित्ता चित्तेइ सा निवइधूया । रे मण ! आणंदेणं वट्ठसु एयस्स लंभेणं ॥ ८२२ ॥

धन्ना कयपुप्फाऽहं महंतभागेदओऽवि मह अत्थि । मह मणजलनिहिचंदो जं एस समागओ कोऽवि ॥ ८२३ ॥

कुमरो वि तीह दिट्ठिं दट्ठूणं साणुराग सकडक्खं । दंसेइ खुज्जरं पि हु अप्पाणं अंतरंतरियं ॥ ८२४ ॥

इतोवि हु पडिहारी जं जं वन्नेइ नरवरं तं तं । विक्खोडेइ कुमारी ख्ववओदेसदोसेहिं ॥ ८२५ ॥
 जो जइआ वन्निजइ मो तइआ होइसरयममिवयणो । जो जइआ हील्लिजइ सो तइआ होइ साममुहो ॥ ८२६ ॥
 जा पडिहारी थक्का मयलं निवमाण्डलं पि वन्निता । ताव कुमारी सपिअं खुजं पासेइ सविलक्खा ॥ ८२७ ॥
 इयंतंगंमि थंभट्टिआइ वरपुत्तलीइ वयणंमि । होऊण हारहिट्ठायाग देवो एरिसं भणइ ॥ ८२८ ॥
 यदि धन्याजमि विज्ञाजसि, जानासि च गुणान्तरम् । तेदेनं कुब्जकाकारं, वृणु वत्से ! नरोत्तमम् ॥ ८२९ ॥
 तं मोऊण कुमारी वरेइ तं झत्ति कुब्जरूपंमि । कुमरो पुण सविसेसं देसेइ कुरूवमणायणं ॥ ८३० ॥
 इयंतंगंमि मव्वे रायाणो अन्निखवंति तं खुजं । रे रे मुंचमु एयं वरमालं अप्पणो कालं ॥ ८३१ ॥
 जइ किरि मुद्धा एमा न मुणेइ गुणागुणंमि पुरिसाणं । तहवि हु एरिस कन्नारयणं खुजस्स न महामो ॥ ८३२ ॥
 ता झत्ति चयमु मालं नो वा अमहं करालकरवाल्लो । एमो तुहगलनालं लुणिही नूणं सवरमालं ॥ ८३३ ॥
 हम्मिऊण भणइ खुन्नो जइ किरि तुच्चे इमीइ नो वरिया । दोहगदड्डुदेहा कीस न रूसेह ता विहिणो ? ॥ ८३४ ॥
 इण्हिं पुण तुम्हाणं परित्थिअहिल्लामविहिअपायाणं । मोहणस्समं इमं मे असिधारा तित्थमेवजत्थि ॥ ८३५ ॥
 इअ भणिऊणं तेमिं खुज्जेणं दंमिया नहा हत्था । जह ते भीइविहत्था सव्वेजवि दिसोदिमं नद्धा ॥ ८३६ ॥
 खुज्जेण तेण तह कद्धवि दंमिओ विक्कमो रणे तत्थ । जह रंजिअनित्तेहिं गुरेहिं मुक्का कुमुमवुट्ठी ॥ ८३७ ॥

तं ददृणुं सिरिचज्जसेणरायावि रंजिओ भणइ । जह पयडियं बलं तह रूवं पयडेसु वच्छ ! नियं ॥ ८३८ ॥
 तक्कालं च कुमारं सहावरूवं पलोइऊण निवो । परिणाविअ नियधूयं साणंदो देह आवासं ॥ ८३९ ॥
 तत्थ ठिओ सिरियालो कुमरो तियलुक्कसुंदरीसहिओ । पावइ परमाणंदं जीवो जह भावणासहिओ ॥ ८४० ॥
 अन्नदिणे कोइ चरो रायसहाए समागओ भणइ । देवदलपट्टणंमी अत्थि नरिंदो धरापालो ॥ ८४१ ॥
 तस्सुत्तमरायाणं पुत्तीओ राणियाउ चुलसीई । ताण मज्झंमि पढमा गुणमाला अत्थि सविवेया ॥ ८४२ ॥
 तीए य पंच पुत्ता हिरण्णगम्भो य नेहलो जोहो । विजियारी अ सुक्कओ ताणुवरिं पुत्तिया चेगा ॥ ८४३ ॥
 सा नामेणं सिंगारसुंदरि सिंगारिणी तिलुक्कस्स । रूवकलगुणपुन्ना तारुणालंकिअसरीरा ॥ ८४४ ॥
 तीए जिणधम्मरयाइ पंडिआ तह विअक्खणा पउणा । निउणा दक्खत्ति सहीण पंचगं अत्थि जिणभत्तं ॥ ८४५ ॥
 ताणं पुरो कुमारी भणेइ अम्हाण जिणमयरयाणं । जइ कोइ होइ जिणमयाविऊ वरो तो वरं होइ ॥ ८४६ ॥
 जेणं वरो वरिज्जइ मणनिव्वुइकारेण कन्नाहिं । सा पुण धम्मविरोहे पइपत्तीणं कओ होइ ? ॥ ८४७ ॥
 तम्हा अम्हेहिं परिक्खिऊण समं जिणिंदधम्मंमि । जो होइ निच्चलमणो सो चेव वरो वरेअव्वो ॥ ८४८ ॥
 मणिअं च पंडिआए सामिणि ! जुत्तं तए इमं वुत्तं । किंतु निरुत्तो भावो परस्स नज्जइ कवित्तेणं ॥ ८४९ ॥
 ता काऊण समस्सापयाइं सदिट्ठिपूरणिज्जाइं । अप्पेह जेहिं नज्जइ सुहासुहो धम्मपरिणामो ॥ ८५० ॥

नो तीण् कुमरीण् अस्थि पइन्ना इमा कया जो उ । चित्तगयसमस्माओ पुरिस्सइ सो वरेअब्बो ॥ ८५१ ॥
 मोऊण तं पमिद्धिं समागयाणेगपंडिया पुरिसा । पूरंति समस्साओ परं न तीण् मणगयाओ ॥ ८५२ ॥
 एवं मा निवधूया सुपंडियाईहिं पंचहिं सहीहिं । सहिया चित्तपरिवसं जुणमाणा वट्ठइ जणाणं ॥ ८५३ ॥
 तं मोऊणं सन्वो महाजणो भणइ केरिसं चुब्बं । पूरिज्जंति समस्सा किं केणवि परमणगयाओ ? ॥ ८५४ ॥
 तं मोऊण कुमरो धणियं संजायमणचक्करो । पत्तो नियावासं पुणो पभायंमि चित्तेइ ॥ ८५५ ॥
 हारस्स पभावेणं मह गमणं होउ पट्टणे तत्थ । जत्थइत्थि रायकन्ना विहियपइन्ना समस्साहिं ॥ ८५६ ॥
 पत्तो अ तवघणं चिय महावरुदेण मंडवे तत्थ । जत्थत्थि रायपुत्ती संजुता पंचहिं सहीहिं ॥ ८५७ ॥
 दट्टुण नं कुमारं मारोवमरुदमसमलायणं । नरवरधूयावि खणं विग्धिअचित्ता विचित्तेइ ॥ ८५८ ॥
 जइ कहविहु एम मणोगयाउ पूरेइ मह ममम्माओ । ताहं तिन्नपइन्ना हवेमि धन्ना मुक्यपुन्ना ॥ ८५९ ॥
 पुन्टउ तओ कुमारो कहह मरमागयाइं नियायाइं । तो कुमरिसंनिया पंडियावि पढमं पयं पढइ ।

‘ मणुवंछिय कल होइ ’ ॥ ८६० ॥

एमा गहीमुहेणं जं कहइ ममम्मापयं मणावि । पूरेयब्बं केणवि पुत्तलयमुहेण हेलण ॥ ८६१ ॥
 इय चिंनिऊण पागट्टिरम्म धंभन्न पुत्तलयमीमे । कुमेरेण करो दिन्नो ता पुत्तअओ भणइ एवं ॥ ८६२ ॥

अरिहंताईनवपय निअमणु धरइ जु कोइ । निच्छइ तसु नरसेहरह मणुवंछिअ फल होइ ॥ ८६३ ॥

तओ विअक्खणा पढेइ--अवर म झंखहु आल । तओ कुमरकरपावित्तो पूरेइ--

अरिहंत देव सुसाधु गुरु धम्म तु दयाविसाल । मंतुत्तम नवकार पर अवर म झंखहु आल ॥ ८६४ ॥

तओ पउणा पढेइ--' करि सफलउं अप्पाणु ' पुत्तलओ पूरेइ--

आराहिय धुरि देवगुरु देहि सुपत्तिहिं दाणु । तवसंजमउवयार करि करि सफलउं अप्पाणु ॥ ८६५ ॥

तओ निउणा पढेइ--' जित्तउं लिहिउं निलाडि ' पुत्तलओ भणेइ--

अरि मन अप्पउं खंचि धरि चिंता जालिम पाडि । फलु तित्तउं परिपामीयइ जित्तउं लिहिउं निलाडि ॥ ८६६ ॥

तओ दक्खा पढेइ--' तसु तिहुयण जण दासु ' , तओ पुत्तलओ भणेइ--

अत्थि भवंतरसंचिउं पुण्ण समगल जासु । तसु बल तसु मइ तसु सिरिय तसु तिहुयणजण दासु ॥ ८६७ ॥

दट्ठूण तं समस्सापूरणमइविम्हिया कुमारीवि । आणंदपुलइअंगी वरइ कुमारं तिजयसारं ॥ ८६८ ॥

रायपमुहोऽवि लोओ भणइ अहो चुज्जमेगमेयंति । जं पूरिजंति मणोगयाउ एवं समस्साओ ॥ ८६९ ॥

जं च इमं सक्केणं पुत्तलयमुहेण पूरणं ताणं । तं लोउत्तरचरिअं कुमरस्स करेइ अच्छरिअं ॥ ८७० ॥

राया नियधूयाए तीए पंचहिं सहीहिं सहियाए । कारेइ वित्थरेणं पाणिगहणं कुमारेणं ॥ ८७१ ॥

इत्थन्तरंमि एगो भट्टो दट्टुण कुमरमाहणं । पभण्डे उच्चसइं भो भो निगुणेह मह वयणं ॥ ८७२ ॥
 कुञ्जाग पुरे नयरे अत्थि नरिंदो पुरंदरो नाम । तस्सथि पट्टदेवी विजयानामेण सुपसिद्धा ॥ ८७३ ॥
 हगिबिक्कमनरविक्रमहरिसिरेमेणाइसत्तपुत्ताणं । उवरिंमि अत्थि एगा पुत्ती जयमुंदरीनाम ॥ ८७४ ॥
 नीण् कलाकलावं रुवं मोहगगलडहलायन्नं । दट्टुण भणइ राया कोणु इमीए वरो जुगो ? ॥ ८७५ ॥
 तो नीण् उवआओ भणइ महाराय ! तुज्ज पुत्तीए । सयलक्कलसत्थाइं अवगाहंतीइ एयाए ॥ ८७६ ॥
 सत्थपत्थावपत्तं राहावेहस्स साहणसरुवं । विणण्ण अहं पुट्ठो कहियं च तयं मए एवं ॥ ८७७ ॥
 मंडिज्जेने थंभाट्टिअट्टु चसइं जंतजोगेणं । मिट्ठिमिसिद्धीकमेणं एगंतरियं भमंताइं ॥ ८७८ ॥
 चक्षारयविवरोपरि राहानामेण कट्टुपुत्तलिया । ठविया हवेइ तीण् चामच्छी किज्जए लवस्सं ॥ ८७९ ॥
 हिट्टुट्टियनिःक्कडाहराहणडिंविंचलद्वलवखेणं । उट्टुसरेण नरेणं तीण् वेहो विहो विहेयव्वो ॥ ८८० ॥
 सो गुण केणवि विरलेण चैव विन्नायधणुहवेण्ण । उत्तमनरेण किज्जइ एरिसं लोए ॥ ८८१ ॥
 विणयंता चैव गुणा मंतंनरमा किआ उ भावंता । कव्यं च नाडयंतं राहावेहंतमीमय्यं ॥ ८८२ ॥
 नं मोऊणाभिर्मीण् नरवर ! तुह नंदणाइ महमत्ति । बहुलोयाण ममनस्सं इमा पडन्ना कया अत्थि ॥ ८८३ ॥
 जो किं मह टिट्ठुण् राहावेहं करिम्मण् कोजवि । तं चैन निच्छण्णं अहं चरिम्मामि नररयणं ॥ ८८४ ॥

एआइ पइन्नाए नजइ पुरिसुत्तमरस कस्सवि । नूणं इमा भविरसइ पत्ती धन्ना सुकयपुन्ना ॥ ८८५ ॥
 ता तुज्जेऽवि नरेसरं ! एवं चितं चएवि वेगेण । कारेह वित्थरेणं राहावेहस्स सामग्गिं ॥ ८८६ ॥
 तं च तहा मंडाविअ रन्नावि निमन्तिआ नरिंदाय । परमिक्केणवि केणवि राहावेहो न सो विहिओ ॥ ८८७ ॥
 सोवि हु जइ होइ अणेण चएव कुमरेण गुरुपभावेणं । नो अन्नेणं केणवि होही सो निच्छओ एसो ॥ ८८८ ॥
 एवं कहिअण निआट्टियस्स भट्टस्स कुंडलं दाळं । कुमरोऽवि सपरिवारो निवत्तावासमणुपत्तो ॥ ८८९ ॥
 तत्थ ठिओ तं रयणिं रमणीगणरमणं रगरसवसओ । पच्चूसे पुण पत्तो कुल्लगपुरे तहच्चेव ॥ ८९० ॥
 उवविट्टे य नरिंदे मिलिए लोए अ कुमरिदिट्ठीए । कुमरेण कओ राहोवहो हारप्पभावेणं ॥ ८९१ ॥
 वरिओ तीए जयसुंदरीइ कुमरो पमोयपुन्नाए । नरनाहोऽवि हु महया महेण कारेइ वीवाहं ॥ ८९२ ॥
 नरवइदिन्नावसे सुक्खनिवासे रहेइ जा कुमरो । ता माउलनिवपुरिसा तस्साणयणत्थमतुपत्ता ॥ ८९३ ॥
 कुमरो निअरमणीणं आणयणत्वं च पेसए पुरिसे । ताओवि सुंदरीओ संबंधुसहियाउ पत्ताओ ॥ ८९४ ॥
 मिलिअं च तत्थ सिन्नं हयगयरहसुहडंसकुलं गरुयं । तेण समेओ कुमरो पत्तो ठाणाभिहाणपुरं ॥ ८९५ ॥
 आणंदिओ अ माऊलराया तस्सुत्तमं सिरिं दट्ठुं । सुंदरिचउक्कसअं दट्ठुण पइं च मयणाओ ॥ ८९६ ॥
 तत्तो माउलयनिवो अणेगनरनाहसंजुओ कुमरं । सिरिसिरिपालं थप्पइ रज्जे अभिसेअविहिपुव्वं ॥ ८९७ ॥

मिहामणे निविट्ठो वरदागकिरीडकुंडलाहरणो । वरचमरच्छत्तपमुहेहिं रायचिन्देहिं कयमोहो ॥ ८९८ ॥
 मिरिमिरिपालो राया नरत्रमामंतमंतिपमुहेहिं । पणमिज्जइ बहुहयगयमणिमुत्तियपाहुडकरेहिं ॥ ८९९ ॥
 पवट्ठणमिरिमोओ अमंसुचउंगमिन्नपकिरिओ । चहइ मिरिपालनिओ निअजणणीपायनमणत्थं ॥ ९०० ॥
 मोवि हु आगच्छंनो ठाणे ठाणे नरिंदविदेहिं । बहुविहभिट्ठणएहिं भिट्ठिज्जइ लद्धमाणेहिं ॥ ९०१ ॥
 मोपारगंमि नयरे मंपत्तो तत्थ परिसरमहीण । आवमिओ ममिन्नो मो मिरिपालो महीपालो ॥ ९०२ ॥
 पुच्छइ पट्ठणपुरिमे जं मोपारयनिओ न दंसेइ । भत्तिं वा सत्तिं वा तं नाऊणं कहह तुरियं ॥ ९०३ ॥
 नाऊण नेहिं कहियं नरनाहो नामइत्थ अत्थि महसेणो । ताग य तरस देवी तक्कुच्छिममुम्भवा ग्गा ॥ ९०४ ॥
 तिजयमिरिगिल्लयभूया धूया मिरितिल्लयमुंदरीनामा । अनेव कहवि दुट्ठेण दीहपिट्ठेण मा दट्ठा ॥ ९०५ ॥
 निहिया चट्ठणयाग उययाग मंतओमह्मिणीहिं । तहविन तीण् मा मिअ ! कोजविहु जाओ गुणविसेमो ॥ ९०६ ॥
 तेण महादुम्भेणं पीडियदियओ नरेसरो मो उ । नो आगओजत्थि इत्थं अपमाओ नेव कायव्वो ॥ ९०७ ॥
 राया भणेइ मा कत्थ ? अत्थि दंसेह मज्झ इत्ति तयं । जेणं किज्जइ कोजवि हु उययारो तीइ कन्नाए ॥ ९०८ ॥
 पयं नेव भणंनो नरनाहो तुग्यरणमान्हिट्ठिं । जा जाइ पुगभिमुहं ता दिट्ठो चहुजणममूहो ॥ ९०९ ॥
 नायं च नरयरेणं नृणं मा आणिया ममाणंमि । तहवि हु पिच्छामि तयं मा हु जियंती कहवि दुज्जा ॥ ९१० ॥

एवं च चिंतयंतो पत्तो नृहसति तत्थ नरनाहो । पभणेइ इक्खारं मह दंभह झत्ति तं दट्ठं ॥ ९११ ॥

भणियं च तेहिं नरवर ! किं दंभिज्झमयाइ बालाए ? । अम्हाणं सव्वस्सं अवहरियं अज्ज ह्य विहिणा ॥ ९१२ ॥
 राया भणेइ भो ! भो ! अहिदट्ठा मुच्छिया मयसरिच्छा । दीसंति तहवि तेसिं जहा तहा दिज्झ न दाहो ॥ ९१३ ॥
 तो तेहिं दंसिया सा चियासमंविमि माहियले मुक्का । कंठट्ठिअहारेणं रन्ना करवारिणा सित्ता ॥ ९१४ ॥

तक्कालं सा बाला सुत्ताविबुधुव्व उट्ठिया झत्ति । विम्भियमणा य जंपइ ताय ! किमेसो जणसमूहो ? ॥ ९१५ ॥
 महसेणो साणंदो पभणइ वच्छे ! तुमं कओ आसि ? । जइ एस महाराओ नागाच्छिज्जा कयपसाओ ॥ ९१६ ॥
 एणं चिय दिन्ना तुह पाणा अज्ज परमपुरिसेणं । जेण चियाओ उत्तारिउण उट्ठावियासि तुमं ॥ ९१७ ॥

तो तीए साणंदं दिट्ठो सो समणसायरससंको । सिरिपालो भूवालो सिणिद्धमुद्धेहिं नयणेहिं ॥ ९१८ ॥
 महसेणो भणइ निवं अमं तुम्हेहिं जाविअं दिन्नं । तो जिविआओ अहियं एयं गिणहेह तुज्जेवि ॥ ९१९ ॥
 इअ भणिउणं रन्ना नियकन्ना तस्स रायरायरस । दिन्ना सा तेणावि हु परिणीआ झत्ति तत्थेव ॥ ९२० ॥
 तीए अ तिलयसुन्दरिसहियाओ ताउ अट्ठ मिलियाओ । सिरिपालस्स पिआओ मणोह-

राओ परं तहवि ॥ ९२१ ॥

जह अट्ठदिसाहिं अलंकिओऽवि मेरू सरेइ उदयसिरिं । जह वंछइ जिणभत्तिं अडग्गमहिंसीजुओऽवि हरी ॥ ९२२ ॥

अवि अट्टिदिट्ठिमहिओ जहा सुदिट्ठी नमीहण् विरइं । माहु जहड्ढपवयणमाइलुओवि हु मरइ ममयं ॥ १२३ ॥
 जह जेई अट्टमहामिद्धिमिद्धोऽवि ईहण् सुत्तिं । तह जायइ पढमपिअं अट्टपियाहिं स माहिओऽवि ॥ १२४ ॥
 तो तीण् उअंठियचित्तो जणणीइ नमणपवणो य । मो मिरिपालो राया पयाणढक्काओ दावेइ ॥ १२५ ॥
 परगे दयगयग्रहभडकन्नामणिरयणमत्थवत्थेहिं । भिट्ठिजह मो राया पण् पण् नरवत्तिंदिहिं ॥ १२६ ॥
 पयं ठाणे मो बहुमेणाविचट्ठियवत्थेहो । महिवांढे नइवाट्ठियनीरो उयहिन्व वित्थरइ ॥ १२७ ॥
 परहट्ठय मोरट्ठय गलाडेमेवाडपमुहमुवाले । माहंतो मिरिपालो मालवदेमं ममणुपत्तो ॥ १२८ ॥
 नं परचहागमणं मोऊणं चरमुहाओ अडगन्धं । महमत्ति मालविंदो भयभीओ होइ गढमज्जो ॥ १२९ ॥
 कण्डवुत्तपट्ठकणतिणजल्लंघणमंगहा य किज्जंति । मज्जिज्जंति अ जंता तह मज्जिज्जंति वरमुहडा ॥ १३० ॥
 पयं ना उ-जेणी नयरी बहुजणगणंदिं संकिन्ना । पग्गिचेट्ठिया ममंता तेणं मिरिपालमिन्नेणं ॥ १३१ ॥
 आवागिण अ भिन्ने रयणीण पढमजाममयंमि । हाएभवेण मयं गया जणणीगिहं पत्तो ॥ १३२ ॥
 आवामदुवारि टिओ निगिपालनरेगरो मुणइ ताव । कमलणभा पयंपड वहुअं पड ण्णिमं वयणं ॥ १३३ ॥
 वन्हे ! परचोणं नयरी पग्गिचेट्ठिया ममंतेणं । दहोहलिओ लोओ किं किं होही न याणामि ? ॥ १३४ ॥
 वन्हे ! नम्म देमंनगंमि एत्तम वन्हेरं जायं । वन्हे ! कावि न लब्धइ अजवि मुद्धा नुह पियम्म ॥ १३५ ॥

पभणेइ तओ मयणा मा मा माइ ! किंपि कुणसु भयं । नवययझाणीमि मणे ठियंमि जं हुंति न भयाइ ॥ ९३६ ॥
 जं अजं चिय संज्ञासमए मह जिणवरिंदपडिमाओ । पूयंतीए जाओ कोइ अउव्वो सुहो भावो ॥ ९३७ ॥
 तेणं चिय अज्जवि मह मणंमि नो माइ माइ ! आणंदो । निक्कारणं सरीरे खणे खणे होइ रोमंचो ॥ ९३८ ॥
 अन्नं च मज्झ वामं नयणं वामो पओहरो चेव । तह फंदइ जह मन्ने अज्जेव मिलेइ तुह पुत्तो ॥ ९३९ ॥
 तं सोऊणं कमलपभावि आणंदिआ भणइ जाव । वच्छे ! सुलक्खणा तुह जीहा एअं हवउ एवं ॥ ९४० ॥
 ताव सिरिपालराया पियाइ धम्मंमि निच्चलमणाए । नाऊण सच्चवयणं वारं वारंति जंपेइ ॥ ९४१ ॥
 कमलपभा पयंपइ नूणमिणं मज्झ पुत्तवयणंति । मयणावि भणइ जिणमयवयणाइं किमन्नहा हुंति ? ॥ ९४२ ॥
 उग्घाडियं दुवारं सिरिपालो नमइ जणाणिपयजुयलं । दइअं च विणयपटणं संभासइ परमपिमेणं ॥ ९४३ ॥
 आरोविऊण रवंधे जणाणिं दइअं च लेवि हत्थेण । हारण्णभावउच्चिय पत्तो नियगुडुरावासं ॥ ९४४ ॥
 तत्थ य जणाणिं पणमित्तु नरवरो भदासणे सुहानिसन्नं । पभणेइ माय ! तुह पयप्सायजाणियं फलं एयं ॥ ९४५ ॥
 पणमंति तओ ताओ अट्ट एहुहाओ ससासुयाइ पए । अवि मयणसुंदरीए जिट्ठिए निययभइणीए ॥ ९४६ ॥
 अभिणंदियाउ ताओ ताहिं आणंदपूरियमणाहिं । सब्बोवि हु वुत्तंत्तो मयणमंजूसाइ कहिओ अ ॥ ९४७ ॥
 तासिं च नवएहंपि हु वत्थालंकारसारपरिवारं । देइ निवो साणंदो इक्किं नाडयं चेव ॥ ९४८ ॥

पुढा जिद्रा मयणा तुह जयणंपि हु कहं आणावेमि ? । तीण वुत्तं मो एउ कंठपीठद्वियकुहाडो ॥१४९॥
 तं च तहा दूयमुहेण उम्म रन्नो कहावियं जाव । ताव कुविओ अ मालवराया मंतीहि भणिओ य ॥१५०॥
 माभिअ ! अन्नमाणेणं ममं विरोहो न किज्जा कहवि । ता तुरिअं चिय किज्जउ वयणं दूयस्म भणियमिणं ॥१५१॥
 काऊणं च कुहाडं कंठे राया पथायस्समयंमि । मंतिमामंतसहिओ जा पत्तो गुड्डुदुवारे ॥ १५२ ॥
 ताव भिगिपालरत्ता मोअवेऊण तं गलकुहाडं । पहिराविऊण वत्थालंकारे मारपरिवारो ॥ १५३ ॥
 आणीविओ अ मज्जे दिन्ने य वरासणंमि उवदिट्ठो । सो पयपालो राया मयणाए एरुमं भणिओ ॥१५४॥
 नाय ! तए जो नडया मह कम्मममपिओ वरो कहिओ । तेणज्ज तुह गलाओ कुहाडओ केडिओ एमो ॥१५५॥
 तो निब्दिओ अ मालवराया जामाउअंमि पणमेड । पभेण्ड अ मामि ! तुमं महणभावोअवि नो नाओ ॥१५६॥
 भिगिपालोअवि नरिंदो पभण्ड न हु एम मह पभावोत्ति । किंतु गुरुवड्डाणं एम पमाओ नवपयाणं ॥१५७॥
 मोऊण तमच्छरियं तन्थेव ममागओ ममगोअवि । मोहमगुंदरीरुणमुंदरीपमुहपरिवारो ॥ १५८ ॥
 भित्तिए य मयणयसो आणंदभरे य वट्टमाणे अ । भिगिपालेणं रत्ता नाडयकरणं ममाड्डं ॥ १५९ ॥
 तो एत्ति पढमनाड्येण्डयमाणंदिअं ममुट्ठेड । पगमिक्का मूलनडी वहुंमि भणिया न उट्ठेड ॥ १६० ॥
 कह कहनि पैरिऊणं जाव नमुट्ठाविद्या निरुच्छाहा । तो तीण मविमायं दहयमेगं इमं पट्ठियं ॥ १६१ ॥

कहिं मालव कहिं संखउरि कहिं बन्बर कहिं नट्ट । सुरसुंदरि नचावियइ दइविहिं दलवि भरट्ट ॥ ९६२ ॥

तं वयणं सोऊणं जणणीजणयाइसयलपरिवारो ! चितेइ विम्हियमणो एसा सुरसुंदरी कत्तो ? ॥ ९६३ ॥

उयलविन्धया य जणणकिंठमि विलगिऊण रोयंती । जणएणं सा भणिआ को बुत्तंतो इमो वच्छे ? ॥ ९६४ ॥

भणिअं च तओ तीए ताय ! तया तारिसीइ रिद्धीए । सहिया निएण पइणा संखपुरिपरिसरं पत्ता ॥ ९६५ ॥

सुसुहुत्तकए वाहिं ठिओ अ जामाउओ स तुम्हाणं । सुहडाणं परिवारो बहुओ अ गओ सगेहेमुं ॥ ९६६ ॥

रयणीए पुरवाहिं ठिआण अम्हाण निब्भयमणाणं । हणि मारित्ति करिंती पडिआ एगा महाधाडी ॥ ९६७ ॥

तो सहसा सो नट्टो तुम्हं जामाउओ ममं मुत्तुं । धाडीभडेहिं ताए सिरीइ सहिया अहं गहिया ॥ ९६८ ॥

नीआ य तेहिं नेपालमंडले विक्किआ य मुल्लेणं ॥ गहिआ य सत्थवइणा एगेणं रिद्धिमंतेणं ॥ ९६९ ॥

तेणावि ससत्थेणं नेऊणं सह बन्बरकुलंमि । महकालरायनयरे हट्टे धरिऊण विक्किनिया ॥ ९७० ॥

एगाए गणियाए गहिऊणं नट्टगीयनिउणाए । तह सिक्खविआ य अहं जह जाया नट्टिया निउणा ॥ ९७१ ॥

महकालनामएणं बन्बरकूलस्स सामिणा तत्तो । नडपेडएण सहिया गहियाइहं नाडयपिणं ॥ ९७२ ॥

नाणाविहनट्टेहिं तेण नचाविऊण धूयाए । मयणसेणाइ पइणो दिन्ना नवनाडयसमेआ ॥ ९७३ ॥

तस्स य पुरओ नच्चंतिआइ जायाइ इत्तिअ दिणाइ । परमहुणा सकुडुवं दट्टुणं दुक्खमुल्लासियं ॥ ९७४ ॥

नइया नियगुरुयत्तं मयणाइ विडंयणं च दट्टुणं । जो अ मए मुद्धाए अखव्वगच्चो कओ आमि ॥ १७५ ॥
 तं भअउण मयणा पइणो नरनाहनमियचलणस्स । जेणाहं दामत्तं कराविया तं जयइ कम्मं ॥ १७६ ॥
 इइअनिय मह भइणी मयणा धन्नाण धूरि लहइ लिहं । जीए निम्मलमीलं फलियं एयारिसफलेहिं ॥ १७७ ॥
 कयपाचाण जियाणं मज्जे पढमा अहं न संदेहो । कुलमीलवज्जियाए चरियं एयारिसं जीए ॥ १७८ ॥
 मयणाए जिणधम्मो फलिओ कणइमुच्च मुफलेहिं । मह पुण मिच्छाधम्मो जाओ विसपायवमरिच्चो ॥ १७९ ॥
 मयणा निय रुद्धउज्जालणिहमाणिरुद्धीवियानुद्धा । अहयं तु चीडउम्माडियच्च घणजणिअमालिन्ना ॥ १८० ॥
 मयणं दट्टुण जणा जणह मम्मत्तमत्तमील्लेसु । मं दट्टुणं मिच्छत्तदपकंदणभावेसुं ॥ १८१ ॥
 इवाइ भणंतीए नीए मुरमुंदरीइ लोआणं । उणाइओ पमोओ जो मो नहु नाडणहिं पुरा ॥ १८२ ॥
 भिगियात्तेणं गत्ता वेगेणाणाविओ अ अरिदमणो । मुरमुंदरी य दिन्ना बहुगिद्धिन्मन्निनया तरस ॥ १८३ ॥
 मुरमुंदग्भिमादिणं अरिदमणेणावि मुद्धममत्तं । गिरिपालरायमयणपमागओ चैव मंपत्तं ॥ १८४ ॥
 ओ ते दट्टियपुरिमा नत्त मया आमि तेजवि मयणाए । वयणेण विहियधम्मा मंजाया मंति नीगेगा ॥ १८५ ॥
 नेति ह भिगिनिगिणालं मवाळं णमयंति भत्तीए । गयानि कयवमाओ ते मच्चे गणए कुणइ ॥ १८६ ॥
 मइयाधगेजवि मनी आगंनणं नभेइ निवाए । मोजवि पुच्चं गत्ता कओ आमच्चो मुक्कगकिच्चो ॥ १८७ ॥

मुमुराण साल्याणं मातलपमुहाण नरवराणं च । अन्नेसिपि भडाणं बहुमाणं देइ सो राया ॥ ९८८ ॥
 ते सब्वेऽवि बहुभक्तिसंजुया भालमिलियकरकमला । सेवति सया कालं तं चिय सिरिपालभूवालं ॥ ९८९ ॥
 अह अन्नदिणे मइसायरेण सामंतमतिकलिणं । विन्नत्तो नरनाहो भूमंडलमिलियभालेणं ॥ ९९० ॥
 देव ! तुमं वालोवि हु पियपट्टे ठाविओऽवि दुट्टेणं । उट्ठाविओऽसि जेणं सो तुह सत्तू न संदेहो ॥ ९९१ ॥
 संतेऽवि हु सामत्थे जो पियरज्जं पि सत्तुणा गहिअं । नो मोआवइ सिग्घं सो लोए होइ हसणिज्जो ॥ ९९२ ॥
 एसो सामिय ! सयलो तुम्हाणं ऋद्धिसिन्नवित्थारो । पवेइ किं फलं जइ न हु लज्जइ तं निअं रज्जं ॥ ९९३ ॥
 ता काळण पसायं सामिअ ! गिण्हेह तं निअं रज्जं । जं पियपट्टनिविट्टे पइं दिट्टे मे सुहं होही ॥ ९९४ ॥
 तो पभणइ नरनाहो अमच्च ! सच्चं तए इमं भणिअं । किंतु उवायचउक्कमेण किज्जंति कजाइ ॥ ९९५ ॥
 जइ सामेणं सिज्झइ कज्जं ता किं विहिज्जए दंडो ? । जइ समइ सक्कराए पित्तं ता किं पटोलाए ? ॥ ९९६ ॥
 तत्तो भंती पभणइ अहो पहो ! ते वओऽहिआ बुद्धी । गंभीरया समुदाहिआ महीओऽहिआ खंती ॥ ९९७ ॥
 ता पेसिज्जउ एसो चउरमुहो नाम दिअवरो दूओ । जो दूअगुणसमेओ अत्थि जए इत्थ विक्खाओ ॥ ९९८ ॥
 सो ओअतेअमइवलकलिओ सम्माणिऊण मूवइणा । संपेसिओ तुरंतो पत्तो चंपाइ नयरीए ॥ ९९९ ॥
 तत्थाजिअसेणनरेसरस्स पुरओ पसन्नवयणेहिं ! । सो दूओ चउरमुहो एवं भणिउं समाढत्तो ॥ १००० ॥

नरवर ! तू नया जो मिश्रिपालो भायनंदणो चालो । भूचालपयपड्डो दिडो भूभारअममत्थो ॥ १००१ ॥
 १० नं भां आगेविऊण निअयंमि चैव खंभमि । मयलकलमिभस्वणत्थं जो अ तण पेमिओ आमि ॥ १००२ ॥
 नो मयलकक्याहुमलो अनुलवलो मयलगयनचलणो । चउरंगवलजुओ तुह लहुअत्तकण हुमो पड् ॥ १००३ ॥
 ना जुज्जण तुज्जवि तंभि रज्जाभागवगारणं काउं । जं जुन्नथंयभारो लोणवि ठविज्जइ नेवेमु ॥ १००४ ॥
 अन्नं न तम रन्नो पयंपकयैवणत्थमन्नेजवि । बह्वेजवि हु नरनाहा गमागया मंति भर्त्ताण् ॥ १००५ ॥
 जं तुद्धे मिअयावि हु नो पत्ता तम्म मिलणकजेजवि । सोवि हु तकिज्जइ दुज्जेहिं नृणं कुलविरोहो ॥ १००६ ॥
 जो पुण कुट्टे विरोहो मो रिउगेहेमु कण्णस्सवमो । तेण न जुज्जइ तुम्हं परणरं मच्छरो कोजवि ॥ १००७ ॥
 मोवि हु किज्जउ जइ किर नजइ अहमहि इत्थ मुममत्थो । कत्थ तुमं खज्जोओ कत्थ य मो चंडयत्तंडो ? ॥ १००८ ॥
 कत्थ तुमं नगरस्सवमयसमाणोमि देव ! हाणवलो । कत्थ य मो रणणायरेरुमयदेहिं मारिन्धो ॥ १००९ ॥
 जउ नं दड्ढोजनि न जीनिअम्म ता जति भक्तिमंजुत्तो । मिग्गिमिग्गिपाल्लनेरुग्गण् अणुग्गमु सुपमाण् ॥ १०१० ॥
 जउ कक्कि मत्तवत्तवगमान्ढो नो करेमि नम्माणं । नो होही जुज्जमनो कज्जपयं इत्तिअं नेव ॥ १०११ ॥
 नं नोउणं यो अजिअणेणगायावि परिमं भणइ । दओ अ दिओ अ तुमं नज्जमि पण्ण नणणेणं ॥ १०१२ ॥
 पड्डमं पड्डं नअंभि अंभिदं कड्डअनिज्जं अंते । नुनं भुत्तं व तुमं ज्ञाणंतो होमि नउरमुत्तो ॥ १०१३ ॥

निअयानकेऽवि अहे तस्स न सो कोऽवि अह निअओत्ति । सो अम्हाणं सत्तु अहेवि अ सत्तुणो तस्स ॥ १०१४ ॥
 जं जीवंतो मुक्को सो तइआ वालओत्ति करुणाए । तेणऽहे हीणवला सो बलिओ वन्निओ तुमाए ॥ १०१५ ॥
 निअजीविअस्स नाहं रुद्धो हु तस्स जमराया । जेणाहं निच्चित्तो सुत्तो सीहुव्व जग्गपिओ ॥ १०१६ ॥
 जं तं दूओऽसि दिओऽसि तेणं मुक्कोऽसि गच्छ जीवंतो । तुह सामिअहणत्थं एसोऽहं आगओ सिग्घं ॥ १०१७ ॥
 दूओवि दुअं गंतुं सव्वं निअसामिणो निवेएइ । तत्तो सो सिरिपालो भूवालो चलिओ सबलो ॥ १०१८ ॥
 चंपाए सीमाए गंतूणावासिअं समगंगि । सिरिपालरायसिन्नं तडिणीतडउच्चभूमिए ॥ १०१९ ॥
 सो अजिअसेणरायावि सम्मुहो आविऊण तत्थेव । आवासिओ अ अभिमुहमहीइ सिन्नेण संजुत्तो ॥ १०२० ॥
 सोहिज्जइ रणभूमी किज्जइ पूआ य सयलसत्थाणं । सुहडाणं च पसंसा किज्जइ भट्टेहिं उच्चसरं ॥ १०२१ ॥
 किज्जंति भूहरीओ सुहडाणं चारुवंदणरसेण । पूरिज्जंति अ सिहरा चंपयकुसुमेहिं पवेहिं ॥ १०२२ ॥
 वामपयतोडरेहिं दाहिणकरचारुवीरवलएहिं । वारणयचामरेहिं नज्जंति फुडं महासुहडा ॥ १०२३ ॥
 गयगज्जिअं कुणंता सुहडगणा तत्थ सीहनायं च । मुच्चंता नच्चंता कुणंति वरवीरवरणीओ ॥ १०२४ ॥
 जणयपुरओवि तणयं कावि हु जणणी भणेइ वच्छ ! तए । तह कहवि जूझिअव्वं जह तुह ताओ न संकेइ ॥ १०२५ ॥
 अन्ना भणेइ वच्छाहं वीरसुआ पिआ य वीरस्स । तह तुमाए जइअव्वं होमि जहा वीर जणणीवि ॥ १०२६ ॥

धन्ना मञ्चिचअ नारी जीण जणओ पई अ पुत्तो अ । वीरावयायपयवसिमन्निआ हुंति तिन्निवि ॥ १०२७ ॥
कावि पई पइ जंगइ महमोहो नाह ! नेव कायव्वो । जीवंतस्स मयम्म व जं तुह पुट्ठि न मुंचिम्मं ॥ १०२८ ॥
कावि हु हमेइ रमणं महनयणहओवि होसि भयभीओ । नाह ! तुमं विज्जुजलभट्ठअवाण क्हं महमि ? ॥ १०२९ ॥
उत्थंतंमि उच्चमहुमुहडकयाडंवरं व अमहंतो । मुरो फुरंततेओ संजाओ पुव्वादिमिमाण् ॥ १०३० ॥
मिन्दिऊण तस्सणं चिअ अगिममेणाइ उच्चडा मुहडा । मग्गणममिद्धिखअंणि हु कुणंति-

पढमानिघायाणं ॥ १०३१ ॥

मग्गान्वाग्गि नगगरि कुंताकुंतिणयंडदंडं च । जुज्जंता ते मुहडा संजाया पग्गमेगं च ॥ १०३२ ॥
कम्मवि भड्मग्ग मीमं मग्गान्छिन्नं च वालविकरालं । रविणोजवि राहुसंकं करेइ गयणंमि उच्छलिअं ॥ १०३३ ॥
कोजवि भडो गिद्धेणं गयणे उच्छलिओ महत्थेणं । दीमड मग्गणाहिं मग्गमिअंतो मदेहुव्व ॥ १०३४ ॥
कोजवि दु भडो भिडंतो छिन्नगिगे वग्गगेइयकरो अ । गयमग्गिमीमभारो पणच्चण् जायहरि-

मुव्व ॥ १०३५ ॥

नत्थ य पण्डमं भजंति रत्ता य कोहल्लयभेअं । भजंति गया तुग्गा विच्चमड्छेअं च छिज्जंति ॥ १०३६ ॥
नओ-नत्थयच्छरिआ चहुमुंडगंठिआ थउडिआ भउथेडिहि । अनेहिं निरंतग्गिआ भग्गिआ मयहवगयमग्गहिं ॥ १०३७ ॥

सहिरौहजाणिअकहममज्जविमहिज्जमाणमडयाणं । कडयऽसइरउदा खणेण सा रणमही जाया ॥ १०३८ ॥
 सिरिपालवलभडेहिं भगं दट्ठण निअवलं सयलं । उट्ठवइ अजिअसेणो निअनामाओ व लज्जंतो ॥ १०३९ ॥
 जा सो परवलमुहडे कुविअकयंतुव्व संहइ ताव । सत्तसयराणएहिं समंतओ वेडिओ झत्ति ॥ १०४० ॥
 पच्चारिओ अ तेहिं नरवर ! अज्जवि चएसु अभिमाणं । सिरिपालरायपाए पणमसु माभरसु मुहिआए ॥ १०४१ ॥
 तहवि हु जाव न थक्कइ जुज्जंतो ताव तेहिं सुहडेहिं । सो पाडिऊण वद्धो जीवंतो चेव लीलाए ॥ १०४२ ॥
 सिरिपालरायपासे आणीओ जाव सो तहा वद्धो । ताव तेणं च रन्ना सोवि हु मोआविओ झत्ति ॥ १०४३ ॥
 भणिओ अ ताय ! मा किंपि निअमणे संकिलेसलेसंपि । चित्तसु किंतु पुव्वं निअभुवं भुजसु मुहेणं ॥ १०४४ ॥
 तो अजिअसेणराया चित्ते चित्तेइ ही मए किमिअं । अविमंसिअं कयं जं दूअस्स न मन्निअं वयणं ? ॥ १०४५ ॥
 कत्थाहं बुद्धोऽवि हु परदोहपरायणो महापावो । कत्थ इमो वालोऽवि हु परोवयारिक्कधम्मपरो ॥ १०४६ ॥
 गुत्तदोहेण कित्तीनासइ नीई अ रायदोहेण । बालदोहेण सुगई हहा मए तं तिगंपि कयं ॥ १०४७ ॥
 कत्थत्थि मज्झ टाणं नरयं मुत्तूण पावचारिअस्स ? । ता पावघायणत्थं पव्वजं संपवज्जामि ॥ १०४८ ॥
 एवं च तस्स चित्तंतयस्स सुहभावभाविअमणस्स । पावरासीहिं भिन्नं दिन्नं विवरं च कम्महिं ॥ १०४९ ॥
 तो सरिअपुव्वजम्मेण तेण सिरिअजिअसेणभूवइणा ! । पडिवन्नं चारित्तं मुदेवयादत्तवेसेणं ॥ १०५० ॥

नं च पवन्त्ररितं दृष्टुं मिरिपालनरवगे इति । पणमेइ मपरिवारो भर्त्ताइ शुणेइ एवं च ॥ १०५१ ॥
जेणेम कोहजेहो हणिओ हेलाइ खंतिखग्गेणं । ममयासिअधरेणं तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५२ ॥
माणगिरिगरुअमयमिहरअट्टयं मइविक्खजेणं । जेण हणिऊण भगं तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५३ ॥
मायासयविमवल्ली जेणज्जवमारुमरुल्लखिलेणं । उवखणिआ मूलाओ तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५४ ॥
जेणिन्त्रामुन्नावेलमंकुलो लोहमागरो गरुओ । तरिओ मुत्तितराण तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५५ ॥
जेण कंदणमणो विवेअमवेअजणिअजंतेण । गयदपुच्चिअ विहिओ तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५६ ॥
जेण निअमणपडाओ कोरुंमपयंगमंगममरागो । निविहोडवि हु निधूओ तस्स महामुणिवइ नमो ते ॥ १०५७ ॥
दोमो दुट्टगयंदो वमकिओ जेण लीलमित्तेणं । उवमममिणिनिउणेणं तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५८ ॥
मोहो महडमलोडवि पडिओ ताडिऊण जेणेसो । वेरगमुगरेणं तस्स महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०५९ ॥
ण अंतररिउणो दुजेआ मयलमुखग्गिंदेहिं । जेण जिआ लीलाण तम्म महासुणिवइ ! नमो ते ॥ १०६० ॥
पुन्वंगि नुमं पुजो आमि ममं जेण ताव मायाजमि । संगइ पुणो मुर्णनिरु जाओ पुजो तिलुक्कम्म ॥ १०६१ ॥
णवं थोऊण नममिऊण नं अजिअमेणमुणिनाहं । मिरिपालनिवो टावड तणुतं तम्म ठाणमि ॥ १०६२ ॥
कयमोहाण चंपापुरिडि सपट्टुग्गवं गुमुहुत्ते । पविमइ मिरिमिगिगालो आमरपुर्णग्ग मुरिंदुल्ल ॥ १०६३ ॥

तत्थ य मयलेहिं नरेमरेहिं मिलिऊण हरिसिअमणेहिं । पिअपट्टमि निवेसिअ पुणोऽभिसआ कओ तस्म ॥ १०६४ ॥
मूळपट्टाभिसेओ कओ तहिं मयणसुंदरीएवि । सेसाणं अट्टएहं कओ अ लहुपट्टअभिसेओ ॥ १०६५ ॥
मडमायरो अ इक्को तिन्नेव य धवलसिद्धीणो मित्ता । एए चउरोऽवि तया रन्ना निअमंतिणो ठविआ ॥ १०६६ ॥
कोमंवीनयरीओ अणाविओ धवलनंदणो विमलो । सो कणयपट्टपुब्बं सिद्धी संठाविओ रन्ना ॥ १०६७ ॥
अट्टाहियाउ चेईहरेसु कारविऊण विहिपुब्बं । सिरिसिद्धचक्कपूअं च कारण परमभर्त्ताए ॥ १०६८ ॥
ठाणे ठाणे चेईहराईं कारेइ तुंगसिहराईं । घोसावेइ अमारिं दाणं दीणाण दावेइ ॥ १०६९ ॥
नायमग्गेण रजं पालंतो पियअमाहिं संजुत्तो । सिरिसिरिपालनारिंदो इंदुब्ब करेइ लीलाओ ॥ १०७० ॥
अह अजिअसेणनामा रायरिसी सो विसुद्धचारित्तो । उप्पन्नावहिनाणो समागओ तत्थ नयरीए ॥ १०७१ ॥
तस्मागमणं सोऊण नरवरो पुलइओ पमोएणं । माइपियाहिं समेओ संपत्तो वंदणनिमित्तं ॥ १०७२ ॥
तिपयाहिणित्तु समं तं मुणिनाहं नमित्तु नरनाहो । पुरओ अ संनिविट्ठो सपरिवारो अ विणयपरो ॥ १०७३ ॥
सोऽवि सिरिअजिअसेणो मुणिराओ रायरोसपरिमुक्को । करुणिक्कपरो परमं धम्मसरूवं कहइ एवं ॥ १०७४ ॥
भो भो भन्वा ! भवेहंमि, दुल्लहो माणुसो भवो । चुल्लगार्हिहं नाएहिं, आगमंमि विआहिओ ॥ १०७५ ॥
लइंमि माणुसे जम्मे, दुल्लहं खित्तमारिअं । जं दीसंति इहाणेगे, मिच्छा भिळा पुल्लंदया ॥ १०७६ ॥

अग्निमु अ गित्तेमु. दुहहं कुलमुत्तमं । जं चाहमृणियार्डिणं, कुले जायाण को गुणो ? ॥ १०७७ ॥
 इधे लदेजवि दुहहं, रुचमारुगमाउअं । विगला चाहिआऽकालमया दीसंति जं जणा ॥ १०७८ ॥
 नेमु मव्वेमु लदेमु. दुहहो गुरुसंगमो । जं मया मव्वगित्तेमु, पाविज्जंति न माहुणो ॥ १०७९ ॥
 महेत्तेणं न पुत्तेणं. जाणवि गुरुसंगमो । आलस्सार्डिहि रुद्धाणं, दुहहं गुरुदंसणं ॥ १०८० ॥
 रुहं रुहंवि जीवाणं, जाणवि गुरुदंसणं । बुग्गाहियाण भुत्तेहिं, दुहहं पज्जुवान्णं ॥ १०८१ ॥
 गुरुपांजि एत्ताणं. दुहहा आगमम्मूई । जं निज्जा विगहाओ अ. दुज्जआओ मयाइवि ॥ १०८२ ॥
 मंत्ताण मुईणवि. तत्तथुद्धि मुदुहहा । जं मिग्गाग्गहार्डिमु. मावहाणमणो जणो ॥ १०८३ ॥
 उय्द्वेजवि तत्तमि. गद्धा अचंत्तदुहहा । जं तत्तरुद्धणो जीवा, दीसंति निग्गला जण ॥ १०८४ ॥
 जानाण तत्तमद्दाण, तत्तचोहो मुदुहहो । जं आगन्नामिवा केई. तत्तं बुद्धंति जंतुणो ॥ १०८५ ॥
 तत्तं दग्गविओ भग्गो. ग्यंती मद्दव अच्चं । मुत्ती तवो दया मच्चं, गोयं वंभमक्किंचणं ॥ १०८६ ॥
 संत्तीनामपणेत्तत्तं. मद्दंत्तं माणवचणं । अच्चं मग्गो भावो. मुत्ती निग्गंथया दुहा ॥ १०८७ ॥
 तवो उग्गानिगेतो अ. दया जीवाण पाळणं । मच्चं तत्तममाचंत्तं. गोयं निग्गलात्तया ॥ १०८८ ॥
 तंभत्तदग्गवेअग्ग. भेत्तणग्ग चित्तजणं । अक्किंचणं न मे कत्तं. केणाचिन्निग्गालि ॥ १०८९ ॥

एसो दमविहोदेसो, धम्मो कप्पटुमोवमो । जीवाणं पुण्णपुण्णणं, सव्वसुवखाण दायगो ॥ १०९० ॥
 धम्मो चिंतामणी रम्मो, चित्तिअत्थाण दायगो । निम्मलो केवलालोअलच्छिविच्छिङ्किारओ ॥ १०९१ ॥
 कल्लाणिक्कमओ वित्तरूवो मेरूवमो इमो । सुमणाणं मणोतुट्ठिं, देइ धम्मो महोदओ ॥ १०९२ ॥
 सुगुत्तसत्तखित्तीए, सव्वस्सव य सोहिओ । धम्मो जयइ संवित्तो, जंवूदीवोवमो इमो ॥ १०९३ ॥
 एसो अ जेहिं पन्नत्तो, तेऽवि तत्तं जिणुत्तमा । एसस्स फलमूआ य, सिद्धा तत्तं न संसओ ॥ १०९४ ॥
 दंसंता एयमायारं, तत्तमायरिआवि हु । सिक्खयंता इमं सीसे, तत्तमुज्झावयावि अ ॥ १०९५ ॥
 साहयंता इमं सम्मं, तत्तरूवा सुसाहुणो । एसस्स सहहाणेणं, सुतत्तं दंसणंपि हु ॥ १०९६ ॥
 एसस्सेवावोहेणं, तत्तं नाणंपि निच्छयं । एसस्साराहणारूवं, तत्तं चारित्तमेव य ॥ १०९७ ॥
 इत्तो जा निज्जरा तीए, रूवं तत्तं तवोऽवि अ । एवमेआइं सव्वाइं, पयाइं तत्तमुत्तमं ॥ १०९८ ॥
 तत्तो नवपइ एसा, तत्तभूआ विसेसओ । सव्वेहिं भव्वसत्तेहिं, नेआ झेआ य निच्चसो ॥ १०९९ ॥
 एयं नवपयं भव्वा !, ज्ञायंता सुद्धमाणसा । अप्पणो चेव अप्पंमि, सक्खं पिक्खंति अप्पयं ॥ ११०० ॥
 अप्पंमि पिक्खिए जं च, खणे खिज्जइ कम्मयं । न तं तवेण तिब्बेण, जम्मकोडीहिं खिज्जिए ॥ ११०१ ॥
 ता तुज्जे भो महाभागा ! नाज्जणं तत्तमुत्तमं । सम्मं ज्ञाएह जं सिग्घं, पावेहाणंदसंपयं ॥ ११०२ ॥

एवं मो मुणिगओ काऊणं देसणं ठिओ जाव । ताव निरियालराया विणयपरो जण्ण एव ॥ ११०३ ॥
 नाणमहोयहि ! भयवं केण कुक्कमेण तारिमो रेगो । वालते मह जाओ ? केण मुक्कमेण समिओ अ ? ॥ ११०४ ॥
 केणं च कम्मणाज्झं ठाणे अ एरिमिं रिद्धिं । संपत्तो ? तह केणं कुक्कमणा मायरे पडिओ ? ॥ ११०५ ॥
 नह केण नीअक्कमेण चैव दुवत्तणं महाघोरं । पत्तोज्झं ? तं सव्वं कहेह काऊण सुपसायं ॥ ११०६ ॥
 तो भणइ मुणिवरिंदो नरवर ! जीवाण इत्य मंसारे । पुव्वकयकम्मवसओ हवंति मुग्गसाइं दुवसाइं ॥ ११०७ ॥
 हन्थेव भरहवामे हिग्गन्नउग्गनामयंमि वरनयरे । सिरिकंतो नाम निवो पावट्ठिपमत्तओ अत्थि ॥ ११०८ ॥
 तम्मज्जिय मिरिममाणा मरीरमोहइ मिरिमई देवी । जिणधम्मनिउणबुद्धिं विसुद्धमंसत्तमीलजुआ ॥ ११०९ ॥
 तीण अ नरवरिंदो भणिओ तुह नाह ! जुजइ न एअं । पावट्ठिमहावसणं निवंधणं नरयंदुस्सन्नाणं ॥ १११० ॥
 भौमणसत्थक्रेहिं नुरयान्तेहिं जं हणिजंति । नामंतावि हु ममया मो किर को खत्तिआयरो ? ॥ ११११ ॥
 जय अकन्यावगहा मया वराहाणोअवि निन्नाहा । मारिजंति वराया मा मामिअ ! केरिमी नीई ॥ १११२ ॥
 हेतण पराणं अप्पाणं जे कुणंति मण्णाणं । अण्णाणं दिवमाणं कण् अ नामंति अण्णाणं ॥ १११३ ॥
 इत्थाइणिंदागमउवणमण्हिं वोहयंतीण् । तीण् न महिओ मो निवारिउं पाववमणाओ ॥ १११४ ॥
 अन्नदिणं मो मत्तहिं नण्हिं उअंटेहुअंटेहिं । महआमत्तो पत्तो कल्यवि एगंमि वणगहणे ॥ १११५ ॥

दृष्टुण तत्थ एगं धम्मज्झयसंजुअं मुणिवरिंदं । राया भणेइ एसो चमरकरो कुट्टिओ कोऽवि ॥ १११६ ॥
 तं चैव भगतेहिं तेहिं वंठेहिं दुट्टुचित्तेहिं । उवसाग्गिओ मुणिंदो खमापरो लिट्टुल्लुट्ठीहिं ॥ १११७ ॥
 जह जह ताडंति मुणिं ते दुट्ठा तह तहा समुल्लसइ । हसारसो नरनाहे मुणिनाहे उवसमरसो अ ॥ १११८ ॥
 ते कयमुणिउवसगा निब्भगा हणि अभूरिमयवग्गा । नरवइपुट्टिविलग्गा पत्ता निअयंमि नयरंमि ॥ १११९ ॥
 अन्नदिणे सो पुणरवि राया भिगयागओ निअं सिन्नं । मुत्तूण हरिणपुट्टीइ धाविओ इक्कगो चैव ॥ ११२० ॥
 नइतडवणे निळुक्को सो हरिणो नरवरो तओ चुक्को । जा पिच्छइ ता पासइ नइउवकंठे ठिअं साहुं ॥ ११२१ ॥
 तं दट्ठुणं पवेण तेण तह पिळ्ळिओ मुणिवरिंदो । सहससि जहा पडिओ नईजले तो पुणो तेण ॥ ११२२ ॥
 मंजायकिंपिकरुणाभावेणं कड्डुज्जण सो मुक्को । को जाणइ जीवाणं भावपरावत्तमइविसमं ? ॥ ११२३ ॥
 गिहमागएणं तेणं निआवयाओ निवेइओ सहसा । सिरिमइदेवीपुरओ तीए अ निओ इमं भणिओ ॥ ११२४ ॥
 अन्नेसिंपि जीआणं पीडाकरणं हवेइ कडुअफलं । जं पुण मुणिजणपीडाकरणं तं दारुणविवागं ॥ ११२५ ॥
 जओ-साहूणं हीलाए हाणी हासेण रोयणं होइ । निंदाइ वहो वंधो ताडणया वाहिमरणाई ॥ ११२६ ॥
 मुणिमारणेण जीवाणज्जंतसंसारिआण वोहीवि । दुल्ला चिअ होइ धुवं भणिअभिणं आगमेऽवि जओ ॥ ११२७ ॥
 वेइअदव्वविणासे इसिघाए पवयणस्स उट्ठाहे । संजइचउत्थभंगे मूलग्गी वोहिलाभस्स ॥ ११२८ ॥

नं नोऽङ्ग नरिदो किंभि ममुद्दसिअधम्मपरिणामो । पभणेइ अहं पुणरवि न करिस्सं एरिसमकज्जं ॥११२९॥
 रुद्धयदिणेसु पुणरवि तेण गवम्वद्विण्ण कोवि मुणी । दिट्ठो मलमल्लितण्ण गोअरचरिअं परिभमंतो ॥११३०॥
 ननो महमा वीमारिऊण नं भिरिमईइ भिक्खंपि । सो राया दुड्डमणो निअवंटे एवमाइमइ ॥ ११३१ ॥
 रे रे एअं इवं नयरं विट्ठालयंतमग्घाणं । कंटे घित्ठूण उअं निम्मारह नयरमज्जाओ ॥ ११३२ ॥
 नेहि नेग्हि तहविअ कट्ठिज्जंनो पुराउ मो माहू । निअयगवम्वद्विआण दिट्ठो तीण् मिमिर्मइण् ॥११३३॥
 नो कुविआण तीण् गया निअमन्थिओ कडुगिराण् । तो मोजवि लज्जिओ भणइ देवि ! मे खमसु अवगहं ॥११३४॥
 मो मुणिनातो रत्ता तनो आणाविओ निआवामं । नमिओ अ पृइओ खामिओ अ तं निअयमवराहं ॥११३५॥
 पुड्ठो अ भिरिमईण् भयवं ! अच्चाणभावओ रत्ता । माहूणं उवमगं काऊण कयं महापावं ॥ ११३६ ॥
 न राययाणत्थं किंपि उवायं कहेह पमिऊण । जेण कण्णं एमो पावाओ द्धुट्ठ नरेसो ॥ ११३७ ॥
 नो गगउ मुणियरिदो भेइ ! पावं कयं अणेण घणं । जं गुणिणो उवघाण् मच्चगुणाणंपि उवघाओ ॥११३८॥
 तहवि कयदुस्सयाणवि जियाण जइ होइ भावउद्धमो । ता होइ दुस्सयाणं नामो मच्चानवि न्णणं ॥११३९॥
 भानग्गुत्तामकण् अरिहाइपमिद्धमिद्धनहम्म । आराहणं मुणीहिं उवइट्ठं भव्वर्जवाणं ॥ ११४० ॥
 ता जउ केइइ तमं एयम्वाराहणं नरनगेजवि । तो द्धुट्ठ मयलाणं पावाणं नाथि भेइहो ॥ ११४१ ॥

तो सिद्धिचक्रं पूजातवोविहाणाइअं विहिं राया । भत्तीइ सिद्धचक्रं आराहइ सिद्धिचक्रमेओ ॥ ११४२ ॥
 पुत्रे अ तवोक्कमे रत्ना मंडाविए अ उज्जमणे । सिद्धिचक्रमेहीहि अट्टहि विहिआ अणुमोअणा तस्स ॥ ११४३ ॥
 सत्तहिं सएहिं तेहिं सेवयपुरिसेहिं तस्स नरवइणो । दट्टण धम्मकरणं पसंसिअं किंपि खणमित्तं ॥ ११४४ ॥
 ते अन्नदिणे रायाएसेणं सीहनामनरवइणो । हणिऊण गामामिकं जा वलिआ गोधणं गहिउं ॥ ११४५ ॥
 ता पुट्टि पत्तो सीहो बहुबलकलिओ पयंडमुअदंडो । तेण कुविएण सव्वे धाडयपुरिसा हया तत्थ ॥ ११४६ ॥
 तेऽवि मरिऊण खत्तिअपुत्ता होऊण तरुणभावेऽवि । साहूवसग्गपावप्पसायओ कुट्टिणो जाया ॥ ११४७ ॥
 जो सिद्धिचक्रो राया पुन्नपभावेण सो तुमं जाओ । सिद्धिचक्रमेहीहि मयणासुंदरि एसा मुणिअत्तत्ता ॥ ११४८ ॥
 जं पुव्वंथि हु धम्मज्जमपरा तुहहिइक्कतल्लिच्छा । आसि इमा तं जाया एसा तुह मूलपट्टमि ॥ ११४९ ॥
 तुमए जहा मुणीणं विहिआ आसायणा तहा चेव । कुट्टित्तं जलमज्जणमवि हुवत्तं च संपत्तं ॥ ११५० ॥
 जं च तए तीए सिद्धिचक्रमेहीहि वयणेण सिद्धिचक्रस्स । आराहणा कया तं मयणावयणा सुहं पत्तो ॥ ११५१ ॥
 जो एसो वित्थारो सिद्धिचक्रमेहीहि तुज्झ संजाओ । सो सयलोऽवि पसाओ नायवो सिद्धिचक्रस्स ॥ ११५२ ॥
 सिद्धिचक्रमेहीहि जाहिं विहिआ अणुमोअणा तया तुमं । ताओ इमाओ जायाओ तुज्झ लहुपट्ट देवीओ ॥ ११५३ ॥
 एआसु अट्टमीए ससवत्तीसमुहं कहियमासी । खल्लसु सपेण तुमंति तेण कम्मेण सा दट्ठा ॥ ११५४ ॥

धम्मपमंमाकरणेण तत्थ मत्तहिं मण्हिं मुहकम्मं । जं विहिअं तेण इमे गयरोगा राणया जाया ॥११५५॥
 मीद्धो य वायविहुरो पालित्ता माममणमणं दिस्सवं । जाओडहमजिअमणो चालत्ते तुज्झ रज्जहरो ॥११५६॥
 तेणं चिअ वेणं चट्ठोज्झं राणग्हिं गण्हिं । पुव्वकयन्ममेणं जाओ मे चरणपरिणामो ॥११५७॥
 मुहगरिणामेण मए जाइं मरिऊण मंजमो गहिओ । मोडहं उणन्नावहिनाणो नरनाह ! इह पत्तो ॥११५८॥
 पयं जं जेण जहा जारिम कम्मं कयं मुहं अमुहं । तं तस्म तहा तारिममुवट्ठिअं मुणसु इत्य भवे ॥११५९॥
 तं मोऊणं मिरिपालनरवरो चित्तए मचित्तमि । अहह अहो केरिमयं एअं भवनाडयसह्वं ? ॥११६०॥
 पमणेइ अ मे भयवं ! मंपइ चरणस्म नलिय मामत्यं । तो काऊण पमायं मह उचीअं दिमह करणिज्जं ॥११६१॥
 तो भणइ मुणिवरिंदो नरवर ! जाणेसु निच्छयं पयं । भोगफलकम्मवमओ इत्य भवे नलिय तुह चरणं ॥११६२॥
 सिन्नु तुमं एआइं अरिहंताइं नवावि मुएयाइं । आराहंतो सस्मं नवमं मग्गणि पाविहिमि ॥११६३॥
 तन्नोवि उत्तरुत्तन्नग्गुमुस्वाइं अणुहवंतो अ । नवमे भवंमि मुस्सवं मामयमुस्सवं धुवं लहमि ॥११६४॥
 तं मोऊणं गया माणंदो निअगिहंमिंपत्तो । मुणिनाहोजवि अ तत्तो पत्तो अन्नत्य विहरंतो ॥११६५॥
 मिरिपालोजवि इ गया भर्त्ताण् पिअयमाहिं मंजुत्तो । पुव्वुत्तनिद्वाणेणं आराहड सिद्धवर चहं ॥११६६॥
 अइ पयगंमुंदरी भणउ नाह ! जड आ तए कया पुच्चिं । मिरिमिद्धचहएआ तडआनो आमि मूरि धणं ॥११६७॥

इहिं च तुम्ह एसा रजसिरी आथि वित्यरसमेआ । ता कुणह वित्थरेणं नवपयपूअं जहिच्छाए ॥ ११६८ ॥
 तं सोऊणं अङ्गरुअभत्तिसत्तीहिं संजुओ राया । अरिहंताइपयाणं करेइ आराहणं एवं ॥ ११६९ ॥
 नव चेईहरपडिमा जिन्नुद्धाराइ विहिविहाणेणं । नाणाविहपूआहिं अरिहंताराहणं कुणइ ॥ ११७० ॥
 सिद्धाणंवि पडिमाणं कारावणपूअणापणामेहिं । तग्गयमण्ञाणेणं सिद्धपयाराहणं कुणइ ॥ ११७१ ॥
 भत्तिवहुमाणवंदणवेआवच्चाइकज्जमुज्जुत्तो । सुस्ससणविहिनिउणो आयरिआराहणं कुणइ ॥ ११७२ ॥
 ठाणासणवसणाई पढंतपाढंतयाण पूरंतो । दुविहभत्तिं कुणंतो उवञ्जायाराहणं कुणइ ॥ ११७३ ॥
 अभिगमणवंदणमंसणेहिं असणाइवसहिदाणेहिं । वेआवच्चाईहि अ साहुपयाराहणं कुणइ ॥ ११७४ ॥
 रहजत्ताकरणेणं सुत्तिथजत्ताहिं संघपूआहिं । सासणपभावणाहिं सुदंसणाराहणं कुणइ ॥ ११७५ ॥
 सिद्धंतसत्तयपुत्थयकारावणरक्खणच्चाणाईहिं । सजायभावण इहिं नाणपयाराहणं कुणइ ॥ ११७६ ॥
 वयानिअमपालणेणं विरइक्कपराण भत्तिकरणेणं । जइधम्मणुरागेणं चारित्ताराहणं कुणइ ॥ ११७७ ॥
 आसंसाइविरहिअं वाहिरिंभितरं तवोकम्मं । जहसत्तीइ कुणंतो सुद्धतवाराहणं कुणइ ॥ ११७८ ॥
 एमेयाइं उत्तमपयाइं सो दव्वभावभत्तीए । आराहतो सिरिसिद्धचक्कमच्चेइ निच्चंपि ॥ ११७९ ॥
 एवं सिरिपालनिवस्स सिद्धचक्कणं कुणंतस्स । अधंपंचमवरिसेहिं जा पुन्नं तं तवोकम्मं ॥ ११८० ॥

तनो रत्ना निअरज्जलच्छिवित्थारगरुअसत्तीण् । गुरुभत्तीण् कारिउमारद्धं तरस उज्जमणं ॥ ११८१ ॥
 कथयि गिच्छिन्ने जिणहरंमि काउं निवेइअं पीढं । विच्छिण्णं वरकुट्टिमधवलं नवरंगकयचित्तं ॥ ११८२ ॥
 माल्लिगमुहेहिं धन्नेहिं पंचवन्नेहिं मंतपूण्हिं । रइअण मिद्धचकं संपुन्नं चित्तचुज्जकरं ॥ ११८३ ॥
 तय्य य अरिहंताइमु नवमु पणमु ममणिमंडाडं । नालियरगोलयाइं मामन्नेण ठविजंति ॥ ११८४ ॥
 देण पुणो नगवइणा मयणामहिणं वरवियेण । तांडीण गोलयाइं विमेममहिंयाइं ठवियाइं ॥ ११८५ ॥
 जहा-अरिहंतपण् धवलं चंदणकपूरलेवमिअवन्नं । अडककेअणचउतीमहीरयं गोलयं ठविअं ॥ ११८६ ॥
 मिद्धपण् पुण रत्ते इगर्तामपवालमइमाणिहं । नवरंगयुसिणविहिअणलेवगुग्गोलयं ठविअं ॥ ११८७ ॥
 कणयागे गरिण् गोलं गोमेअपंचरयणजुअं । छर्तामकणयकुमुमं चंदणयुमिणंफियं ठविअं ॥ ११८८ ॥
 उज्जानायाण् नीले अहिल्लयदल्नीलगोलयं ठविअं । चउरिंदीलीकल्लिअं मरगयणवनिगयजुयं ॥ ११८९ ॥
 गहपण् पुण भागे ममयमयं पंचरायपट्टकं । मगवीमइरिट्टिमाणं भत्तीण् गोलयं ठविअं ॥ ११९० ॥
 भेत्तेमु निअपणमुं चंदणमिअगोलम् ट्वइ गया । मगमट्टिगवनामयरिणन्नमुत्ताहल्लममेण् ॥ ११९१ ॥
 अन्नं च नयपयाणं उदेमेणं नगेमगे तय्य । तत्तव्यन्नाइं गुगेरुमालात्तीगइं मंडेइ ॥ ११९२ ॥
 मोल्लम अणाहणनु अ गरुआइं मरुगइं जिंगाइं । मंडानेअ नग्गिंदो नाणामणिगयणचिनाइं ॥ ११९३ ॥

इगमोलसपंचसु सीइ दोसु चउसट्टि सरसदक्खाओ । कणयक्कचोलिआइं मंडावइ अट्टवगेसु ॥ ११९४ ॥
 मणिकणगनिम्मिआइं नरनाहो अट्ट वीअपूराइं । वगंतर गयपढमे परमिडिपयंमि ठावेइ ॥ ११९५ ॥
 स्वारिकपुंजयाइं ठावइ अडयाल्लद्धिठाणेसु । गुरुपाउआसु अट्टसु नाणाविहदाडिमफलाणि ॥ ११९६ ॥
 नारिंगाइफलाइं जयाइठाणेसु अट्टसु ठवेइ । चत्तारि उ कोहलए चक्काहिट्टायगपएसु ॥ ११९७ ॥
 आसन्नसेवयाणं देवीणं वारस य वयंगाइं । विज्जसुरिजक्खजविखणी चउसट्टिपएसु पूगाइं ॥ ११९८ ॥
 पीअवलीक्खडाइं चत्तारि दुवारपालगपएसु । कसिणबलीक्खडाइं चउवीरपएसु ठविआइं ॥ ११९९ ॥
 नवनिहिपएसु कंचणकलसाइं विचित्तरयणपुन्नाइं । गहदिमिवालपएसु अ फलफुल्लाइं सवन्नाइं ॥ १२०० ॥
 इच्चाइगुरुअविथरसहिअं मंडाविज्जणमुज्जमणं । ण्हवणूसवं नरिंदो कारावइ वित्थरविहीए ॥ १२०१ ॥
 विहिआए पूआए अट्टपयाराइ मंगलावसरे । संघेण तिलयमाला मंगलकरणं कयं रन्नो ॥ १२०२ ॥
 तओ-जो धुरि सिरि अरिहंतमूलदढपीढपइट्टिओ । सिद्धसूरिउवजाय साहु चउसाहगरिट्टिओ ॥
 दंसणनाणचरित्तवहिं पडिसाहिं सुंदरु । तत्तक्खसरसरवगालद्धि, गुरुपयदलडंवरु ॥ दिसिवालजक्ख-
 जक्खिणी-पमुहसुरकुमुमेहिं अलंकिओ । स सिद्धक्कगुरुकणपतरु अम्हह मणवंछिअ दिअओ ॥ १२०३ ॥
 इच्चाइ नमुक्कारे भणिज्जण नरेसरो गहीरसरं । सक्कत्थयं भणिता नवपयथवणं कुणइ एवं ॥ १२०४ ॥

उपपन्नमन्त्राणमहोमयाणं. मपाडिहेरामणमंष्टिआणं । सद्देसणाणंदियसज्जणाणं, नमो नमो

होउ मया जिणाणं ॥ १२०५ ॥

मिद्धाणमाणंदरमालयाणं. नमो नमोऽणंतत्रउक्कयाणं । मूरीण दूरीकयकुग्गहाणं, नमो नमो

सूरसमपभाणं ॥ १२०६ ॥

मुत्तत्थविन्थारणतप्पराणं. नमो नमो वायगकुंजरणं । साहण संसाहिअमंजभाणं, नमो

नमो मुद्धदयादभाणं ॥ १२०७ ॥

जिणुत्ततते रुद्धवत्तणम्म. नमो नमो निम्मलदंमणस्स । अन्नाणमम्मोहत्तमोहरस्स, नमो

नमो नाणादिवायरस्स ॥ १२०८ ॥

आगाहिआज्जंदिअमण्डियम्म. नमो नमो संजमवीरियस्स । कम्मइमुम्मूलणकुंजरस्स,

नमो नमो निव्वनवोभरस्स ॥ १२०९ ॥

इअ नयपयमिदं लद्धिविजानमिदं, पयाडिअमरवग्गं हीतिरेहामग्गं । दिमिवइसुरमारं

त्थेणिपीडावयारं. निजयविजयचहं मिद्धचहं नमामि ॥ १२१० ॥

नत्तंनगहिं मंगान्त्रेहिं नाम्मणं पभावंतो । नाहमिअचच्छलं करेइ वग्गमंघपूअं च ॥ १२११ ॥

एवं सो नरनाहो सहिओ ताहिं च पट्टदेवीहिं । अन्नेहिनि वहूएहि आराहइ सिद्धवरचक्रं ॥ १२१२ ॥
 अह तस्स मयणसुंदरिपमुहाहिं राणियाहिं संजाया । नव निखमगुणजुत्ता तिहुअणपालाहणो पुत्ता ॥ १२१३ ॥
 गयरहसहससनवगं नव लम्बाइं च जच्चतुरयाणं । पत्तीणं नवकोडी तस्स नरिंदस्स रज्जंमि ॥ १२१४ ॥
 एवं नवनवलीलाहिं चैव सुक्खाणि अणुहंवतो सो । धम्मनिईइ पालइ रज्जं निकटयं निच्चं ॥ १२१५ ॥
 रज्जं च तस्य पालंतयस्य सिरिपालनवरिदस्स । जायाइं जाव सम्मं नव वाससयाइं पुन्नाइं ॥ १२१६ ॥
 ताव निवो तं तिहुअणपालं रज्जंमि ठावइत्ताणं । सिरिसिद्ध चक्कनवपयलीणमणो संश्रुणइ एवं ॥ १२१७ ॥
 सेसतिभवेहिं मणुएहिं जेहिं विहियारिहाइठाणेहिं । अज्जिजइ जिणगुत्तं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२१८ ॥
 जे एगभवंतरिया रायकुले उत्तमे अवयरंति । महसुमिणसूइअगुणा ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२१९ ॥
 जेसिं जम्मंमि महिमं दिमाकुमारीओ सुरवरिंदा य । कुव्वंति पहिट्टमणा ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२० ॥
 आजम्मंमिपिहु जेसिं देहे चत्तारि अइसया हुंति । लोगच्छेरयभूया ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२१ ॥
 जे तिहुनाणसमग्गा खीणं नाऊण भोगफलकम्मं । पडिबज्जंति चरित्तं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२२ ॥
 उवउत्ता अपमत्ता सिअझाणा खवगसेणिहयमोहा । पावंति केवलं जे ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२३ ॥
 कम्मक्खइया तह सुरकया य जेसिं च अइसया हुंति । एगारसगुणवीसं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२४ ॥

जे अट्ट्याडिहारेहि मोहिआ मेविया सुरिंदेहि । विहरति मया कालं ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२५ ॥
 पणतीमगुणगिराण जे अ विवोहं कुणति भव्वाणं । मोहिगेडे विहरंता ते अरिहंते पणिवयामि ॥ १२२६ ॥
 अग्रहंता वा मामन्तकेवला अकयक्कयमसुधाया । मेलेमीकरणेणं होऊणमयोगिकेवल्लिणो ॥ १२२७ ॥
 जे दूचरिमीमि समण् दुमयरिपयडीओ तेरम अ चरमे । सुविऊण सिवं पत्ता ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२२८ ॥
 चरमंगतिभागोणावगाहणा जे अ एगसमयमि । मंपत्ता लोगगं ते सिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२२९ ॥
 पुब्बापओग अमंगा नंधणछेया महावतो चावि । जेमिं उट्ठा हु गई ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२३० ॥
 ईमीपच्चागण उवरिं मल्लु जोयणमि लोगंते । जेमिं टिई पमिद्धा ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२३१ ॥
 जे अ अणंता अपुणच्चावा य अमरीरया अणावाहा । दंमणनाणुवउत्ता ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२३२ ॥
 जेज्जंतगुणा विगुणा इगतीमगुणा अ अहव अट्टगुणा । भिद्धाणंतनउत्ता ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२३३ ॥
 जह नगरगुणे सिच्छो जाणंतोजवि ह कहेउममत्थो । तह जेगि गुणे नाणी ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२३४ ॥
 जे अ अंतमणुत्तरमणोवमं मामयं मयाणंदं । भिद्धिमुहं मंपत्ता ते भिद्धा दित्तु मे भिद्धि ॥ १२३५ ॥
 जे पंचविन्नयोर आयसमाणा सया पयामेनि । लोयाणणुगहत्थं ते आयगिण् नमंगामि ॥ १२३६ ॥
 देसमसुत्तजाडुच्चाडगहिं चहुगुणगणेहिं मंजुत्ता । जे हुंति जुगे पवग ते आयगिण् नमंगामि ॥ १२३७ ॥

જે નિચ્ચમપ્યમત્તા વિગહવિરત્તા કસાયપરિચ્છતા । ધર્મોવણસસત્તા તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૩૮ ॥
 જે સારગવારણચોયણાહિં પડિચાયણાહિં નિચ્ચંપિ । સારંતિ નિયં ગચ્છં તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૩૯ ॥
 જે મુણિયમુત્તસારા પરોવયારિક્ષત્પરા દિંતિ । તત્તોવણસદાણં તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૪૦ ॥
 અત્થામિણે જિણસુરે કેવલિચંદેડવિ જે પર્હુબ્બ । પયડંતિ હહ પ્યત્થે તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૪૧ ॥
 જે પાવભરકંતે નિવડંતે ભવમહંધકૂવંમિ । નિત્થારયંતિ જિણે તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૪૨ ॥
 જે માયતાયવાંધવપમુહેહિંતોડવિ इत्થ જીવાણં । સાહંતિ હિંઅં કજ્જં તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૪૩ ॥
 જે વહુલહિંસામિદ્ધા સાહસયા સાસણં પમાવંતિ । રાયસમા નિચ્ચિત્તા તે આયરિણે નમંસામિ ॥ ૧૨૪૪ ॥
 જે વારસંગસજ્ઞાયપારગા ધારગા તયત્થાણં । તદુભયવિત્થારયા તેડહં જ્ઞાણમિ ઉજ્ઞાણે ॥ ૧૨૪૫ ॥
 પાહાણસમાણેડવિ હુ કુણંતિ જે સુત્તધારયા સીસે । સયલજ્જણપૂયાણિજ્જે તેડહં જ્ઞાણમિ ઉજ્ઞાણે ॥ ૧૨૪૬ ॥
 મોહાહિદ્દનદ્દુપ્પનાણજીવાણ ચેયણં દિંતિ । જે કેડવિ નરિંદા હવ તેડહં જ્ઞાણમિ ઉજ્ઞાણે ॥ ૧૨૪૭ ॥
 અન્નાણવાહિવિહુરાણ પાણિણં સુઅરસાયણં સારં । જે દિંતિ મહાવિજ્ઞા તેડહં જ્ઞાણમિ ઉજ્ઞાણે ॥ ૧૨૪૮ ॥
 પુણવળમંજણમળગયદમણંકુસસરિસનાણદાણં જે । દિંતિ સયા ભવિયાણં તેડહં જ્ઞાણમિ ઉજ્ઞાણે ॥ ૧૨૪૯ ॥
 દિણમાસજીવિયંતાહં સેસદાણાહ મુણિંડં જે નાણં । મુત્તિંતં દિંતિ સયા તેડહં જ્ઞાણમિ ઉજ્ઞાણે ॥ ૧૨૫૦ ॥

अन्नाणंधे लोयणे जे पमत्थमत्थमुहा । उग्याडयंति मम्मं तेऽहं आणमि उज्झाण् ॥ १२५१ ॥
 चावन्नवण्णचंदणरमेण जे लोयपावतावाहं । उवमामयंति सहसा तेऽहं आणमि उज्झाण् ॥ १२५२ ॥
 जे गयकुमरतुह्ना गणतत्तिपरा अ मूरिपयलुगा । वायंति मीसवगं तेऽहं आणमि उज्झाण् ॥ १२५३ ॥
 जे दंसणनाणचरित्तरुवरयणत्तण ङ्केण । माहंति मुक्खमगं ते मन्वे साहुणो वंदे ॥ १२५४ ॥
 गयदुविहट्टुआणा जे आइअधम्मसुक्खाणा य । सिम्बंति दुविह मिक्खं ते मन्वे साहुणो वंदे ॥ १२५५ ॥
 गुनित्तण गुत्ता निमहरहिया तिगारवविमुक्का । जे पाल्यंति तिपइं ते मन्वे माहुणो वंदे ॥ १२५६ ॥
 चउविहयिगहविरत्ता जे चउविहचउकमायपरिचत्ता । चउहा दिंसंति धम्मं ते मन्वे माहुणो वंदे ॥ १२५७ ॥
 उअअपंगपमाया निज्जिअपंचिदिया य पालंति । पंचेव समिइओ ते मन्वे माहुणो वंदे ॥ १२५८ ॥
 लज्जीवकायरत्तवणनिउणा हाभाइल्लहमुक्का जे । धारंति अ वयल्लहं ते मन्वे साहुणो वंदे ॥ १२५९ ॥
 जे जियमत्तभया गयअट्टमया नचावि वंमगुत्तीओ । पालंति अणमत्ता ते मन्वे माहुणो वंदे ॥ १२६० ॥
 दम्मविहधम्मं नह चाग्मेव पडिमाओ जे अ कुब्बंति । चारमविहं नचोवि अ ते मन्वे साहुणो वंदे ॥ १२६१ ॥
 जे मनरमंजमंगा उच्चदाट्टारमहम्मलिंगा । विहरंति कम्मभूमिमु ते मन्वे माहुणो वंदे ॥ १२६२ ॥
 जे मुरदेवगुरुधम्मनत्तमंगपनिमइहणरुचं । वणिज्जइ मम्मत्तं ते मम्महंमणं नमिमो ॥ १२६३ ॥

ज्ञावेसकुंडाकोडीसागरसेमा न होइ कम्मठिई । ताव न जं पाविज्जइ तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२६४ ॥
 भव्याणमद्धपुगलपरियट्टवसेसभवनिवासाणं । जं होइ गंठिभेए तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२६५ ॥
 जं च तिहा उवसमिअं खओवसमियं च खाइयं चैव । भाणियं जिणिदसमए तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२६६ ॥
 पण वारा उवसमिअं खओवसमियं असंखसो होइ । जं खाइअं च इक्कसि तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२६७ ॥
 जं धम्मदुममूलं भाविज्जइ धम्मपुरणपेवसं च । धम्मभवणपीठं वा तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२६८ ॥
 जं धम्मजयाहारं उवसमरसभायणं च जं वित्ति । मुणिणो गुणरयणनिहिं तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२६९ ॥
 जेण विणा नाणांपिहु अपमाणं निफलं च चारितं । मुखोऽवि नेव लब्भइ तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२७० ॥
 जं सहहाणलक्खणमूसणपमुहोहिं बहुअभेणीह । वणिज्जइ समयमी तं सम्मदंसणं नमिमो ॥ १२७१ ॥
 सव्वन्नुपणीयागमभाणियाण जहट्टियाण तत्ताणं । जो सुद्धो अववोहो तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७२ ॥
 जेणं भवखाभक्खं पिज्जापिजं अगम्ममवि गम्मं । किच्चाकिच्चं नज्जइ तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७३ ॥
 सयलकिरिआण मूलं सद्धा लोअंमि तीइ सद्धाए । जं किर हवेइ मूलं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७४ ॥
 जं मइसुअओहिमयं मणपज्जवरूवकेवलमयं च । पंचविहं सुपसिद्धं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७५ ॥
 केवलमणोहिणंपि हु वयणं लोयाण कुणइ उवयारं । जं सुयमइरूवेणं तं सन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७६ ॥

मुयनाणं चैव दुवालमंगरुचं परुविअं जत्थ । लोयाणुवयाकरं तं मन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७७ ॥
 नत्तुविय जं भव्वा पढंति पाढंति दिति निमुणंति । पूयंति लिहावंति अ तं मन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७८ ॥
 जम्म्य वलेणं अज्जवि नज्जइ नित्थलोयगोयरवियागे । करगहियामत्थयंणिव तं मन्नाणं मह पमाणं ॥ १२७९ ॥
 जम्म्य पमाणं जणा हवंति लोयंमि पुच्छणिज्जा य । पूज्जा य वण्णणिज्जा तं मन्नाणं मह पमाणं ॥ १२८० ॥
 जं देसविग्गड्ढं मन्थविग्गड्ढं च अनुक्कमो । होइ गिहीण जईणं तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८१ ॥
 नाणंमि दंमणंमि अ नंपुण्णफलं फलंति जीवाणं । जेणं विअ परिअरिया तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८२ ॥
 जं च जईण जहत्तफलं मुमामाइयाइ पंचविहं । मुपमिद्धं जिणम्मग्ग तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८३ ॥
 जं पड्डिवन्नें परिपाल्लियं च मम्मं परुवियं दिन्नें । अन्नेमिं च जिणेहिंवि तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८४ ॥
 कस्संय्हाणमन्नं डं गज्जमिहिं चडअ चक्कट्ठोहिं । जं मम्मं पड्डिवन्नें तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८५ ॥
 जं परिचिन्ना दम्मगाइणोऽवि जीवा हवंति नित्तोण् । मयलज्जणपयणिज्जा तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८६ ॥
 जं पाण्डेनाग मुणीग्गण पाग्ग णमंति नाणंदा । देविंदराणविंदा तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८७ ॥
 जं नाणंनग्गुणंमि हु यणिज्जड मत्तग्गभेअत्त नग्गभेअं । ममयंमि मुणियग्गहिं तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८८ ॥
 मग्गिइओ गुत्तीओ नंतीरमुग्गओ मित्तिचाइओ । माहंति जम्म मिद्धं तं चारित्तं जग्ग जयइ ॥ १२८९ ॥

बाहिरमब्भितरयं वारसभेयं जहुत्तरगुणं जं । वणिज्जइ जिणसमए तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९० ॥
 तवभवसिद्धिं जाणंतएहिं सिरिसिहनाहपमुहेहिं । तिथ्यरेहि कयं जं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९१ ॥
 जेण खमासाहिणं कएण कम्माणमवि निकायाणं । जायइ खओ खणेणं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९२ ॥
 जेणं चिय जलणेण व जीवसुवन्नाउ कम्मकिट्ठाइं । फिट्ठति तक्खणं चिय तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९३ ॥
 जस्स पसाएण धुवं हवंति नाणाविहाउ लद्धीओ । आमोसहिपमुहाओ तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९४ ॥
 कण्ठतरुस्स व जस्सेरिसाउ सुरनरवराण रिद्धीओ । कुसुमाइं फलं च सिवं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९५ ॥
 अच्चंतमसज्झाइं लीलाइवि सव्वलोकज्जाइं । सिज्झति ज्ञात्ति जेणं तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९६ ॥
 दहिदुब्बियाइमंगलपयत्थसत्थंमि मंगलं पढमं । जं वन्निज्जइ लोए तं तवपयमेस वंदामि ॥ १२९७ ॥
 एवं च संश्रुणंतो सो जाओ नवपएसु लीणमणो । तह कहवि जहा पिक्खइ अप्पाणं तंमयं चेव ॥ १२९८ ॥
 एयंमि समयकाले सहसा पुणं च आउयं तस्स । मरिऊणं सिरिपालो नवमे कणंमि संपत्तो ॥ १२९९ ॥
 माया य मयणहुंदरिपमुहाओ राणियाओ समयंमि । सुहज्झाणा मरिऊणं तत्थेव य सुरवरा जाया ॥ १३०० ॥
 तत्तो चविऊण इमे मणुअभवं पाविऊण कयधम्मा । होहिंति पुणो देवा एवं चत्तारि वाराओ ॥ १३०१ ॥
 सिरिपालभवाउ नवमे भवंमि संपाविऊण मणुयत्तं । खविऊण कम्मरासिं संपाविस्संति परमपयं ॥ १३०२ ॥

पयं भो मगहेमर ! कहियं सिरिपालनवरचरित्तं । मिगिभिद्धचमहापयंजुअं चित्तचुलकरं ॥ १३०३ ॥
 नं मोऊणं मेणियगओ तवपयममुद्धसियभावो । पभणेइ अहह केरिममेयाण पयाण माहणं ? ॥ १३०४ ॥
 तो भणड गणी नरवर ! पत्तं अरिहंनपयदमाणं । देवपालेण रजं मक्कत्तं कत्तिण्णावि ॥ १३०५ ॥
 गिद्धपयं आयंता के के मियसंपयं न संपत्ता । मिगिण्डुर्गयपंडवपउममुणिंदाइणो लोए ॥ १३०६ ॥
 नादियवाचममिअपावभगेजवि हु पणमिनरनाहो । जं पावइ मुररिद्धिं आयरियणयपमाओ मो ॥ १३०७ ॥
 लहुयंणि मुक्खडइं आगहंतेहिं वयरमज्जायं । पत्तो मुमाहुवाओ मीमेहिं भीह्मिगिगुरुणो ॥ १३०८ ॥
 नाहुययिगहणया आगहणया य दुक्खमुक्खवाइं । ऋणिणेरिह्मिणीजिजेहिं किं नहु पत्ताइं गुन्याइं ॥ १३०९ ॥
 दंगणपयं निमुद्धं पणिपालंतीड निचलमणाए । नार्गडवि मुल्लमाए जिणगओ कुणइ मुयसंमं ॥ १३१० ॥
 नाणपयम्म विगहणफल्लंमि नाओ ह्वेइ मागनुमो । आगहणाफल्लंमी आहरणं होड मल्लमई ॥ १३११ ॥
 नागिनपयं नह भावओवि आगहियं मिवभवंपि । जेणं जंबुदुमारे जाओ कयजणनमुक्करो ॥ १३१२ ॥
 बीरगमंणं नह कहवि तवपयगाराहियं मुग्नरुक्ख । जह दमयंतीड भवे फल्लियं नं तारिम्मफलेहिं ॥ १३१३ ॥
 हि चट्ठणा भगेइमर ! पयाण पयाण भत्तिभावेणं । नं आगमेमि होह्मि नित्तयगे नत्ति येदेहो ॥ १३१४ ॥
 तन्ना पयाइं पयाइं नेण जिणमामणन्य मत्ताम्मं । नाऊणं भो भविया ! आगहह मुदभावेण ॥ १३१५ ॥

प्रयाहं च पयाहं आराहंताण भव्वसत्ताणं । हुंतु सयावि हु मंगलकछाणसमिद्धिविद्धीओ ॥ १३१६ ॥
 एवं तिकालगोअरनाणे सिरिगोयमंमि गणनाहे । कहिऊण ठिए सेणियराओ जा नमवि मुणिनाहं ॥ १३१७ ॥
 उट्टेइ तओ हरिसियचित्तो ता तत्थ केवि नरनाहं । विन्नवइ देव ! वद्धाविज्जसि वीरागमेण तुमं ॥ १३१८ ॥
 तं सोऊणं सेणिअनरनाहो पमुइओ सचित्तंमि । रोमंक्कवचिअतणू वद्धावाणिं च से देई ॥ १३१९ ॥
 इत्थंतरंमि तिहुयणभाणू सिरिवद्धमाणजिणनाहो । अइसयसिरीसणाहो समागओ तत्थ उजाणे ॥ १३२० ॥
 देवेहिं समवसरण रइयं अचंतसुंदरं सारं । सिरिवद्धमाणसामी उवविट्ठो तत्थ तिजयपहू ॥ १३२१ ॥
 गोयमपमुहेसु गणीसरेसु सक्काइएसु देवेसु । सेणिअपमुह निवेसु अ तहिं निविट्ठेसु सब्बेसु ॥ १३२२ ॥
 सेणिअमुहिस्स पहू पभणइ नरनाह ! तुज्झ चित्तंमि । नवपयमाहप्पमिणं अइगुरुयं कुणइ अच्छरियं ॥ १३२३ ॥
 तं च इमेसिं पयाणं कित्तियमित्तं इमं तए नायं । जं सव्वाण सुहाणं मूलं आराहणमिमेसिं ॥ १३२४ ॥
 एयाराहणमूलं च पाणिणं केवलो सुहो भावो । सो होइ धुवं जीवाण निम्मलपण नन्नेसिं ॥ १३२५ ॥
 जेवि य संकप्पवियप्पवज्जिया हुंति निम्मलपणो । ते चेव नवपयाहं नवसु पएसुं च ते चेव ॥ १३२६ ॥
 जं ज्ञाया ज्ञायंतो अरिहंतं रूवसुपयपिंडत्थं । अरिहंतपयमयं चिय अपणं पिक्खेइ पच्चक्खं ॥ १३२७ ॥
 रूवाईअसहावो केवलसन्नाणदंसणाणंदो । जो चेव य परमप्पा सो सिद्धप्पा न संदेहो ॥ १३२८ ॥

पंचन्याणमयायिन्यमहामंतज्ञाणलीलमणो । पंचविहायारमओ आयच्चिअ होइ आयगिओ ॥ १३२९ ॥
 महयाणज्जायदुवालसंगमुत्तयतदुभयरहस्सो । मज्जायतणरणा पमणा चैव उवट्ठाओ ॥ १३३० ॥
 रयणत्ताण गिवण्हमंसाहणमावहाणजोगनिगो । माहू हवेइ एसो अप्पुच्चिय निच्चमयमत्तो ॥ १३३१ ॥
 भोहम्म ग्वओवममा ममंवेगाइलसखणं परमं । मुहपरिणाममयं नियमप्याणं दंसणं मुणह ॥ १३३२ ॥
 नाणावरणम्म ग्वओवममेण जहट्टियाण तत्ताणं । मुद्धाववोहरवो अप्पुच्चिय बुच्चण् नाणं ॥ १३३३ ॥
 गेल्लमकमानयननोक्कमानयगहियं विमुद्धलेमाणं । ममहावट्ठिअं अण्णामेव जाणेह चारित्तं ॥ १३३४ ॥
 उच्चानिगेहओ मुद्धमंवेगो परिणओ अ ममयाण् । कम्माइं निजरंनो तवोमओ चैव पगणा ॥ १३३५ ॥
 मयं च टिण् अण्णामेव नवणयमयं विआणित्ता । अपमि चैव निच्चं लीणमणा होह भो भविआ ! ॥ १३३६ ॥
 तं मोड्डणं भिग्गिर्वामियं मेणिओ नरवरिंदो । माणंदो मंपत्तो निययावानं मुहावानं ॥ १३३७ ॥
 निग्गिर्गज्जिओअवि द्दु रिणयकच्च कुग्गहण्हं निवारंतो । भवियकमलपडिचोहं कूणमाणो विहरड महीण् ॥ १३३८ ॥
 पत्ता नवणयमाहपयारमिणिपालनवरिंदकहा । निमुणंतकहंताणं भवियाणं कूणउ कड्डाणं ॥ १३३९ ॥
 भिग्गिअअण्णगणहण्णदुपदहेमविलयमरणं । मीयेहिं रयणमेहरमुरीहिं उमा द्दु मंक्कलिया ॥ १३४० ॥
 कम्मदीअमंवेदेण मादुणा विगमम नग्गिमि । नउदमअट्टावीने लिहिया गुरुभत्तिकज्जिणणं ॥ १३४१ ॥

सायरमेरु जा माहियलमि जा नहयलमि ससिसूरा । वट्टति ताव नंदउ वाइजंता कहा एसा ॥ १३४२ ॥

॥ इति श्रीसिद्धचक्रमाहात्म्ययुता-श्रीश्रीपालनरेन्द्रकथा समाप्ता ॥

। इति श्रीरत्नशेखरसूखिर्यत्रिहितं श्रीश्रीपालचरित्रं समाप्तम् ।

॥ ताम्रपत्रारूढ—श्रीमिद्वचक्रयन्त्रमहात्म्ययुक्त—

श्री-श्रीपालनेरन्द्र-चरित्र-प्रशस्तिः ॥

ॐ नमः । अथ त्रिकालात्राधिताविच्छिन्न-प्रभावशालि-स्याद्वादमुद्रामुद्रित-सर्वज्ञशामनमान्य-सर्वज्ञास्य-
मित्रान्ननोद्वेग-निर्मलनवनीत-देवगुरु-धर्ममय-नवपद-स्वरूपं । सकलद्रव्येश्वरकालमावाप्त्यावत्यनुपममहिम्न-
मित्राचार्योपायाय-साधु-दर्शन-ज्ञान-चारित्र-तपोधर्ममाधनधर्मि-श्रीममुदायगुरुरूपं । त्रिजगद्धर्तिभुगबुरनेन्द्रा-
दिशद्वज्रगर्भेभित्तं । समग्र-भव्यजन-मनोवाञ्छितदानैकवन्धकशानित्य-चिन्तामणिसमं, भूतभाविवर्तमान-
कालीनागिच्छ-नन्त्र-मन्त्र-यन्त्राधिगज-गजेश्वरः । श्रीमिद्वचक्र-महायन्त्रं, हृद्य-हृदयकमन्त्रकोशे सुच्यन्ता-
जराज-गौरित-समग्र-यादवाधिपत्ययुताभिलिपिनाभिल्यागादिपूरकं, सम्पूर्णजनममुदावदुःसर्दोर्भग्यदाग्नि-रेग-
शोकादिद्रव्य-भावमंकिष्ट-महद्विचक्रं, विश्वविश्वगर्भाहितपरिपूरकं, द्रव्य-भावमाधन-सामग्री-गण्यनि-
मिदि-गार्गदेशकः शङ्केश्वरग्रामस्य-शङ्केश्वर-नीर्योधिपति-श्रीजलेश्वरगार्गनाथजिनेश्वरं विनय-बहुमान-पुण्यमं-
चन्दिका च मया ताम्रपत्रारूढ-श्रीमिद्वचक्रयन्त्र-महात्म्ययुक्त-श्रीश्रीपालनेरन्द्र-चरित्र-प्रशस्तिः प्रारभ्यते ।

वेक्रमीय चतुर्दशशतोपर्यष्टाविंशतितमे संवत्सरे बृहद्गच्छीय-श्रीमद्वज्रसेनसुरिपट्टप्रभावक-श्रीहेम-
तिलकसुरिसुविनेयश्रीरत्नशेखरसूरिभिः सुसंकलितं, तच्छिष्य-श्रीहेमचन्द्रमुनिभिः सुलिखितं, सरल-
प्राकृत-भाषालङ्कृतं, त्रयोदशशतीद्विचत्वारिंशत्पुनीतपद्यबद्धमलौकिक-श्रीसिद्धचक्रमहात्म्यसंयुक्तं श्रीश्रीपाल-
नरेन्द्र-चरित्रमिदमेवाद्यापि-पर्यन्तकालेऽप्यागमनुसारिशाश्वताराधकानामनुपम-हृद्य-हृदये पुनः पुनः वीर्योल्लास-
वृद्धिकरणैकबद्धकक्षी भवतीति-सुयुक्तियुक्त-सुसंगतिमिति सर्वजन-सम्मतम् ।

ततो भारतवर्षीय-पश्चिम-खानदेशान्तर्गत- श्रीशीरपुरनामक-ग्रामे प्रगटप्रभावि-श्रीपद्मप्रभ-
स्वामिप्रासादसमीपे श्रीजैनश्वेताम्बरमूर्तिपूजक-पौषधशालायां चातुर्मासिकस्थित-पन्यासप्रवर- श्री चन्द्रसाग-
रणिन्द्रद्युविनेयपन्यासहीर-ज्ञान-रैवत-हिमांशु-चन्द्रकान्त-चन्द्रप्रभसागर-मध्यवर्तिप्रामुख्यानां, वर्तमान-
कालीन-गीतार्थ-सर्वभौमाद्यप्रावचानिक-प्रभावक-जैनागम-मन्दिरादिसंस्था-संस्थापकागमोद्धारक-
श्रीआनन्दसागरसूरीश्वर-विद्वद्धिनेयपन्यास-प्रवराणां, यन्त्राधिराज-श्रीसिद्धचक्र-सुधास्वादोद्यत-भव्यभाव-

भायोदोवगम्योदय—श्रीमिद्वचक—नवपदाराधकममाजादिशामनहितवर्धकनैकनैकमंश्रा—मंश्रापकानां
 कलिकालमवज्ज १००८ श्रीहेमचन्द्रमरिपुरंदरप्रणीत- श्रीमिद्वहेमचन्द्र-शब्दानुशामनश्चमृत्रवृत्तिन्यामरत्ना-
 कगवनागिका-श्रीआनन्दवोधिनी-वृत्तिकार-वैयाकरण-कैमरिणां. श्रीमिद्वचकाराधन-तीर्थोद्धारक-पृ. पं.
 श्रीचन्द्रनागरगणान्द्रानाममोत्रोपदेशादौः स्वकीय-स्वकीयमम्वन्धि—”स्व. श्रेष्ठि मटिआ हीराचन्द. स्व. श्रेष्ठि-
 नाकरचन्द. गवचन्द. स्व. श्रेष्ठि-लक्ष्मीचन्द-उत्तमचन्द-धर्मपत्नी-दीवालीवाडू, स्व. श्रेष्ठि श्रीलानन्द
 दीराचन्द. स्व. दगडुभाड देवचन्द.” इत्यादि स्वर्गवाभिप्रातृ-प्रातृ-माना-माना-मह-पितृ-मंचन्धि-मुपुण्य-
 म्भरणाथं स्मरण “श्रेष्ठिवर्य-गुवचन्द-हीराचन्द. श्रेष्ठिवर्य-कपूरचन्द-गुवचन्द-हीराचन्द. श्रेष्ठिवर्य-नेलचन्द.
 लक्ष्मीचन्द. श्रेष्ठिवर्य नगीनदाम लालचन्द. गुलाचन्द. श्रेष्ठिवर्य अमृतलाल दगडुभाड” इत्याभिधानमंज्ञकोदार-
 चरितश्रमणोपासकपञ्चरुममुदाय-मुपुण्यपनेशदे मुक्तागयित्वा मालवदेवान्मर्गनोत्तेजनगम्य—श्रीमिद्व-
 चकाराधन-तीर्थप्रभावनविगपानुद्धनं महर्दिकश्चुनज्ञानगम्यं चनुविधि-श्रीमंयदर्शनानुगोदनामर्थं च
 “श्रीमृपमंयनी दगनीगमर्जनी पेटा” इत्याभिधामंश्रायै नैधश्रमणोपासकैः नादर मुनमर्पितम् ॥

यावन्महीतले मेरुः महोदधिश्चवर्तते, यावन्नभसि नक्षत्रपतिः सूर्यश्चवर्तते तावदिदं ताम्रपत्रारूढ-
श्रीसिद्धचक्रमहात्म्ययुक्त--श्रीश्रीपालनरेन्द--चरित्रं श्रीसिद्धचक्राराधनतीर्थं चान्तिमवीरविभुशासने नन्दता-
मपि चैतद्दर्शनाद्यर्थाराधकानां हृद्य-हृदये नवनवीनभावा वीर्येष्टासप्तद्विपूर्वकमानन्दत्वाशास्त इति शुभम् ॥
पूज्यपादतपागाच्छीयगीतार्थसार्वभौमगमोद्धारक--श्रीआनन्दसागरसूरीश्वरानामाज्ञावर्तिपरमविद्वद्धि-
नेय-श्रीसिद्धचक्राराधनतीर्थोद्धारकपन्न्यासप्रवर-श्रीचन्द्रसागरगणीन्द्राणां चरणारविन्दचञ्चरीकः--
हीरसागरः ।

एतत्सर्वं ताम्रपत्रारूढ--श्रीसिद्धचक्रादि-साहित्य-समितिसञ्चालकेन 'झञ्वेरी मोहनलाल गुलाबचंद'

इति नामकेन सुप्रकाशितम् ॥

वी. सम्बत् २४७४, वि. संवत् २००४, आश्विन-पूर्णिमायां बुधवासरे; आखिल-भारतवर्षीय--
मुम्बापुरी-वैभागीय-पश्चिम-खानदेशान्तर्गत-श्रीशीरपूर इदं परिसमाप्तीकृतम् ॥

॥ शुद्धि पत्रकम् ॥

— अक्षर —

पंक्ति	अक्षरम्	शुद्धि	पंक्ति	अक्षरम्	शुद्धि
१	भोक्त	१०५	१०५	अक्षरम्	अक्षरम्
२	प्रा	१०६	१०६	भोक्त	भोक्त
३	प्रा	१०८	१०८	प्रा	प्रा
४	न	१०९	१०९	प्रा	प्रा
५	न	१११	१११	प्रा	प्रा
६	न	११२	११२	प्रा	प्रा
७	न	११८	११८	प्रा	प्रा
८	न	११९	११९	प्रा	प्रा
९	न	१२३	१२३	प्रा	प्रा
१०	न	१२४	१२४	प्रा	प्रा
११	न	१२५	१२५	प्रा	प्रा
१२	न	१२६	१२६	प्रा	प्रा
१३	न	१२७	१२७	प्रा	प्रा
१४	न	१२८	१२८	प्रा	प्रा
१५	न	१२९	१२९	प्रा	प्रा
१६	न	१३०	१३०	प्रा	प्रा

पङ्क्ति	अशुद्धम्
२१८	सम्सं
२२१	रंशो
३०९	कम्दो
३३३	सम्सा
५०१	इव
५०४	संपुडं
"	वे
५२१	अंण
५३८	कोवि
५४१	रखे
५४९	लुप
५५१	गमण
५५७	निअं
५६१	किक्किस्स
५७३	हयति
५७७	पर

शुद्धम्	पङ्क्ति
सम्म	५७७
रंशो	५८०
कम्मदो	५९८
सम्मा	६२०
हव	६२२
संपुडं	६४३
के	६४३
अण	६४८
कोवि	७०२
रखे	७१०
लुप	७१३
गयमण	७१४
निअ	७१५
किक्किस्स	७५२
हयति	७५६
परं	७५८

अशुद्धम्	पङ्क्ति	शुद्धम्
विट्ठो	५७७	विट्ठो
करिहो	५८०	करिहो
नराना	५९८	नराना
छिद्	६२०	छिद्
विसं	६२२	विस
वरणंमि	६४३	वरणंमि
रपति	६४३	रपति
पुण्णा	६४८	पुण्णा
मूरि	७०२	मूरि
त्थाअं	७१०	त्थाअं
हो	७१३	हा
त्थ	७१४	त्थं
दीवे	७१५	दीवो
कुमरणत्थ	७५२	मरहणत्थकु
कुम	७५६	कम
कुम	७५८	कम

पानि,

१२२.

१२३.

१२४.

१२५.

१२६.

१२७.

१२८.

१२९.

१३०.

१३१.

१३२.

१३३.

अनुपम

सुभा

नयननि

सुदेव

समस्त

द्विगु

सुग

सुग

नग

गौर

निग

अन

शुद्ध

सुभा

तद्वर्ण

सुदेव

समस्त

द्विगु

नस्त

भवा

भवा

नयन

गौर

निर

नम

पानि

१०९५

११२८

११३६

११६१

११९१

१२३५

१२६३

१२९१

१३१४

पद्मनि

अनुपम

सुभा

वेद

सुग

सुग

सेतु

अत

मद्वर्ण

सुलण

पथा

लाल

शुद्ध

सुभा

वेद

सुग

सुग

मेमेनु

अत

सद्वर्ण

सुलण

पथा

लाल

ॐ लोयल प्रिंटिंग प्रेस. हमाम स्टीट, फोर्ट, मुंबई. ७

॥ इति सिरिसिवायकह्यं समाप्तम् ॥

